ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

นายจรูญ จารุรัชตานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

มีนาคม 2549

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นายจรูญ จารุรัชตานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
มีนาคม 2549

จรูญ จารุรัชตานนท์. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวัน ออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เรียนภาษาจีนกลาง ในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 349 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 11.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การหาความแตกต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด การหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุ 15 – 20 ปี การศึกษาสูงสุดต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี สถานภาพโสด อาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา บิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว รายได้ต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท รายได้รวมทั้งครอบครัวเฉลี่ย 79,112 บาท มีประสบการณ์ทำงานเฉลี่ย 5.5 ปี ประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง 18.4 ปี จำนวนพี่น้องเฉลี่ย 3.22 คน จำนวนคนในครอบครัวเฉลี่ย 5.50 คน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางคือ บิดา/มารดา และสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางคือ โทรทัศน์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของประเทศจีนต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยรวมอยู่ในระดับจริง

2. มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยรวม อยู่ในระดับจริง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น และมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล อยู่ในระดับจริง

3. ทัศนคติความคิดเห็นต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยรวม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทัศนคติด้านความเชื่อ และทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก อยู่ในระดับดี

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มในอนาคตต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเฉลี่ย 3.30 มีความสนใจไปศึกษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ย 2.72 หลักสูตร ความถี่ในการได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ ต่อเดือนเฉลี่ย 4.39 ครั้ง สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน เฉลี่ย 1.5 ปี ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน คือ ผู้ปกครอง ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน คือ ตัวท่านเอง ตัดสินใจเลือกโรงเรียนในประเทศจีนโดยศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากบุคคลที่รู้จัก

5. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ อาชีพบิดา บุคคลที่มีอิทธิพล และสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านความเชื่อถือ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความเชื่อถือ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษา และสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อ

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี สถานภาพ อาชีพและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี เพศ และอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ประสบการณ์ทำงาน จำนวนพี่น้อง และรายได้รวมทั้งครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ จำนวนคนในครอบครัว ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์ทำงาน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน รายได้รวมทั้งครอบครัว มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย และจำนวนพี่น้อง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง รายได้รวมทั้งครอบครัว ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มีประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น ประสบการณ์ทำงาน และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มีประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย รายได้รวมทั้งครอบครัว จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

FACTORS AFFECTING STUDENTS' ATTITUTE AND DECISION MAKING BEHAVIOR TO STUDY MANDARIN CHINESE AT ELEMENTARY INTERMEDIATE AND ADVANCE LEVEL AT ORIENTAL CULTURE ACADAMY

AN ABSTRACT

BY

MR. JAROON JARURATCHATANON

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the master of Business Administration degree in Marketing

at Srinakharinwirot University

March 2006

Jaroon Jaruruchatanon. (2006). *Factors Affecting Students' Attitude and Decision Making Behavior to Study Mandarin Chinese At Elementary, Intermediate and Advance Levels at Oriental Culture Academy*. Master's Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Project Advisor :Asst. Prof. Dr. Apiruth Tangkrachang , Assoc. Prof. Supada Sirikudta.

The objective of this research is to study factors affecting attitude and decision making behavior on Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy. The samples of this research are 349 students who study Mandarin Chinese language at oriental culture academy. The questionnaires were used for data collection. All analysis was processed by SPSS for Windows Version 11.5. The statistical methods used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, pair difference analyzed by LSD method, Pearson product moment correlation coefficient and multiple linear regression.

The result show that mostly, sample of students is female, aged 15-20 years old, having the highest education as under or exactly bachelor degree, having single status, work as student, work of father as trader / private business, work of mother as trader / private business, having monthly income 10,001-30,000 baht, having total family income 79,112 baht, have the work experience 5.5 years, have the experience of Mandarin Chinese language course 18.4 years, have 5.50 relatives, have the influencer for making decision study Mandarin Chinese language as father/mother and have the media affecting for making decision study Mandarin Chinese language as television.

The results of these findings can be revealed as follows :

1. Total physical environment factors in China toward studying Mandarin Chinese language is at the true level.

2. Total motivation toward studying of Mandarin Chinese language is true level for the aspects of goal, positive and negative motivation, emotional motives, needs and rational motives is at the true level.

3. Total Attitude toward studying Mandarin Chinese language in China is good for the aspects of beliefs and affective or emotion is at a good level.

4. From the analysis of decision making behavior on Mandarin Chinese language of

students show the most students have tendency for studying Mandarin Chinese language in China averaged 3.30, interest to study Mandarin Chinese language in China averaged 3.50, studied averaged 2.72 courses of Mandarin Chinese language in the last year, frequent averaged4.39 times/month for awareness of study Mandarin Chinese language in China, interest to study Mandarin Chinese language in China averaged 1.5 years, have the parents who respond the expense for studying Mandarin Chinese language in China, make decision for studying Mandarin Chinese language in China by themselves and seek information of studying Mandarin Chinese language in China from known people.

5. From the analysis of hypothesis 1, the results are shown as follows :

Students with difference age, education, marital status, occupation, father's occupation, influencer and media had affected on difference attitude of studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of beliefs and affective or emotion at statistically significant level of .01

Students with difference mother 's occupation, influencer and media had affected on difference attitude of studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of beliefs at statistically significant level of .01

Students with difference monthly income had affected on difference attitude of studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of affective or emotion at statistically significant level of .01

6. From the analysis of hypothesis 2, the results are shown as follows :

Students with difference education, marital status, occupation, father's occupation, mother's occupation and monthly income had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the tendency of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

Students with difference father's occupation had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the interest of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .05 and Students with difference mother's occupation had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the

aspects of the interest of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

Students with difference education and marital status had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the course of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

Students with difference marital status, occupation and monthly income had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the school of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01 and Students with difference education had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the school of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .05

Students with difference gender and age had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the awareness frequency of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

Students with difference age, education, marital status and occupation had affected on difference decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the period of studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

7. From the analysis of hypothesis 3 , the results are shown as follows :

Attitude toward studying Mandarin Chinese language for affective or emotion has a positively related to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the tendency, course, awareness frequency for studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

Attitude toward studying Mandarin Chinese language for beliefs has a positively related to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of the interest, awareness frequency period and school for studying Mandarin Chinese language in China at

statistically significant level of .01 Attitude toward studying Mandarin Chinese language for beliefs has a positively related to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of course for studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .05

8. From the analysis of hypothesis 4, the results are shown as follows :

Attitude of affective or emotion, motivation of goal, attitude of believe, experience for study Mandarin Chinese language, motivation of affective or emotion, positive and negative motivation, rational motives, work experience, number of relatives and total family incomes can predict to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of tendency for studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

Motivation of needs, number of relatives, motivation of goal, positive and negative motivation, rational motives, motivation of affective or emotion, number of people in family, experience for study Mandarin Chinese language, attitude of believe, work experience, physical environment factors in China can predict to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of interest for studying Mandarin Chinese language in China at statistically significant level of .01

Work experience, rational motives, positive and negative motivation, attitude of believe, experience for study Mandarin Chinese language, motivation of needs, rational motives, Attitude of affective or emotion, number of people in family , physical environment factors in China, Total family income, motivation of goal and number of relatives can predict to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of number of courses which studied Mandarin Chinese language at statistically significant level of .01

Physical environment factors in China, experience for study Mandarin Chinese language, number of relatives, total family income, attitude of believe, motivation of needs, positive and negative motivation, Work experience, rational motives, number of people in family can predict to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of number of schools which studied Mandarin Chinese language at statistically significant level of .01

Number people in family, physical environment factors in China, experience for study Mandarin Chinese language, number of relatives, positive and negative motivation, rational motives, motivation of needs, work experience and attitude of affective or emotion can predict to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of awareness frequency for studying Mandarin Chinese language at statistically significant level of .01

Attitude of belief, emotional motives, work experience, experience for study Mandarin Chinese language, number of relatives, rational motives, physical environment factors in China, attitude of affective or emotion and number people in family can predict to decision making behavior on studying Mandarin Chinese language of elementary, intermediate and advance students level at oriental culture academy for the aspects of period for studying Mandarin Chinese language at statistically significant level of .01

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

นายจรูญ จารุรัชตานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

มีนาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	6
	ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
	กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**.....	11
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนทางการศึกษา.....	11
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจและสิ่งจูงใจ.....	14
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริโภค.....	16
	แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค	21
	ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม	26
	ความเป็นมาของการติดต่อกับประเทศจีนและความสำคัญของภาษาจีน.....	29
	ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมจีน	30
	มหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคต่างๆ ของจีน.....	33
	หลักสูตรการเรียนภาษาจีนในประเทศจีน.....	52
	การลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา.....	59
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.....	63
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	65
3	**วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า**.....	71
	ประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....	71
	กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง.....	71
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	75
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	83
	การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	84

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	92
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม	93
	ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมจีน	102
	ตอนที่ 3 การวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่จีน	103
	ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่จีน	108
	ตอนที่ 5 การวิเคราะห์พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่จีน	111
	ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน	113
5	**สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ**	220
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	220
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	226
	อภิปรายผล	257
	ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	271
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	272
บรรณานุกรม		273
ภาคผนวก		279
ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์		290

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคที่โลกกำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 สังคมโลกกำลังเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมยุคใหม่หรือสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาจึงมีบทบาทและมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นในระบบทุนนิยม โลกมีการติดต่อสื่อสาร จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันหลายๆ ด้าน อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมีความรู้ความสามารถ ในการติดต่อสื่อสารโดยการใช้ภาษาต่างๆ เป็นสื่อกลางในการติดต่อทำการค้า และการเชื้อเชิญนานาประเทศเข้ามาลงทุนทำการค้า รวมทั้งการท่องเที่ยวในประเทศ ภาษาจึงเป็นการแสดงออกเพื่อสื่อความหมายกันอย่างมีระบบระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ นอกเหนือจาก ทรัพยากร แรงงาน และทุน การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถพึ่งพาตนเอง พัฒนาตนเอง ชุมชน สังคม และพัฒนาพื้นฐานทางความคิด สติ ปัญญา จิตใจ และพฤติกรรมของบุคคล ความมุ่งหมายที่สำคัญของการศึกษา คือ สนองตอบความต้องการของสังคม และบุคคล เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง และสังคม การที่ประเทศใดมีบุคลากรที่มีความสามารถทางการศึกษาโดยเฉพาะในด้านภาษาต่างประเทศ จึงจะเกิดความได้เปรียบในเชิงการค้าการลงทุนและเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ (กิจวัฒน์ ธนวิศาล. 2547 : 1) การศึกษาก่อให้เกิดผลิตภาพทางการผลิตของประเทศการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจการติดต่อการค้ากับประเทศต่างๆ การติดต่อค้าขายกับประเทศที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดีเป็นส่วนช่วยให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินของประเทศ

ซึ่งในช่วงทศวรรษ 2523-2532 เศรษฐกิจจีนได้ชื่อว่าเติบโตเร็วที่สุด จนได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเร็วที่สุดในโลกอีกครั้งหนึ่ง (บุญรัตน์ อภิชาติไตรสรณ์. 2538 : 2-3)

中华人民共和国 Zhong hua Ren min Gong he guo คือชื่ออย่างเป็นทางการของสาธารณรัฐประชาชนจีน คนทั่วไปมักจะเรียกกันสั้นๆ ว่า “จงก๋ั่ว” 中国 Zhong guo ซึ่งแปลว่า “อาณาจักรกลาง” ประกอบไปด้วย ประชากรเกือบ 1,300 ล้านคน (ปี 2547) และมีพื้นที่ 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร มีเส้นพรมแดนทางบกยาวกว่า 2 หมื่นกิโลเมตรตั้งอยู่ด้านตะวันออกของทวีปเอเชีย มีพรมแดนติดต่อกับประเทศต่างๆ โดยรอบ 15 ประเทศ คือ เกาหลีเหนือ รัสเซีย มองโกเลีย คาซัคสถาน เคอร์กิซสถาน ทาจิกิสถาน อัฟกานิสถาน ปากิสถาน อินเดีย เนปาล สิกขิม ภูฐาน พม่า ลาว และเวียดนาม ขณะที่ทิศตะวันออกและทิศใต้จรดทะเลเหลือง ทะเลจีนตะวันออก และทะเลจีนใต้ เขตการปกครอง การปกครองส่วนกลางแบ่งออกเป็น 23 มณฑล (รวมถึงไต้หวัน) 5 เขตปกครองตนเอง (มองโกเลีย หนิงเซี่ย ซินเจียง กวางสี และทิเบต) 4 มหานครที่ขึ้นต่อส่วนกลาง (ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เทียนจิน และฉงชิง และ 2 เขตบริหารพิเศษ ฮ่องกง

และมาเก๊า) อันเปรียบเสมือนทวีปทั้งทวีป ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีในส่วนของประชากรในเมือง 1,230 เหรียญสหรัฐ (ปี 2547 : เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จากปี 2546) GDP ประมาณ 1,650,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (13,651,500 ล้านหยวน) (ปี 2547) ถือว่าเศรษฐกิจของจีนมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของโลก และในไตรมาสแรกของปี 2548ประมาณ 379,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3.14 ล้านล้านหยวน) GDP Growth 9.5 % (ปี 2547) ทุนสำรองระหว่างประเทศ 609,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2547) เพิ่มขึ้นจากปี 2546 คิดเป็น 206,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (สูงเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากญี่ปุ่น) อัตราเงินเฟ้อร้อยละ 5.3 (ปี 2547) โครงสร้างทางเศรษฐกิจจีนในปัจจุบัน ประกอบด้วย ภาคอุตสาหกรรม 54% ของ GDP ภาคบริการ 28% ภาคเกษตรกรรม 14% และภาคการก่อสร้างคิดเป็น 4% ของ GDP เศรษฐกิจจีนยังขยายตัวอย่างต่อเนื่องภายใต้นโยบายการปฏิรูปและการเปิดประเทศที่ดำเนินมาตั้งแต่ปี 2521 รัฐบาลจีนมีเป้าหมายที่จะเน้นผลผลิตทางการเกษตรให้พอเพียงสำหรับการบริโภคภายในประเทศ โดยการเน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีระดับสูงเพื่อยกระดับการผลิตและการกระจายรายได้อย่างเท่าเทียมกันด้วย (www.krc.co.th/ศูนย์วิจัยกสิกรไทย)

ในทางด้านการติดต่อการค้ากับจีนนั้น มีภาษาเป็นสื่อกลางในการเข้าถึงที่สำคัญซึ่งทั้งไทยและจีนยังมีโอกาสอีกมากในการเรียนรู้ภาษาของกันและกันและมีข้อน่าสังเกตว่า ภาษาจีน จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในเวทีเศรษฐกิจและการเมืองโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจีนได้เข้ามาเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (ความสัมพันธ์ไทยจีน : เหลียวหน้าแลหลัง: 297)

ดัชนีสำคัญทางเศรษฐกิจของจีน

ดัชนีสำคัญทางเศรษฐกิจของจีน	2543	2544	2545*	2546 **
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ(%)	7.9	7.3	7.7	7.5
อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาคอุตสาหกรรม (%)	9.8	8.9	9.0	9.0
อัตราการว่างงาน (%)	3.3	3.6	3.8	4.0
การเติบโตของค่าจ้างที่แท้จริง (%)	11.4	13.0	16.0	15.0
ดัชนีราคาผู้บริโภค (%)	0.4	0.7	0.4	1.7
ดุลงบประมาณ (% ของ GDP)	-3.6	-3.2	-3.3	-3.2
ดุลบัญชีเดินสะพัด	20.5	17.4	31.2	20.5
การลงทุนจากต่างประเทศ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	42.1	46.9	52.5	59.0
ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ	171.8	217.9	263.0	292.5
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)	1,079.8	1,159.0	1,260.3	1,375.2

www.krc.co.th

ถ้าการเลือกเรียนภาษาอื่นเพิ่มอีกสักภาษา มาจากแรงบันดาลใจเรื่องอาชีพ ความก้าวหน้าทางการงาน ความทันสมัยแล้ว คงต้องกล่าวถึงภาษาจีนกลาง ซึ่งภาษาที่สำคัญมาช้านาน เนื่องจากประเทศจีนเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ มีวัฒนธรรมทางด้านภาษาอันยาวนาน และด้วยสภาพภูมิประเทศ ขนาดของประเทศ จำนวนประชากร การเมืองการปกครอง และเศรษฐกิจ ที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องทำให้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ ซึ่งเพิ่มความสำคัญให้กับภาษาจีนกลางเป็นอย่างมาก การที่ชาวต่างชาติอย่างเช่นคนไทยมีโอกาสที่จะศึกษาภาษาจีนกลางแล้วนั้นย่อมถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ภาษาจีนกลาง เป็นภาษาสากล หนึ่งในห้าภาษาสากลหลัก ที่ได้รับการยอมรับจากนานนาประเทศในเวลาอันรวดเร็ว แม้ว่าจีนจะมีความหลากหลายของสำเนียงซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามภูมิภาค แต่ภาษาจีนก็มีความเป็นเอกภาพอยู่ในตัว นั่นคือตัวอักษรจีนซึ่งเป็นตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากภาพ หรือถ้ามองอย่างนักศิลปะแล้ว ก็คือหนึ่งตัวอักษรคือหนึ่งภาพ และที่สำคัญภาษาจีนกลางกำลังเป็นที่นิยมในวงกว้าง (กิจวัฒน์ ธนวิศาล. 2547 : 1) เพื่อความเป็นเอกภาพด้านภาษา รัฐบาลจีนจึงได้กำหนดให้ภาษาจีนกลางหรือที่ชาวต่างชาติเรียกว่า แมนดาริน เป็นภาษาราชการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร แม้ว่าประเทศไทยจะมีชาวจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากแต่ภาษาล้วนแล้วแต่เป็นภาษาท้องถิ่นอันได้แก่ จีนแต้จิ๋ว จีนกวางตุ้ง จีนไหหลำ จีนแคะ และจีนฮกเกี้ยน ดังนั้นนักเรียนที่ต้องการจะไปศึกษาต่อประเทศจีนจึงควรเลือกศึกษาภาษาจีนกลาง

การศึกษาภาษาจีนกลาง ในปัจจุบันได้มีความสำคัญมากขึ้น ซึ่งเมื่อมองจากสภาพทั่วๆ ไปแล้วจะเห็นว่าคนไทยนิยมไปเรียนเมืองนอก ประเทศที่ไปกันมากคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และประเทศยุโรปอื่นๆ ถ้าไปเรียนประเทศเหล่านี้ก็ไม่มีข้อสงสัยเท่าไหร่ เพราะมีคนไปกันเยอะและมีเอกสารเผยแพร่กันมาก แต่เมื่อเอเชียเริ่มเป็นที่จับตามากขึ้นจนมีการประกาศว่าศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ดเป็นยุคเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีน ชาวต่างประเทศมาเรียนภาษาจีนกันมากขึ้น จีนจึงเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา เงื่อนไขการรับสมัคร ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน

จีนเริ่มจัดการศึกษาให้นักเรียนต่างชาติเมื่อปี 1950 และพัฒนาเรื่อยมา มีนักเรียนจากกลุ่มประเทศโลกที่สองและจากประเทศที่มีสัมพันธ์อันดีต่อกันมาเรียนสาขาต่างๆ ในจีนเรื่อยมา เริ่มตั้งโรงเรียนเพื่อสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนต่างชาติใน ค.ศ. 1962 คือ มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง เมื่อเริ่มยุคสี่ทันสมัย ค.ศ. 1978 มีสถานศึกษาพร้อมรับนักเรียนต่างชาติเพียง 30 แห่ง ต่อมาจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และสถานศึกษาจึงเพิ่มจำนวนใน ค.ศ. 1997 มีถานศึกษา 300 กว่าแห่ง ตามสถิติระหว่าง ค.ศ.1995-1996 มีนักเรียนต่างชาติจำนวน 41,000 คน จาก 125 ประเทศเรียนอยู่ทั่วประเทศมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความหลากหลายของนักเรียน เช่นหลักสูตรภาษาจีนเพื่อเรียนต่อด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี หลักสูตรประชากรศาสตร์ เป็นต้น (อุทัยวรรณ กุลสันติธำรงค์. 2544 : 1)

ในส่วนของนักเรียนไทย ตลอดช่วงยุคประธานเหมา เจ๋อ ตุง นักเรียนไทยมีจำนวนไม่มากนัก โดยมากมักเป็นบุตรหลานของผู้ติดค้างหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองหรือผู้ลี้ภัยการเมือง หลังจากเติ้ง เสี่ยวผิงประกาศนโยบายสี่ทันสมัย มีนักเรียนไทยทยอยไปเรียนต่อที่จีน แต่จำนวนผู้จบการศึกษาระดับปริญญาไม่มากนัก ส่วนมากไปเรียนเพราะความต้องการของ ครอบครัว มีญาติอยู่ หรือเป็นผู้ที่เรียนจบด้านภาษาจีนแล้วไปเรียนภาษาจีนเพิ่มเติมสาขาวิชาที่เรียนส่วนมากคือภาษาจีน โรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่ไปเรียนมักจำกัดอยู่ เพียงไม่กี่แห่ง ในแต่ละปีมีข้าราชการได้รับทุนความร่วมมือไทย-จีน โครงการต่างๆ ไปเรียน การไปเรียนที่จีนเริ่มคึกคักขึ้นใน ค.ศ. 1995 ไทยเริ่มมีผู้ดูแลนักเรียนไทยในจีนและต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นมาตรฐานจึงมีนักเรียนทุนรัฐบาลไปเรียนต่อกันมาก และเป็นปีที่จำนวนนักเรียนไทยในปักกิ่งและเมืองอื่นๆ เริ่มมากเป็นหลักร้อยและหลายร้อยในปีต่อๆ มา ผู้ไปเรียนก็ไม่จำเพาะแต่ผู้จบด้านภาษาจีน มีผู้ที่จบด้านรัฐศาสตร์ บัญชีและอื่นๆ บ้างก็จบกลับมาจากต่างประเทศ แต่โดยมากก็มาเรียนเพื่อให้รู้ภาษาจีน เมืองที่ไปเรียนกันมากคือปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ กว่างโจว และเซี้ยเหมิน ไห่หนาน นักเรียนไทยยังเป็นนักเรียนต่างชาติกลุ่มน้อยในหมู่นักเรียนเกาหลี ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ในปี 1999 เหล่านักเรียนไทยมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่งก็ตั้งชมรมนักเรียนไทยขึ้น จัดกิจกรรมกันเป็นครั้งคราวและมีจุลสารออกทุก 2 เดือน เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างนักเรียนไทยจีน (อุทัยวรรณ กุลสันติธำรงค์. 2544 : 1)

“ไทยจีนใช่อื่นไกลพี่น้องกัน” ประโยคนี้เป็นคำพูดที่ได้ยินบ่อยมากในหมู่คนไทยเมื่อพูดถึงความสัมพันธ์ไทย-จีน การศึกษาจีน เข้าสู่ยุค "โลกไร้พรมแดน" รัฐบาลจีน เร่งสานสัมพันธ์ โครงการโรงเรียนพี่-โรงเรียนน้อง กับนานาชาติ ตั้งเป้าให้ไทยเป็นหนึ่งในภูมิภาคอาเซียน แลกเปลี่ยนนักเรียนนักศึกษา และจุดแข็งทางวิชาการร่วมกัน โดยไทย เป็นตลาดที่มีค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาไม่สูง และมีคุณภาพ ดังนั้นหากรัฐบาลไทยเอาจริงจังกับการบุกตลาดจีน และทำสำเร็จ คาดว่า จีนจะกลายเป็นขุมทรัพย์ทางการศึกษาของไทยในอนาคต

ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดถามผู้เรียนภาษาจีนกลางในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาจำนวน 34 ชุด คิดเป็นร้อยละ 68 ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ในขณะที่ท่านเรียน / ทำงาน ท่านมีปัญหาด้านการใช้ภาษาจีนกลางหรือไม่ ถ้ามี มีปัญหาเกี่ยวกับอะไร จากการสำรวจพบว่า คำตอบที่ผู้เรียน ตอบมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาทางด้านการใช้ภาษาจีนกลางในที่ทำงานมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 38.23 รองลงมาเป็นปัญหาด้านการใช้ภาษาจีนกลางในการติดต่อเจรจาการค้า จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 และปัญหาเกี่ยวกับการเรียนในสถานศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41

คำถามข้อที่ 2 ท่านคิดว่าเหตุใดท่านจึงเลือกเรียนภาษาจีนกลาง จากการสำรวจพบว่า ผู้เรียนมีเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาจีนกลางเพราะต้องการนำภาษาจีนกลางไปในใช้ในที่ทำงานมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 41.17 รองลงมาเลือกเรียนภาษาจีนกลางเพราะต้องการไปศึกษาต่อประเทศ

จีน ตรงกับความต้องการของผู้เรียนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 และเลือกเรียนภาษาจีนกลางเพราะต้องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพในอนาคต จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.52

จากผลการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาด้านการใช้ภาษาจีนกลางในการทำงาน การติดต่อการค้า การไปศึกษาต่อประเทศจีน จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียน เห็นความสำคัญของการศึกษาทางด้านภาษาจีนกลางเพิ่มขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปใช้ในการทำงาน ติดต่อการค้า ไปศึกษาต่อประเทศจีน และเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อประกอบอาชีพในอนาคต จากสภาวะเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปศึกษาภาษาจีนกลางต่อที่ประเทศจีนของนักศึกษาภาษาจีนกลางระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนบุคคล ด้านครอบครัว และด้านเศรษฐกิจสังคม กับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนบุคคล ด้านครอบครัว และด้านเศรษฐกิจ สังคม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ การเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ผลที่ได้จากศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการตลาดของศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อภาษาจีนที่ประเทศจีน เป็นการช่วยในการมองเห็นถึงตัวแปรที่มีอำนาจจำแนกกลุ่มประชากรที่มีพฤติกรรมในการตัดสินใจเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีนซึ่งมีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการลงทุนทางการศึกษา นอกจากนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ปรับปรุงการศึกษาจัดหลักสูตร สถานที่ศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานในประเทศได้อย่างเหมาะสมและเพื่อเป็นประโยชน์ในอนาคตต่อผู้ที่จะประกอบกิจการทางด้านการสอนภาษาจีน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้เรียนภาษาจีนกลางในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2,722 คน เป็นเพศชาย 893 คน และเพศหญิง 1,829 คน (ที่มา : ข้อมูลสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก. 2548)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้เรียนภาษาจีนกลาง ในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 349 คนเป็นเพศชาย 114 คน และเพศหญิง 234 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1996 : 583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) จากจำนวนประชากร

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งเป็น 4 ด้าน

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนบุคคลได้แก่

2.1.1.1 เพศ

2.1.1.2 อายุ

2.1.1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

2.1.1.4 สถานภาพสมรส

2.1.1.5 อาชีพ

2.1.1.6 อาชีพบิดา

2.1.1.7 อาชีพมารดา

2.1.1.8 รายได้ผู้เรียน

2.1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

2.1.2.1 รายได้รวมครอบครัว

2.1.2.2 ประสบการณ์ทำงาน

2.1.2.3 ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง

2.1.2.4 จำนวนพี่น้อง

2.1.2.5 จำนวนคนในครอบครัว

2.1.2.6 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง

2.1.2.7 สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง

2.1.3 ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน

2.1.4 มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
ด้านความต้องการและจำเป็น ด้านจุดมุ่งหมาย
สิ่งกระตุ้นการจูงใจด้านบวกด้านลบ
ด้านเหตุผลและด้านอารมณ์

2.1.5 ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเลือกเรียนภาษาจีนกลาง หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางตามความต้องการ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาจีน สามารถนำภาษาจีน ไปใช้ในที่ทำงานติดต่อการค้า การไปศึกษาต่อประเทศจีน และเตรียมความพร้อม เพื่อประกอบอาชีพในอนาคตจากสภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน หมายถึง สิ่งที่ส่งผลเกี่ยวข้องและเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดพิจารณา แสดงทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมจากทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้โดยที่ผู้เรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจของตน สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดี การรับรู้ในทางบวกความรู้สึกพอเพียงในความคาดหวัง เป็นเหตุในการตัดสินใจที่จะแสดง พฤติกรรมออกมาของผู้เรียน พฤติกรรมนั้น คือการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก ความรู้ความเข้าใจ และความเชื่อถือ

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาภาษาจีนกลางในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูงของสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออกศูนย์ภาษาตะวันออก

4. สถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก หมายถึงสถานที่เปิดสอนภาษาจีน แบ่งออกเป็นการสอน 3 ประเภท ได้แก่ ภาษาจีนสำหรับเด็ก ภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลทั่วไป และภาษาจีนระดับสูงสำหรับบุคคลทั่วไป

5. จำนวนพี่น้อง หมายถึง จำนวนของพี่น้องที่มีบิดาและมารดา เดียวกัน

6. จำนวนคนในครอบครัว หมายถึงจำนวนของบุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกันของผู้ที่ศึกษาภาษาจีนกลาง

7. รายได้ของผู้เรียน หมายถึง รายได้จากการทำงานทุกประเภทต่อเดือนของบุคคลที่ศึกษาภาษาจีนกลาง

8. รายได้ครอบครัว หมายถึง รายได้รวมต่อเดือนของบุคคลที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน

9. อาชีพของผู้เรียน หมายถึง อาชีพของผู้เรียนที่ถือเป็นอาชีพหลักขณะที่กำลังศึกษาภาษาจีนกลางในปัจจุบัน

10. สื่อบุคคลที่มีอิทธิพล หมายถึง คนที่คอยแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับกับการศึกษาภาษาจีนกลาง ได้แก่ บิดา มารดา อาจารย์ เพื่อน ญาติ คู่สมรส

11. สื่อที่มีอิทธิพล หมายถึง สื่อต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเรียนที่ประเทศจีน

12. ทัศนคติทางอารมณ์ความรู้สึก หมายถึงภาวะทางอารมณ์และความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อการไปศึกษาต่อประเทศจีน ที่แสดงออกมาในลักษณะที่แตกต่างกัน

13. ทัศนคติทางด้านความเข้าใจ หมายถึงความคิดหรือเหตุผลต่อการไปศึกษาต่อประเทศจีนที่แตกต่างกัน เช่นคิดว่าการไปศึกษาต่อประเทศจีนจะนำความเจริญงอกงาม และโอกาสมาสู่ตนและครอบครัวมีความได้เปรียบในสังคมเหนือคนอื่น

14. ทัศนคติทางด้านรู้ หมายถึงการมีความรู้เกี่ยวกับการไปเรียนต่อประเทศจีน หลังสำเร็จการศึกาจากประเทศจีน ก็เป็นที่ต้องการของบริษัทขนาดใหญ่

15. ทัศนคติทางด้านความเชื่อถือ หมายถึงความเชื่อถือเกี่ยวกับการไปเรียนต่อประเทศจีน เชื่อว่าการได้ศึกษาต่อประเทศจีนจะทำให้ใช้ภาษาจีนได้คล่องกว่าผู้ที่ไม่เคยไปศึกษาประเทศจีนมาก่อน

16. ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง งานหรือสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติกับสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การดูแลสมาชิกในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยการดูแล บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ภรรยา สามี บุตร บุตรธิดา และญาติพี่น้อง การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ ภายในครอบครัว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของสมาชิกในครอบครัว ค่าเช่าบ้าน หรือค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ และค่าใช้จ่ายภายในบ้านต่างๆ ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าเล่าเรียนบุตร

17. สถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก หมายถึง สถานที่โรงเรียน หรือสถาบันการสอนภาษาจีนกลาง ที่เปิดสอนภาษาจีนกลาง ภายใต้การกำกับดูแล ของกระทรวงศึกษาธิการ และจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน เป็นโรงเรียนสอนภาษาจีนกลางที่ตั้งอยู่ในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

18. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม หมายถึง สภาพทั่วๆ ไป เกี่ยวกับเศรษฐกิจ และสังคมของผู้เรียน เช่น รายได้ส่วนตัว ครอบครัว ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง และจำนวนพี่น้องในครอบครัว ที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนในการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

19. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน หมายถึง สภาพการณ์ต่างๆ ในประเทศจีนที่มีผลต่อผู้เรียนภาษาจีนกลางในระดับต้น กลาง และสูงของสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพประเทศจีน ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ การคมนาคม วัฒนธรรมประเพณีของจีน เป็นต้น

20. พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนประเทศจีน หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคลในการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลาง หรือตัดสินใจไม่เลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาภาษาจีนกลางในระดับต้น กลาง และสูงของสถาบันวิทยสถานแห่ง วัฒนธรรมตะวันออก

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Model)

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

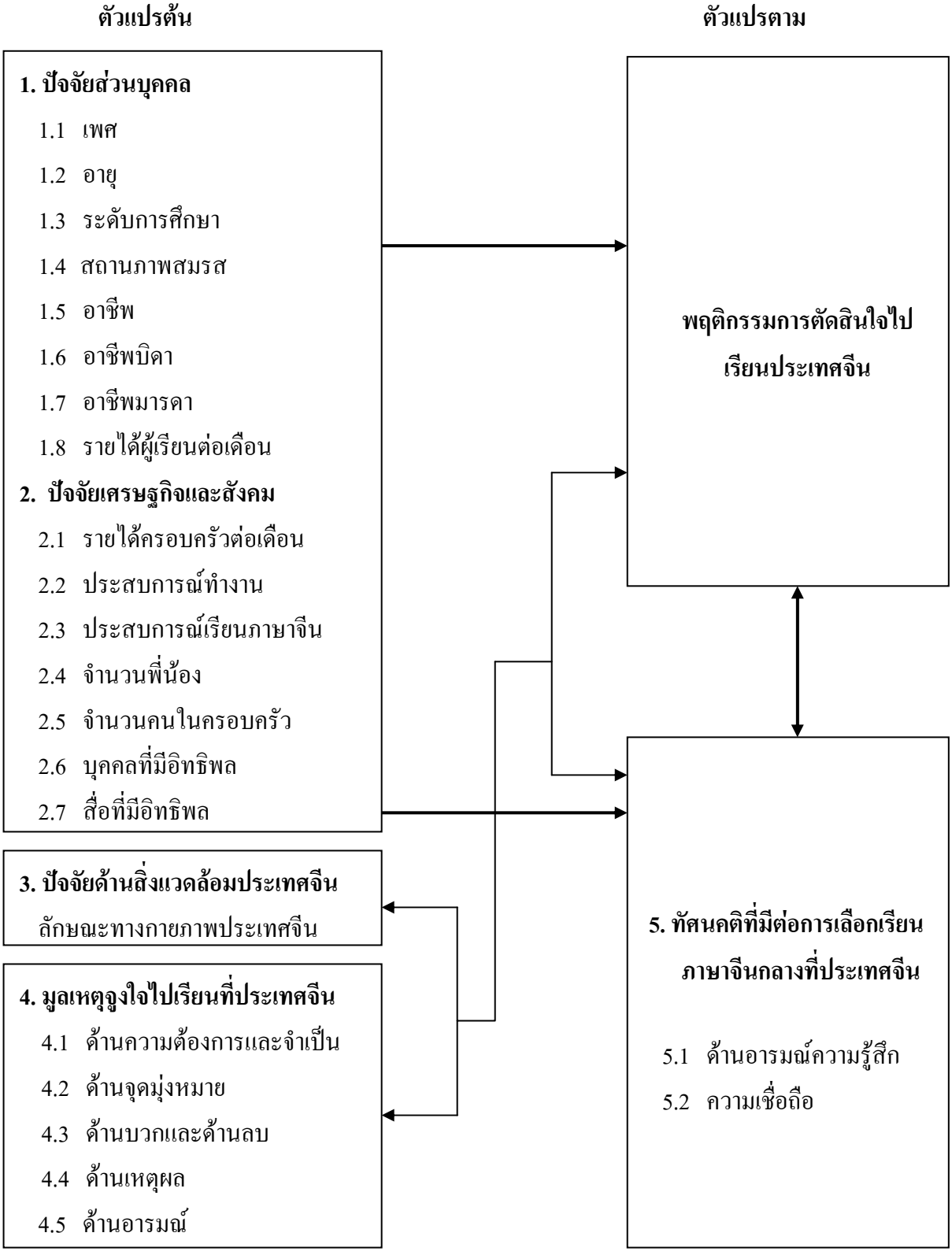

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2. ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

3. ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของคนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วย หัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนทางการศึกษา
2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจและสิ่งจูงใจ
3. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริโภค
4. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
5. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม
6. ความเป็นมาของการติดต่อกับประเทศจีนและความสำคัญของภาษาจีน
7. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมจีน
8. มหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคต่างๆ ของจีน
9. หลักสูตรการเรียนภาษาจีนในประเทศจีน
10. การลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
11. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
12. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนทางการศึกษา

การตัดสินใจ ความหมายการของตัดสินใจนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าการตัดสินใจไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้ วุฒิชัย จำนง (2523 : 3) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่างๆ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นตอนในอันที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำหรับนำไปปฏิบัติ ภาวิต ประกาศิต (2537: 27) กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ คือวิธีการที่สามารถใช้ควบคุมปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่มีเป็นจำนวนมาก สามารถเรียนรู้วิธีจำแนก ความแตกต่างขององค์ประกอบต่างๆ ของการตัดสินใจ และรู้ว่ากำลังอยู่ที่ไหน ในขั้นตอนไหนของการตัดสินใจ

ไซมอน (Simon. 1976 : 241) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความมีเหตุผลในการตัดสินใจว่า ในความเป็นจริง การตัดสินใจที่มีเหตุผลสมบูรณ์ที่สุดนั้นมักจะไม่เกิดขึ้น เนื่องจากการตัดสินใจมักมีข้อจำกัดในเรื่องความรู้ ความสามารถ ตลอดจนข้อจำกัดในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ นอกจากจะมีนิสัย ค่านิยมในตัวผู้ตัดสินใจเป็นตัวแปรที่สำคัญ ที่จะทำให้การตัดสินใจเอนเอียงไปทางใดก็ได้

ทอลเบิร์ด (สุภวดี บุญญวงศ์. 2528: 138-139 : อ้างอิงจาก Tolbert.1974) กล่าวว่าทฤษฎีการตัดสินใจเป็นทฤษฎีที่แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจ โดยเริ่มจากจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์และเมื่อบุคคลมีความประสงค์ที่ต้องการจะตัดสินใจ บุคคลนั้นก็ประสงค์จะได้รับข้อสนเทศ โดยเขาจะรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับการตัดสินใจของเขาต่อจากนั้นบุคคลก็จะพิจารณาข้อมูลที่ได้รับ และพยายามนำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการเลือกพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก สำหรับการทำนายผลอาจจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จของประสบการณ์ในอดีตและระดับความปรารถนาของบุคคลนั้น ซึ่งการทำนายผลจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ข้อมูลที่รวบรวมได้และน้ำหนักในการคาดคะเนอย่างเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม
2. ลำดับขั้นของค่านิยม ในขั้นนี้บุคคลจะพิจารณาถึงผลที่ปรารถนา เขาจะเปรียบเทียบผลที่ได้รับกับลำดับขั้นของค่านิยม
3. การประเมินผลและการตัดสินใจเลือกซึ่งเป็นผลจากการตัดสินใจได้ในครั้งนั้น โดยผลที่ได้รับเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและข้อมูล หรือการตัดสินใจที่จะสำรวจต่อไป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถจำแนกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ดังนี้

1. ตัวตัดสินใจซึ่งแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ทำให้การติดสินใจของแต่ละคนแตกต่างกัน (ก่อสวัสดิพานิช. 2519 : 172) ประกอบด้วย ความรู้ ประสบการณ์ ระดับการศึกษา วิธีการตัดสินใจ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่มีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจ ความรู้ และประสบการณ์เป็นประเด็นหนึ่งในการที่จะบอกถึงการตัดสินใจที่ดี เมื่อนำมาประกอบกับการตัดสินที่ดี เมื่อนำมาประกอบกับการตัดสินใจจะช่วยให้มีเหตุผลมากขึ้น (Rakich and others.242)

การรับรู้เป็นพฤติกรรมเริ่มต้นของการตัดสินใจ ทำให้เข้าใจปัญหามากขึ้นมีส่วนที่ทำให้ผู้ทำการตัดสินใจมองสถานการณ์ปัญหาหรือสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ค่านิยม คือ หลักเกณฑ์พื้นฐานที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ

ความเชื่อ เกิดจากความคิด ความรู้ที่กระทำเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเกิดจากการรับข้อมูลที่จริงหรือข้อมูลอาจทำให้ไขว้เขว ความเชื่อเป็นสิ่งที่มั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ยาก (สุพัตรา สุภาพ.2523 : 52)

2. สถานการณ์ในการตัดสินใจ ได้แก่ ความเร่งด่วนทางด้านเวลา ขนาด โครงสร้างของการตัดสินใจ
3. สิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม บุคคลมักจะตัดสินตามเศรษฐกิจสังคมที่เป็นอยู่หรือไม่ก็ปรับเศรษฐกิจ สังคมให้เข้ากับตนเอง (ก่อ สวัสดิพานิช. 2519 : 177)

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการตัดสินใจนั้นสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบไปด้วย ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และทางจิตวิทยา

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จได้ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำการสิ่งใดๆ ให้สำเร็จเร็วที่สุดและได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก. 2529 : 48)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการศึกษาของบุคคลนั้นมีผู้กล่าวไว้ หลายทัศนะ ด้วยกันดังนี้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2525 : 19-20) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป
4. ภูมิลำเนาของสถานที่ศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526 : 32-34) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่าเหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กจะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู้วัยผู้ใหญ่ตอนต้น

ปฐม นิคมานนท์. (2538 : 321) กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือ เหตุจูงใจด้านอาชีพเป็นเหตุที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่ วัยต้น หรือคนหนุ่มสาว เข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อที่จะหางานได้ง่ายขึ้น

พจน์ สะเพียรชัย (2526: 8) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับต่างๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการไม่มีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านมานั้น ปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตสมบูรณ์

ปราณี รามสูต (2538 : 26) กล่าวถึงความสนใจทางด้านการศึกษา นักศึกษามักจะสนใจการเรียนที่เขาได้มีโอกาสเป็นตัวของเขาเอง ดังนั้น วิธีที่จะสร้างสิ่งจูงใจให้นักศึกษามีความอยากต้องการอยากเรียนอยากรู้ อยากเห็น มีความสนใจในการเรียนแตกต่างกัน และการที่นักศึกษาสนใจที่จะศึกษาต่อเกิดจากมีการวางเป้าหมายในการศึกษาต่อตัวเองไว้ จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย

ประหยัด ทองมาก (2529 : 48) ได้ระบุไว้ว่าแรงจูงใจคือเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นเหตุจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคฟันฝ่ากระทำสิ่งที่ยากๆ ให้ประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีเหตุจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำจะแสดงออกมาให้เห็นในพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจและสิ่งจูงใจ (Motivation and Motives)

การจูงใจ (Motivation) หรือสิ่งจูงใจ (Motives) หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้น (Drive) ภายในแต่ละบุคคลซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ (Schifman and Kanuk. 1994 : 663) จากความหมายนี้พลังสิ่งกระตุ้นประกอบไปด้วย หลังความตึงเครียด ซึ่งเกิดจากผลของความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการของบุคคลทั้งที่รู้สึกตัว และจิตใต้สำนึกจะพยายามลดความตึงเครียด โดยใช้พฤติกรรมที่คาดว่าจะสนองความต้องการของเขา และทำให้ผ่อนคลาดความรู้สึกตึงเครียด จุดมุ่งหมายเฉพาะในการเลือกพฤติกรรมเป็นผลจากความคิดและการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 55)

โมเดลของกระบวนการจูงใจ ประกอบด้วย สภาพความตึงเครียด (Tension) ซึ่งเกิดจากความจำเป็น (Needs) ความต้องการ (Wants) และความปรารถนา (Desires) ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง (Unfulfilled) ซึ่งผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่บรรลุจุดมุ่งหมาย คือ ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองและสามารถลดความตึงเครียดได้ ดังรูป แสดงโมเดลของกระบวนการจูงใจ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 55)

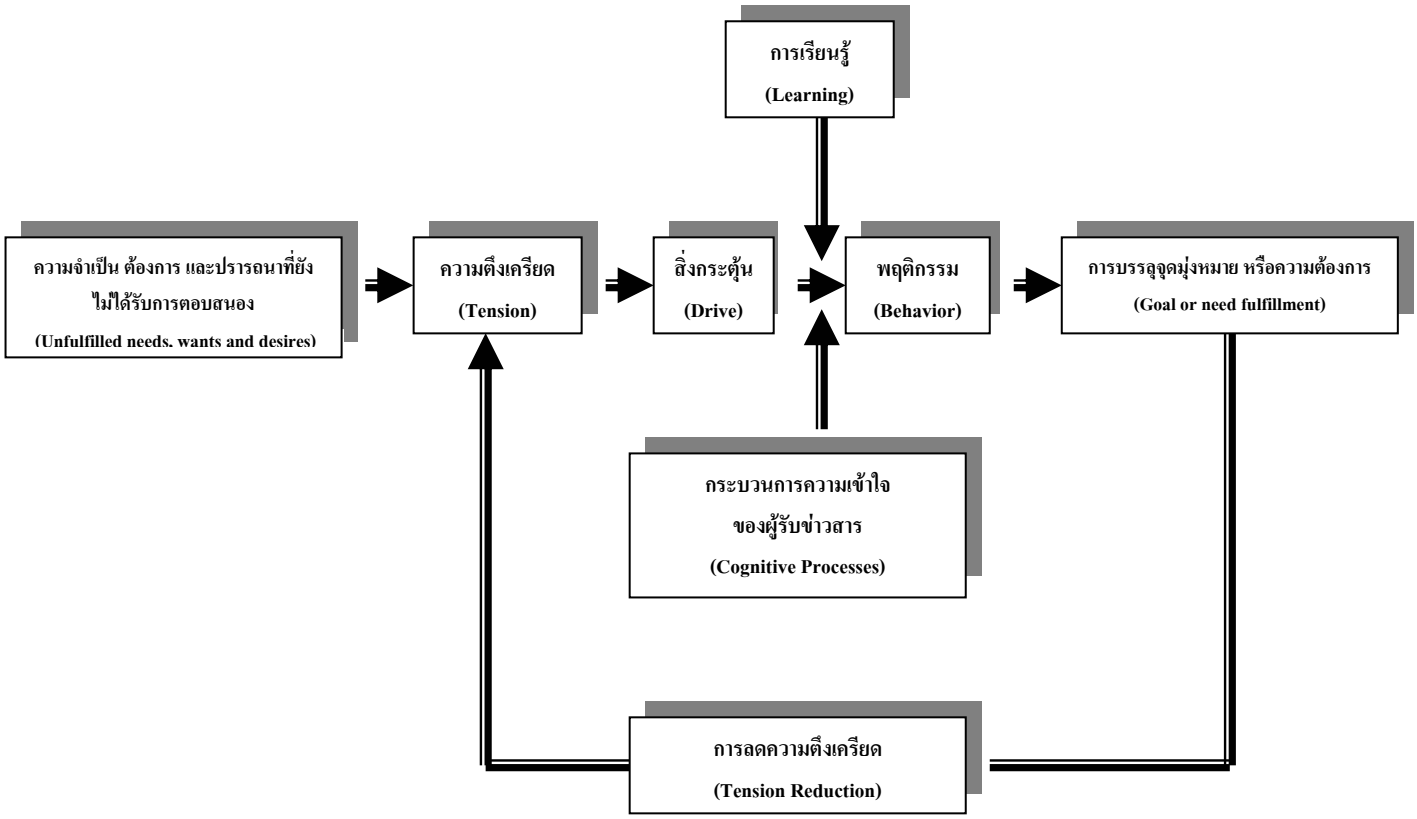

ภาพประกอบ 2 แสดงโมเดลกระบวนการจูงใจ

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2538). *พฤติกรรมผู้บริโภค* : 56

1. ความต้องการหรือความจำเป็น (Needs) หมายถึง ความแตกต่างที่รับรู้ระหว่างสภาพในอุดมคติและสภาพปัจจุบันซึ่งมีอิทธิพลเพียงพอที่จะกระตุ้นพฤติกรรม (Engel, Blackwell and Miniard. 1993 : G7)

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการน้ำ อากาศ อาหาร ที่อยู่อาศัย การพักผ่อน และความต้องการทางเพศ ซึ่งถือได้ว่า เป็นความต้องการพื้นฐาน (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 56)

1.2 ความต้องการที่เป็นความปรารถนา (Acquired needs) หรือความต้องการด้านจิตวิทยา (Psychographic needs) เป็นความต้องการที่บุคคลเรียนรู้จากการตอบสนองต่อวัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ความต้องการเพื่อการยกย่อง ความภาคภูมิใจ ความรัก อำนาจและการเยียรนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการทุติยภูมิ (Secondary needs) เป็นผลจากสภาพจิตใจและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 56)

2. จุดมุ่งหมาย (Goals) เป็นผลจากพฤติกรรมการจูงใจ ทุกพฤติกรรมของบุคคลจะมีจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง ในการวิเคราะห์การจูงใจนี้จะเกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย 2 ประการ

2.1 จุดมุ่งหมายหลักหรือทั่วไป (Generic goals) หมายถึง จุดมุ่งหมายในชนิดของผลิตภัณฑ์ ซึ่งแต่ละบุคคเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการของเขา (Schiffman and Kanuk. 1994 : 661)

2.2 จุดมุ่งหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับตราสินค้า (Brand specific goals) เป็นจุดมุ่งหมายในตราสินค้าหนึ่งซึ่งผู้บริโภคเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการของเขา (Schiffman and Kanuk. 1994 : 665)

3. การจูงใจด้านบวกและด้านลบ (Positive and negative motivation) การจูงใจทางตลาดอาจทำได้ทั้งการสร้างความพึงพอใจและสร้างความกลัว หรือความวิตกกังวล ตัวอย่าง บุคคลทำประกันชีวิตเพราะความพึงพอใจในความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของพนักงานขาย และอาจเกิดเพราะความกลัวต่อโรคภัยไข้เจ็บ หรือการสูญเสียชีวิตของตนแล้วทำให้เกิดปัญหากับครอบครัว

3.1 สิ่งกระตุ้นด้านบวก (Positive drive) หมายถึงอิทธิพลสิ่งกระตุ้นด้านบวก (พึงพอใจ) ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง (Schiffman and Kanuk. 1994 : 664) สิ่งกระตุ้นกรณีนี้ถือว่าเป็นความจำเป็น (Need) ความต้องการ (Want) และความปรารถนา (Desire) ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในกรณีนี้สิ่งกระตุ้นจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายด้านบวก (Positive goal) เป็นจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้เกิดความรู้สึก เกิดความต้องการ และเกิดพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 59)

3.2 สิ่งกระตุ้นด้านลบ (Negative drive) หมายถึง อิทธิพลสิ่งกระตุ้นให้หลีกหนีจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง (Schiffman and Kanuk. 1994 :663) สิ่งกระตุ้นกรณีนี้ประกอบด้วยความกลัว (Fear) หรือความไม่ชอบ (Aversion) ในกรณีนี้สิ่งกระตุ้นจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายด้านลบ (Negative goal) เป็นจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะหลีกเลี่ยง (Avoidance) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการหลีกเลี่ยงพฤติกรราใด พฤติกรรมหนึ่ง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 59)

4. สิ่งจูงใจด้านเหตุผลและด้านอารมณ์ (Rational motives versus emotional motives) นักการตลาดจำเป็นจะต้องศึกษาถึงสิ่งจูงใจด้านเหตุผลและด้านอารมณ์และนำไปใช้ร่วมกัน ดังนี้

4.1 สิ่งจูงใจด้านเหตุผล (Rational Motives) หมายถึง สิ่งจูงใจหรือจุดมุ่งหมายโดยถือเกณฑ์เศรษฐกิจ (Economic) หรือใช้หลักเหตุผล (Rationality) เช่น ราคา ขนาด น้ำหนัก คุณภาพ การประหยัด (Schiffman and Kanuk. 1994 :665) การตัดสินใจซื้อของบุคคลตามทฤษฎีเศรษฐกิจ (Economic theory) โดยสมมติว่าผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่มีเหตุผลเมื่อเขาพิจารณาทางเลือกต่างๆ จะตัดสินใจเลืออรรถประโยชน์สูงสุด ความมีเหตุผล (Rationality) หมายถึง การที่ผู้บริโภคเลือกจุดมุ่งหมายโดยถือเกณฑ์วัตถุประสงค์รวม เช่น คุณภาพ ขนาด น้ำหนัก ราคา ฯลฯ

4.2 การจูงใจด้านอารมณ์ (Emotional motives) หมายถึง การเลือกจุดมุ่งหมายตามหลักเกณฑ์ความรู้สึกส่วนตัวหรือดุลพินิจส่วนตัว (Personal criteria or subjective criteria) (Schiffman and Kanuk. 1994 :660) เช่นความต้องการเฉพาะบุคคล ความภาคภูมิใจ ความกลัว ความเป็นมิตร ฯลฯ แนวคิดนี้ถือว่าบุคคลคำนึงถึง อรรถประโยชน์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 60)

3. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริโภค (Attitude Defined)

ทัศนคติมาจากภาษาละตินว่า “Aptus” แปลว่า แรงโน้มเอียงและเหมาะสมนำมาใช้ในความหมายของคำว่า “Attitude” หมายถึง ท่าทีที่แสดงออกมาของคนเรา ซึ่งบ่งบอกถึงสภาพของจิตใจ อันได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (วันทนา สุรชิน. 2541 : 39 ; อ้างอิงจาก Allport . 1976) ซึ่งความหมายในภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2525 ว่าหมายถึง แนวความคิดเห็น

ความหมายของทัศนคติได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายมาก โดยแต่ละความหมายเป็นการมองทัศนคติแตกต่างกันและคล้ายคลึงกันต่อไปนี้

บารอน และ เบรียน (Barron and Bbyrne 1975 : 95) ให้ความหมาย “ทัศนคติ” ว่าหมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับความเชื่อที่ประมวลขึ้นอย่างมั่นคง และแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อบุคคลอื่น กลุ่มคน ความคิด หรือสิ่งใดๆ

ฟิชเบน และ อัฐเสน (Fishbein and Ajzen 1975: 6) กล่าวว่า “ทัศนคติ” หมายถึง แนวโน้มของการรับรู้และการกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ตรงกับลักษณะของความชอบ

เครช และ ครัชฟิลด์ (Krech and Crutchfield 1948) ให้ความหมายของ “ทัศนคติ” อันเป็นที่แพร่หลายในหมู่นักจิตวิทยาทางสังคมที่มุ่งในเรื่องของความเข้าใจ (Cognitive) ที่กล่าวว่า “ทัศนคติ” หมายถึง การประมวลที่มั่นคงของการจูงใจ อารมณ์ การรับรู้ ซึ่งเป็นการมองทัศนคติว่ามาจากองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความเข้าใจ หรือความรู้ (Cognitive or Knowledge)
2. องค์ประกอบที่ว่าด้วยความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective or Emotional)
3. องค์ประกอบที่ว่าด้วยพฤติกรรม หรือแนวโน้มพฤติกรรม (Cognitive or Behavior Tendency)

ลูดอน (Loudon 1988: 504) ให้แนวความคิดเกี่ยวกับ “ทัศนคติ” ว่าการพิจารณาทัศนคติในแง่บวกกับ แง่ลบ หรือความชอบหรือความไม่ชอบ หรือการมองในแง่นี้ เป็นการมองทัศนคติในแง่ความรู้สึกหรือการประเมินปฏิกิริยาการฤตอบโต้ต่อสิ่งใดๆ

โรเค็ช (Rokeach 1968: 112) ให้ความหมาย “ทัศคติ” หมายถึง แนวโน้มที่เกิดจากการเรียนรู้ที่จะตอบสนอง หรือทัศนคติ คือ การเรียนรู่และการประมวลของความเชื่อ ที่ค่อนข้างมั่นคงเกี่ยวกับสิ่งใด หรือสถานการณ์ที่กำหนดที่บุคคลมีต่อการปฏิบัติตอบในลักษณะที่พอใจ

เชิฟ และ เนเบอร์กอล (Sherif and Nebergall 1966: 4) ให้ความหมายของ “ทัศนคติ” หมายถึงหลักการที่บุคคลสนับสนุน และยึดมั่นเกี่ยวกับสิ่งใดๆ หรือประเด็นใดๆ หรือบุคคล หรือสถานบันใดๆ

ซิลเฟอร์แมน (Silverman 1974: 518) ได้กล่าวว่า “ทัศนคติ” หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะตอบสนองต่อลักษณะใดๆ โดยเฉพาะสำหรับตัวกระตุ้น อันได้แก่ บุคคล วัตถุ และสถานการณ์

ชิฟแมน และ คานุค (Schiffman and Kanuk 1991: 227) ได้ให้ความหมายของ “ทัศนคติ” หมายถึงความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้นำไปสู่พฤติกรรมที่ตรงกับวิถีทางที่ชอบหรือไม่ชอบ

ฟิชเบน (Fishebin 1967 : 394) ได้แจกแจงพฤติกรรมบุคคลไว้ในลักษณะที่ว่า บุคคลจะประกอบพฤติกรรมใดๆ นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสังคมและทัศนคติ ก่อให้เกิดแนวคิดทัศนคติ และพฤติกรรม

เจนคินส์ (Jenkins, John R.G. 1972: 41) ได้อธิบายถึง ปัจจัยสำคัญของทัศนคติคือ ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ความพึงพอใจ (Affective Domain) และความพยายาม (Cognitive Domain)

ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) หมายถึง บุคคลพยายามเข้าใจธรรมชาติ และรอบๆ ตัว

ความพึงพอใจ (Affective Domain) จินตารามณ์ และความรู้สึก และอารมณ์ ต่อสิ่งที่อยู่รอบด้าน

ความพยายามที่จะบรรลุผล (Conative Domain) ได้แก่ สภาพที่ไม่ได้อยู่คงที่หรือสมดุล จะเป็นความพยายามที่จะได้รับความตอบสนอง เพื่อให้ทัศนคติอยู่ในสภาพสมดุลต่อไป

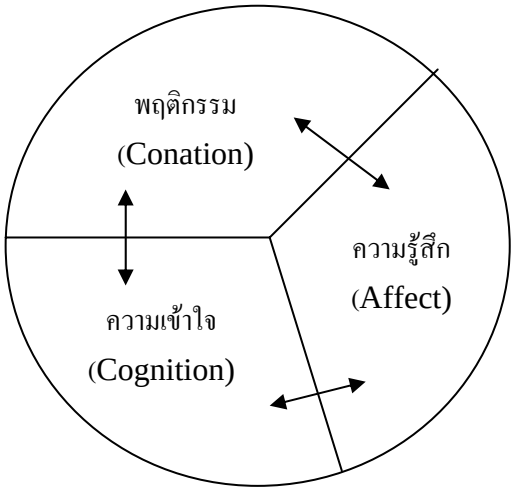

ภาพประกอบ 3 แสดงโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ (Tricomponent Attitude Model)

ที่มา : Schiffman and Knauk. (1994) *พฤติกรรมผู้บริโภค* : 285.

โมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ (Tricomponent Attitude Model) หมายถึง โมเดลทัศนคติซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) หมายถึง ส่วนหนึ่งของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการซึ่งแสดงถึงความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) และ ความเชื่อถือ (Beliefs) ซึ่งผู้บริโภคมีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Schiffman and Knauk. 1994 : 658)

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ส่วนของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการซึ่งสะท้อนถึงอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคที่มีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Schiffman and Knauk. 1994 : 657) ส่วนของอารมณ์และความรู้สึกมีการค้นพบโดยพบโดยผู้วิจัยผู้บริโภค ซึ่งประเมินทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการให้คะแนนความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ ดีหรือเลว เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

3. ส่วนของพฤติกรรม (Conative component หรือ Behavior หรือ Doing) หมายถึง ส่วนหนึ่งของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการซึ่งสะท้อนถึงความน่าจะเป็นหรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมของผู้บริโภค ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึงความตั้งใจที่จะซื้อ (Schiffman and Kanuk. 1994 : 658) จากความหมายนี้ส่วนของพฤติกรรมจะรวมถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นทั้งพฤติกรรมและความตั้งใจซื้อของผู้บริโภคด้วยคะแนนความตั้งใจของผู้ซื้อสามารถนำไปใช้เพื่อประเมินความน่าจะเป็นของการซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

วันทนา สุรชีวิน (2541 : 41) กล่าวว่า “ทัศนคติ” หมายถึง ความคิดเห็นที่มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่มาประกอบเป็นแนวโน้ม อันเป็นความพร้อมที่จะให้มีการแสดงออกในการสนับสนุน หรือต่อต้านสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าทัศนคติหมายถึงแนวโน้ม หรือความพร้อมที่บุคคลอาจแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นหรือพฤติกรรมต่างๆที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด

จากความหมายของ “ทัศนคติ” ต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า “ทัศนคติ” หมายถึงความคิดเห็น ความเชื่อ หรือความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง อาจมีความหมายทั้งในแนวทางที่เห็นด้วยและแนวทางที่ต่อต้านก็ได้

ประเภทของทัศนคติ (Types of Attitude)

1. ความเชื่อ (Beliefs)

คือ “ความโอนเอียงที่ทำให้ยอมรับ เพราะเป็นข้อเท็จจริง และเป็นสิ่งที่มีการสนับสนุนโดยความเป็นจริงหรือข้อมูลอื่นๆ ใดๆ ที่มีน้ำหนักมาก” วอลเตอร์ (ศุภร เสรีรัตน์. 2544 : 175 ; อ้างอิงจาก Walters. 1978 : 261) ความเชื่อส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่ถาวร แต่อาจจะมีหรือไม่มีความสำคัญก็ได้ ตัวอย่างเช่น ผู้บริโภคอาจมีความเชื่อว่าการไปท่องเที่ยวต่างประเทศก็คือการเรียนรู้อย่างหนึ่ง เป็นต้น

2. ความคิดเห็น (Opinions)

คือ “ความโน้มเอียงที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอน”

3. ความรู้สึก (Feelings)

คือ “ความโน้มเอียง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากอารมณ์โดยธรรมชาติ วอลเตอร์ (ศุภร เสรีรัตน์. 2544 : 175 ; อ้างอิงจาก Walters. 1978 : 261) โดยอารมณ์สามารถมีลักษณะถาวร และมีสมมติฐานลึก แต่ความรู้สึกไม่จำเป็นสิ่งที่ถูกสนับสนุนโดยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกัน เราสามารถคิดเกี่ยวกับความรู้สึกในฐานะที่เป็นอารมณ์ที่แสดงออก (Sentiment) ความคิดเห็นในฐานะเป็นความรู้สึก หรือความประทับใจ (Impression) และความเชื่อในฐานะเป็นค่านิยม (Values) ที่บุคคลมี ฉะนั้นทัศนคติ จึงสามารถเป็นประเภทใดก็ได้ของการกระทำให้เกิดความเชื่อที่เข้มแข็ง หรืออ่อนแอหรือถาวร หรือชั่วคราวที่มีพื้นฐานมาจากข้อเท็จจริงหรืออารมณ์ก็ได้

4. ความโอนเอียง (Inclination)

คือ “รูปแบบทัศนคติ เมื่อผู้บริโภคอยู่ในสภาวะที่ตัดสินใจไม่ได้ วอลเตอร์ (ศุภร เสรีรัตน์. 2544 : 175 ; อ้างอิงจาก Walters. 1978 : 261) ตัวอย่างเช่น การไปท่องเที่ยวระหว่างจีน กับอเมริกา ที่ผู้บริโภคเชื้อสายจีนโอนเอียงที่จะไปเที่ยวในจีนมากกว่า เนื่องจากความผูกพันด้านวัฒนธรรมและภาษา

5. ความมีอคติ (Bias)

คือ “ความเชื่อทางจิตใจที่ทำให้เกิดอคติ หรือความเสียหาย (Prejudice) ในทางตรงข้ามกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่ วอลเตอร์ (ศุภร เสรีรัตน์. 2544 : 175 ; อ้างอิงจาก Walters. 1978 : 261) ผู้บริโภคอาจมีความรู้สึก หรือความคิดเห็น หรือความเชื่อที่เป็นอคติก็ได้ เช่น ผู้บริโภคอาจมีอคติประสบการณ์ที่ไม่ดีในการไปท่องเที่ยวต่างประเทศ จึงตัดสินใจไม่ไปท่องเที่ยวต่างประเทศอีก

การเกิดทัศนคติของผู้บริโภค (Formation of Consumer Attitude)

การก่อตัว หรือการเกิดทัศนคติของผู้บริโภค มีความแตกต่างกัน (ศุภร เสรีรัตน์. 2544 : 182) ดังนี้

1. การเกิดขึ้นของทัศนคติขึ้นอยู่กับวิธีการที่ผู้บริโภคได้เรียนรู้ (How attitude are learned)

1.1 ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบดั้งเดิม (Classical conditional) จากการทดลองของ Pavlov สั่นกระดิ่งพร้อมกับการให้อาหารสุนัข จนสุนัขเรียนรู้ว่า เมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งก็จะได้กินอาหาร ประยุกต์ทฤษฎีนี้คือ ผู้บริโภคมักซื้อผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เชื่อมโยงกับชื่อตราสินค้าที่เขาชื่นชอบ ทัศนคติที่ชื่นชอบที่มีชื่อตราสินค้ามักเป็นผลมาจากความพอใจที่ได้รับซ้ำจากผลิตภัณฑ์ตัวอื่นๆ ที่ผลิตโดยบริษัทเดียวกัน ชื่อตราสินค้าถือว่าเป็นตัวกระตุ้นที่ไม่มีเงื่อนไข โดยผ่านการกระทำซ้ำและการเสริมแรงด้านบวกเกิดผลเป็นทัศนคติด้านความชื่นชอบ ซึ่งก็คือ การตอบสนองแบบไม่มีเงื่อนไข

1.2 ทฤษฎีที่ว่าด้วยการวางเงื่อนไขในการปฏิบัติ (Instrumental conditioning) บางครั้งทัศนคติจะเกิดขึ้นหลังจากการซื้อและการบริโภคสินค้า ตัวอย่างเช่น ผู้บริโภคอาจซื้อสินค้าที่ชื่อตราสินค้าโดยปราศจากการมีทัศนคติต่อสินค้ามาก่อน เพราะว่ามีสินค้านั้นเพียงชนิดเดียวมีให้เลือก นอกจากนี้

ผู้บริโภคยังทำการทดลองซื้อสินค้าตราใหม่ๆ จากกลุ่มของสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะตัวน้อยเข้ามาเกี่ยวข้อง ถ้าผู้บริโภคพบว่าการซื้อตราสินค้าดังกล่าวเป็นที่พอใจ ก็จะพัฒนาทัศนคติที่มีต่อสินค้าในทางชื่นชอบได้

1.3 ทฤษฎีว่าด้วยการเรียนรู้ความเข้าใจ (Cognitive learning theory) ในสถานการณ์ที่ผู้บริโภคแสวงหาทางแก้ไข หรือการตอบสนองความต้องการให้พอใจ ผู้บริโภคมักเกิดทัศนคติไม่ว่าจะแง่บวกหรือแง่ลบเกี่ยวกับสินค้านั้นๆ บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารที่เปิดรับและความเข้าใจนั้นคือ ความรู้และความเชื่อของผู้บริโภค ฉะนั้นการที่ผู้บริโภคจะมีทัศนคติเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับความรู้และปริมาณข้อมูลที่ผู้บริโภคได้เรียนรู้

2. การเกิดขึ้นของทัศนคติขึ้นอยู่กับแหล่งอิทธิพลที่มีต่อทัศนคติของผู้บริโภค (Sources of influence on attitude formation)

2.1 ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct personal experience) หมายความว่า การเกิดทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้า และบริการจะเกิดผ่านประสบการณ์โดยตรงจากการทดลองซื้อ และประเมินผลการซื้อที่เกิดขึ้น การตระหนักถึงความสำคัญของประสบการณ์ที่ผู้บริโภคมีต่อสินค้าและบริการ นักการตลาดมักจะพยายามที่จะกระตุ้นให้เกิดการทดลองซื้อสินค้าใหม่ๆ บ่อยๆ โดยการเสนอให้คูปองส่วนลดหรือการแจกตัวอย่างสินค้าให้ทดลองใช้

2.2 อิทธิพลของครอบครัวและเพื่อน (Influence of family and friends) บุคคลปกติต้องมีการติดต่อกับบุคคลอื่นโดยเฉพาะครอบครัว เพื่อนสนิท และบุคคลที่บุคคลยกย่อง ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้จะมีอิทธิพลก่อให้เกิดทัศนคติของบุคคลได้ เช่น ครอบครัวเป็นผู้สร้างพื้นฐานค่านิยม และศูนย์รวมแหล่งความเชื่อให้กับบุคคลในครอบครัว

2.3 การเปิดรับสื่อวงกว้าง (Exposure to mass media) ปัจจุบันประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น เมื่อมีสื่อต่างๆ ให้เลือกตามความสนใจเฉพาะด้วย ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์นิตยสาร และรายการโทรทัศน์หลากหลายช่องให้เลือก มีผลทำให้ผู้บริโภคได้รับความคิดเห็นใหม่ๆ สินค้าความคิดเห็น งานโฆษณาที่ปรากฏ เป็นต้น

3. การเกิดขึ้นของทัศนคติขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัยบุคลิกภาพของผู้บริโภค (Personality factors)

บุคลิกภาพเป็นปัจจัยที่สำคัญในการก่อตัวขึ้นของทัศนคติ เช่น บุคคลที่มีความต้องการสำหรับความเข้าใจสูง (High need for cognition) มักจะมีทัศนคติในทางบวกต่อการตอบสนองต่อการโฆษณาหรือการโฆษณาทางไปรษณีย์ที่มักมีรายละเอียดของข้อมูลให้อ่าน มักจะมีทัศนคติในแง่บวกในการตอบสนองต่อโฆษณาที่มีลักษณะน่าสนใจหรือเป็นที่รู้จักดี เป็นต้น

ชวนะ ภวกานนท์ (วันทนา สุรชีวิน. 2541 : 46 ; อ้างอิงจาก ชวนะ ภวกานนท์. 2527) กล่าวว่า ทัศนคติสามารถแสดงออกได้ 3 แบบ ดังนี้

- ทัศนคติเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรืออารมณ์จากสภาพจิตใจโต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่งรวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์การอื่นๆ

- ทัศนคติเชิงลบ คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลง ระแวงสงสัยรวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการขององค์กรและอื่นๆ

- ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล สถาบัน องค์กร และอื่นๆ โดยสิ้นเชิง

4. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

อดุล จาตุงคกุล (2539: 4) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคอาจให้คำจำกัดความได้ว่าเป็น “ปฏิกิริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่างๆ เหล่านั้น”

ยุทธนา ธรรมเจริญ (2530: 2) ได้กล่าวถึงความหมายของพฤติกรรมของผู้บริโภคไว้ว่าพฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ขบวนการตัดสินใจของบุคคลที่จะประเมินผลและให้ได้มาซึ่งการใช้สินค้าและบริการ

ปริญ ลักษิตานนท์ (2537: 26) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า คือ การเรียนรู้ถึงการประพฤติปฏิบัติของผู้ซื้อหรือผู้ใช้บริการ คือต้องการทราบว่าผู้บริโภคต้องการอะไร หรือปรารถนาอะไร และมีการตัดสินใจอย่างไร

ดารา ทีปะปาล (2542: 4) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค คือ การกระทำใดๆ ของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเลือกสรร การซื้อ การใช้สินค้าและบริการ รวมทั้งกระบวนการการตัดสินใจเป็นตัวกำหนดการกระทำ เพื่อตอบสนองความความต้องการของผู้บริโภคให้ได้รับความพอใจ

ธงชัย สันติวงษ์ (2533: 29) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541: 125-130) และเพื่อทราบถึงลักษณะของความต้องการและพฤติกรรมในการซื้อ การใช้ผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค คำถามที่จะใช้ถาม เพื่อดูลักษณะของผู้บริโภค เราจึงศึกษาโดยการดูรูปแบบของการถามเพื่อค้นหา ดังนี้

ตาราง 3 แสดงคำถาม 7 คำถาม (6 Ws และ 1H) เพื่อหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

(7Os) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541: 126)

คำถาม (6 Ws และ 1H)	คำตอบที่ต้องการ (7Os)	กลยุทธ์การตลาดที่เกี่ยวข้อง
1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?)	ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้าน (1) ประชากรศาสตร์ (2) ภูมิศาสตร์ (3) จิตวิทยา หรือจิตวิเคราะห์ (4) พฤติกรรมศาสตร์	กลยุทธ์การตลาด (4Ps) ประกอบด้วย กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสมและสามารถสนอง ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายได้
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)	สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) คือ สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ ก็คือ	กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ (Product Strategies) ประกอบด้วย 1) ผลิตภัณฑ์หลัก 2)รูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ การบรรจุภัณฑ์ ตราสินค้า รูปแบบการบริการ คุณภาพ ลักษณะนวัตกรรม 3) ผลิตภัณฑ์ควบ 4) ผลิตภัณฑ์ที่คาดหวัง 5) ศักยภาพผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างทางการแข่งขัน (Competitive differentiation) ประกอบด้วยความแตกต่างด้าน ผลิตภัณฑ์ บริการ พนักงาน และภาพลักษณ์
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)	วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objective) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการของเขาด้านร่างกายและด้านจิตวิทยา ซึ่งจะต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ คือ 1) ปัจจัยภายในหรือปัจจัยทางด้านจิตวิทยา 2) ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม 3) ปัจจัยเฉพาะบุคคล	กลยุทธ์ที่ใช้มากคือ 1) กลยุทธ์ด้านผลิตภัรฑ์ (Product Strategies) 2) กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion Strategies) ประกอบด้วย กลยุทธ์ด้านการโฆษณา การขาย โดยพนักงานขาย การส่งเสริมการขาย การให้ข่าว และการประชาสัมพันธ์ 3) กลยุทธ์ด้านราคา (Price Strategies) 4) กลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution or channel strategies)

ตาราง 3 (ต่อ)

คำถาม (6 Ws และ 1H)	คำตอบที่ต้องการ (7Os)	กลยุทธ์การตลาดที่เกี่ยวข้อง

4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Who participates in the buying?)	บทบาทของกลุ่มต่างๆ (Organizations) มีอิทธิพลในการตัดสินซื้อ ประกอบด้วย 1) ผู้ริเริ่ม 2) ผู้มีอิทธิพล 3) ผู้ตัดสินใจซื้อ 4) ผู้ซื้อ 5) ผู้ใช้	กลยุทธ์ที่ใช้มาก คือ กลยุทธ์การโฆษณา และการส่งเสริมการตลาด (Advertising and promotion strategies) โดยใช้กลุ่มอิทธิพล
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)	โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือช่วงฤดูกาลใดของปีช่วงวันใดของเดือน ช่วงเวลาใดของวัน โอกาสพิเศษหรือเทศกาลวันสำคัญต่างๆ	กลยุทธ์ที่ใช้มาก คือ กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด เช่น ทำการส่งเสริมการตลาดเมื่อใดจึงจะสอดคล้องกับโอกาสในการซื้อ
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)	ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซุปเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายของชำ บางลำพู เป็นต้น	กลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution channel strategies) บริษัทนำผลิตภัณฑ์สู่ตลาดเป้าหมายโดยพิจารณาว่าจะผ่านคนกลางอย่างไร
7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)	ขั้นตอนการตัดสินใจซื้อ (Operation) ประกอบด้วย 1) การรับรู้ปัญหา 2) การค้นหาข้อมูล 3) การประเมินทางเลือก 4) ตัดสินใจซื้อ 5) ความรู้สึกหลังซื้อ	กลยุทธ์ที่ใช้มาก คือ กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด ประกอบด้วย การโฆษณา การขายโดยพนักงานขายการส่งเสริมการขาย การใช้ข่าว และการประชาสัมพันธ์ การตลาดทางตรงเช่น พนักงานขายกำหนดวัตถุประสงค์ในการขายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจซื้อ

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*.: 194

การใช้คำถาม **6 Ws และ 1H** เป็นสิ่งที่สำคัญในการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภคที่ตัดสินใจเลือกโรงเรียน นานาชาติ ว่ามีลักษณะเป็นเช่นไร ตามตาราง 2 เพื่อประยุกต์ในการตั้งคำถามการวิจัย

ปัจจัยสำคัญ (ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก) ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคทางด้านต่างๆ และเพื่อที่จะจัดสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้เหมะสม เมื่อผู้ซื้อได้รับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดหรือสิ่งกระตุ้นอื่นๆ ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำที่ผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ งานของผู้ขายและนักการตลาดก็คือ ค้นหาว่าลักษณะของผู้ซื้อและความรู้สึกนึกคิดได้รับอิทธิพลสิ่งใดบ้าง การศึกษาถึงลักษณะของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาด คือ ทราบความต้องการและลักษณะของลูกค้า เพื่อที่จะจัดส่วนประสมทางการตลาดต่างๆ กระตุ้นและสนองความต้องการของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายได้ถูกต้อง

ลักษณะของผู้บริโภคจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยทางด้านจิตวิทยา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Cultural Factor) เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง โดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง (Stanton and Fultrell. 1987: 664) ค่านิยมในวัฒนธรรมจะกำหนดลักษณะของสังม และกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมอื่น วัฒนธรรมเป็นสิ่งกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งนักการตลาดต้องคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม และนำลักษณะการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นไปใช้กำหนดโปรแกรมการตลาด

2. ปัจจัยด้านสังคม (Social Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ลักษณะทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาทและสถานะของผู้ซื้อ

1.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย กลุ่มนี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง

1.2 กลุ่มครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อทัศนคติ ความคิดเห็นและค่านิยมของบุคคล สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว

1.3 บทบาทและสถานะ (Roles and Statuses) บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม เช่นครอบครัว กลุ่มอ้างอิง องค์การ และสถาบันต่างๆ บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

1.4 ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยม หรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อตราสินค้า ส่วนรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์ โดยแสดงออกในรูปของ (1) กิจกรรม (Activities) (2) ความสนใจ (Interests) (3) ความคิดเห็น (Opinions) หรือ AIOs

ส่วนปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคจะประกอบด้วย การจูงใจ (Motivation) การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ (Learning) และทัศนคติ (Attitudes) โดยผู้บริโภคอาจเริ่มกระบวนการตัดสินใจเมื่อได้รับตัวกระตุ้นนอกจากนี้การตอบสนองต่อตัวกระตุ้นในรูปของกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค

ยังมีปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อลักษณะของการตัดสินใจด้วย ซึ่งได้แก่ วัฒนธรรม (Culture) ชั้นทางสังคม (Social class) กลุ่มอ้างอิง (Reference groups) และครอบครัว (Family)

1. การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังแรงกระตุ้น (Drive) ภายในของแต่ละบุคคลซึ่งกระตุ้นให้บุคคลเกิดการปฏิบัติ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 54) เป็นปัจจัยภายในตัวแรกที่มีผลต่อพฤตกรรมผู้บริโภค เพราะพฤติกรรมของผู้บริโภคทั้งหมดเป็นพฤติกรรมที่ต้องได้รับการกระตุ้น (Motivated behavior) แต่การเกิดการจูงใจดังกล่าวจะถูกกระทบโดยปัจจัยภายนอกต่างๆ เช่นวัฒนธรรม ชั้นทางสังคม เป็นต้น การตัดสินใจของผู้บริโภคมักจะได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจหลายชนิดมากกว่าเป็นแรงจูงใจชนิดใดชนิดหนึ่ง

2. การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์เลือกที่จะรับรู้ สรุปการรับรู้ ตีกความหมายการรับรู้ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สัมผัส เพื่อที่จะมาสร้างภาพในสมอง ให้เป็นภาพที่มีความหมายและมีความกลมกลืน (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 79)

การรับรู้ถึงตัวกระตุ้นของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้แลประสบการณ์ ในอดีต ความรู้สึก (Feelings) และปัจจัยภายในตัวอื่นๆ ของแต่ละบุคคล นอกจากนี้การรรับรู้อายอยู่บนพื้นฐานที่ไม่มีเหตุผลในความเป็นจริง

ซึ่งขั้นตอนของการรับรู้ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective exposure) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเปิดโอกาสให้ข้อมูลเข้ามาสู่ตัวเอง ถ้าข้อมูลที่รับเข้ามาน่าสนใจ

ขั้นที่ 2 การตั้งใจรับรู้ข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคติดตามที่จะรับรู้ข้อมูลหรือสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความตั้งใจ ถ้าข้อมูลในขั้นที่ 1 น่าสนใจ

ขั้นที่ 3 ความเข้าใจข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective comprehension) แม้ผู้บริโภคจะตั้งใจรับข่าวสารการตลาด ก็ไม่ได้หมายความว่า ข่าวสารนั้นจะถูกตีความไปในทางที่ถูกต้อง ในขั้นนี้จึงเป็นการตีความหมายของข้อมูลที่รับเข้ามาว่า ผู้บริโภคมีความเข้าใจตามที่นักการตลาดกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเข้าใจก็จะนำไปสู่ขั้นต่อไปในการตีความจะขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อถือ และประสบการณ์ของผู้บริโภคด้วย

ขั้นที่ 4 การยอมรับข้อมูลที่ได้รับการเลือกสรร (Selective acceptation) เป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับในสิ่งที่เข้าใจ ถ้ายอมรับก็นำไปสู่ขั้นที่ 5

ขั้นที่ 5 การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับการเลือกสรร (Selective retention) หมายถึงจดจำข้อมูลบางส่วนที่เข้าใจ ที่เห็นและยอมรับ ซึ่งสิ่งที่จดจำจะเป็นความทรงจำที่ถูกนำมาใช้ใหม่เมื่อได้รับข้อมูลแบบเดิมอีก อันจะนำไปสู่การซื้อซ้ำของผู้บริโภค

แนวความคิดเรื่องความเสี่ยง (Concept of risk) จะเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของบุคคล ราคาเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งในส่วนประสมการตลาดที่มีความเสี่ยวดังที่ทราบ คือ ความเสี่ยงในการซื้อสินค้าใดๆ ขึ้นอยู่กับการรับรู้ของบุคคลที่มีต่อลักษณะทางกายภาพของสินค้า การใช้งาน ความรู้สึกด้านจิตใจ และผลทางสังคมที่จะเกิดจากสินค้านั้นๆ

3. การเรียนรู้ (Learning) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral learning theories) หรือทฤษฎีการกระตุ้น และการตอบสนอง (Stimulus – Response SR Theories) การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การที่บุคคลได้รับความรู้แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 95)

หลังจากบุคคลได้รับการกระตุ้นโดยการรรับรู้ถึงตัวกระตุ้น นั่นคือ บุคคลได้เข้าไปสุ่การเรียนรู้แล้ว ทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบด้วย 2 ทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral learning theories) หรือทฤษฎีการกระตุ้นและการตอบสนอง (Stimulus – Response SR Theories) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ของบุคคลที่มีพฤติกรรมการตอบสนองจากสิ่งกระตุ้น นักจิตวิทยาหลายคนเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการพื้นฐานส่วนใหญ่ของพฤติกรรมมนุษย์ลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ในระดับที่สูงกว่าความต้องการด้านร่างกายถือว่าเป็นการเรียนรู้ จึงเรียกความต้องการด้านร่างกายว่าเป็นความต้องการที่เกิดจากสัญชาติญาณ

4. บุคลิกภาพ (Personality) และทฤษฎีฟรอยด์ (Freud theory)

บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง พัฒนาการที่มีความยาวนานของมนุษย์ ตั้งแต่เด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (เสรี วงษ์มณฑา. 2542: 66)

ส่วนทฤษฎีการจูงใจของฟรอยด์ (Freud's theory of motivation) มีข้อสมมติว่า อิทธิพลด้านจิตวิทยาสามารถกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ ส่วนใหญ่เป็นจิตใต้สำนึก ซึ่งเป็นส่วนกำหนดบุคลิกภาพของมนุษย์อันประกอบด้วย อิด อีโก้ ซุปเปอร์อีโก้ ทฤษฎีนี้ได้นำไปใช้ในการกำหนดบุคลิกภาพของผู้บริโภคด้วย ฟรอยด์พบว่าบุคลิกภาพและพฤติกรรมของมนุษย์จะถูกควบคุมโดยความนึกคิดพื้นฐาน

5. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม

ทางด้านเศรษฐกิจ

จีนและไทยมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าระหว่างประเทศเนิ่นนานับศตวรรษมาแล้ว นับมาตั้งแต่รัชสมัยของสมเด็จพระเภทราชาเป็นต้นมา กรุงศรีอยุธยาก็ได้ปิดความสัมพันธ์กับประเทศตะวันตกเกือบทั้งหมด โดยมีเพียงฮอลันดาที่ยังคงได้รับอนุญาตให้เข้ามาค้าขาย

ในขณะเดียวกัน กรุงศรีอยุธยาก็หันเหไปค้าขายกับจีนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้คนเชื้อสายจีนไม่เพียงมีบทบาททางด้านการค้าเท่านั้น หากแต่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเป็นขุนนางระดับสูงด้วยตัวอย่างเช่น ตำแหน่งออกญาพระคลัง สมุหกลาโหม สมุหนายก ฯลฯ

ความสัมพันธ์ทางการค้าไทย-จีน ที่มีประวัติศาสตร์มานานนับพันปีการติดต่ออย่งไม่เป็นทางการระหว่างจีนกับดินแดนที่เป็นประเทศไทยปัจจุบันคงมีมานานนับพันปีแล้ว ส่วนความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการนั้นตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ระบุว่าเริ่มขึ้นในสมัยสุโขทัย นับจากนั้นเป็นต้นมาไทย และจีนก็มีสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าในบางช่วงความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนจะหยุดชะงักไป อันเนื่องมาจากปัญหาภายในของประเทศทั้งสองและสถานการณ์ทางการเมืองระหว่าง

ประเทศ แต่ก็มีการฟื้นฟูความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการขึ้นใหม่ และประเทศทั้งสองได้กระชับสร้างสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกันเหมือนดังเช่นในอดีต (จีนไทยในศตวรรษที่ 21.2542 : 494)

เศรษฐกิจการลงทุนระหว่าง ไทย-จีน

นักลงทุนจีนเข้ามาขอส่งเสริมการลงทุนจากไทยในรอบปี พ.ศ. 2544 เป็นมูลค่า 8,515 ล้านบาท นับเป็นนักลงทุนรายใหญ่อันดับ 6 ของไทย แต่ปรากฏว่าในช่วงปี พ.ศ. 2545 มูลค่าการลงทุนลดลงเหลือราว 2,081 ล้านบาท หรือลดลง 75% จากช่วงปีก่อน ทั้งนี้เป็นผลจากนักลงทุนจีนได้เข้ามาลงทุนในไทยอย่างมากแล้วในช่วงก่อนหน้านั้น จึงชะลอการลงทุนลงในระยะต่อมา

ในปัจจุบันตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตรจีนมีมูลค่าการลงทุนสูงถึง 500,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเดิมสงวนไว้สำหรับนักธุรกิจจีนเท่านั้น การเปิดตลาดจึงเปรียบเสมือนการเปิดโอกาสในการลงทุนที่มีมูลค่าสูงให้แก่นักลงทุนต่างชาติ ขณะเดียวกัน จะช่วยระดมทุนใหม่ๆ และสร้างความชำนาญให้แก่ตลาดหลักทรัพย์จีนและกระตุ้นให้เกิดแรงซื้อขายในตลาดหุ้น

การลงทุนของไทยในจีน 2522-2543 ไทยลงทุนในจีนรวม 3,000 โครงการ มูลค่าการลงทุน 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปีพ.ศ. 2544 ไทยลงทุนในจีนรวม 140 โครงการ มูลค่าการลงทุน 194 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 0.41% ของการลงทุนต่างชาติในจีน ปี พ.ศ. 2545 ไทยลงทุนในจีนรวม 161 โครงการ เพิ่มขึ้น 15% คิดเป็นมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 359.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 0.47% ของการลงทุนต่างชาติในจีน

การค้าของไทยกับจีน การค้าสองฝ่ายในปี พ.ศ. 2545 มีมูลค่าประมาณ 8.452 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.67 จากปี พ.ศ.2544 มูลค่าการส่งออกของไทย คิดเป็น 3.55 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.74 และนำเข้าจากจีน 4.89 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.51 การค้าสองฝ่ายไทย-จีนการค้าสองฝ่ายตั้งแต่เดือนมกราคม-กันยายน 2546 มีมูลค่า 8.342 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.27 มูลค่าการส่งออกคิดเป้น 4.021 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 68.62 และนำเข้าจากจีน คิดเป็น 4.32 พันดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.74 ไทยขาดดุลการค้าจีน 1.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าเข้าจากไทย 10 อันดับแรก เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ยางพารา เม็ดพลาสติก เคมีภัณฑ์ น้ำมันสำเร็จรูป น้ำมันดิบ แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ข้าว เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์

การที่เศรษฐกิจและธุรกิจการท่องเที่ยวพัฒนามากขึ้น ส่งผลให้ไทยและจีนเร่งพัฒนาและขยายเส้นทางการท่องเที่ยวระหว่างสองประเทศ ปัจจุบันทั้งสองประเทศได้เปิดเส้นทางการบินเชื่อมระหว่างเมืองปักกิ่งเซี่ยงไฮ้ คุนหมิงของจีน กับกรุงเทพฯ เชียงใหม่ และภูเก็ตของไทย เป็นต้น นักท่องเที่ยวของทั้งสองประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ในช่วง 10 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2545

ดังนั้นจากการที่ประเทศไทยมีการติดต่อการค้าอีกทั้งทางด้านการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูงจำเป็นเหตุอันควรที่จะพัฒนาศักยภาพบุคลากรของประเทศให้มีความรู้ ทักษะทางด้านภาษาจีน เพื่อเปิดโอกาสให้เกิดหนทางในการติดต่อค้าขาย การท่องเที่ยวให้เกิดรายได้เข้าสู่ประเทศได้มากยิ่งขึ้น มีโอกาสลงทุนในจีนเพิ่มมากขึ้น (ความสัมพันธ์ไทยจีน : เหลียวหน้าแลหลัง. 2543 : 297)

ปัจจัยทางสังคม

ประเทศจีนตั้งอยู่ในทวีปเอเชียตะวันออก นับเป็นมิตรประเทศเพื่อบ้านที่สำคัญของไทย จีนเป็นประเทศที่มีอารยธรรมและประวัติศาสตร์ยาวนาน มีดินแดนกว้างใหญ่ไพศาล อีกทั้งทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์และที่สำคัญจีนเป็นประเทศที่มีจำนวนประชาชนมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก ภายหลังการเปิดประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 จีนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นประเทศเป้าหมายทางการค้าและการลงทุนของนักธุรกิจและนักลงทุนทั่วโลก การเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ของจีนเมื่อปลายปี 2544 นับเป็นการเปิดตลาดใหญ่แห่งสุดท้ายให้ทั่วโลกเข้ามาลงทุน ปริมาณเงินลงทุนต่างชาติไหลเข้าสู่ประเทศจีนเป็นจำนวนมหาศาล ธุรกิจจีนเข้าไปขยายกิจการในประเทศต่างๆ มากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า อนาคตเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มสดใสมากขึ้น (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย : 2546)

นับตั้งแต่มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับจีนเมื่อปี พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา ผู้นำของทั้งสองประเทศได้เยี่ยมเยือนระหว่างกันหลายครั้ง ความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีของทั้งสองประเทศพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ การค้า การทหาร การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและวัฒนธรรม ในปี พ.ศ. 2518 ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีของไทยในสมัยนั้นได้ไปเยือนจีนและเข้าพบเหมาเจ๋อตุง ประธานาธิบดีจีนเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2521 นายเติ้งเสี่ยวผิง รองนายกรัฐมนตรีจีนได้มาเยือนประเทศไทยและเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ นอกจากนี้ยังมีผู้นำจีนหลายท่าน ได้แก่ นายหลี่เซียนเนี่ยน นายหยางชางคุน นายเฉียวฉือ นายหลี่เผิง นายจูหรงจี นายหลี่ลุ่ยหวัน นายหูจิ่นเทา นายหลี่หลานชิง และนายหลัวกาน ก็ล้วนเคยมาเยือนประเทศไทย

การที่ผู้นำไทยและจีนได้เดินทางไปเยี่ยมเยือนซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ นับเป็นแรงผลักดันสำคัญในการพัฒนาความร่วมมือและเสริมสร้างความไว้วางใจระหว่างทั้งสองประเทศให้เพิ่มพูนมากขึ้น ประเทศไทยและจีนกลายเป็นมิตรประเทศบ้านที่มีสัมพันธไมตรีอันดีระหว่างกัน ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศได้รับการพัฒนาในทุกด้านส่งผลให้เกิดความไว้วางใจ การอำนวยผลประโยชน์และความร่วมมืออันดีระหว่างสองประเทศ (ก้านทิพย์ ชาติวงศ์.2539 : 13)

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2521 รัฐบาลของไทยและของจีนร่วมลงนามในข้อตกลงทางการค้า อันเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีในการพัฒนาการค้าระดับทวิภาคี การค้าระหว่างไทยกับจีนในปี พ.ศ. 2518 หลังจากการฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูต มูลค่าการค้าไทย-จีนเพิ่มเป็น 7,050 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2544 และในช่วง 9 เดือนแรกปี พ.ศ. 2545 มีมูลค่าการค้ารวม 6,037 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 17.7% (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย : 2546)

6. ความเป็นมาของการติดต่อกับประเทศจีนและความสำคัญของภาษาจีน

ความสัมพันธ์ในระบบบรรณาการ

จีนเป็นอู่อารยธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีความเจริญรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ในระดับสูง จึงทำให้จีนเป็นมหาอำนาจทั้งทางด้านการเมือง และเศรษฐกิจในโลกตะวันออกสมัยก่อน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนได้รับอิทธิพล ทางด้านความคิดจากลัทธิขงจื้อว่า จีนเป็นศูนย์กลางของอำนาจและอารยธรรมโลกในท่ามกลางดินแดนอื่นๆ ที่มีความเจริญด้อยกว่า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ จีนเป็นประดุจ อาณาจักรกลาง (จุงก๊ัว หรือ Middle Kingdom) ที่มีวัฒนธรรมสูงซึ่งประเทศอื่นที่มีวัฒนธรรมด้อยกว่าจะต้องเข้ามาสวามิภักดิ์ เพื่อแสวงหาความเปลี่ยนแปลงและความเจริญรุ่งเรือง โดยประเทศ เหล่านี้จะต้องยอมรับความเป็นเจ้าประเทศราชของจีน จะต้องส่งเครื่องราชบรรณาการมาถวายจักรพรรดิจีนตามกำหนด จึงจะมีสิทธิ์ติดต่อกับจีนได้ และจีนในฐานะประเทศที่ใหญ่กว่าก็จะให้ความช่วยเหลือคุ้มครองประเทศเล็กๆ เหล่านี้ รวมทั้งให้ผลประโยชน์อื่นๆ ทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ในขณะเดียวกันจีนก็เป็นแหล่งรับซื้อสินค้ารายใหญ่จากประเทศอื่นๆ ดังนั้นประเทศต่างๆ จึงยอมรับความสัมพันธ์ระบบบรรณการ ในการติดต่อกับจีนเพื่อแลกกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนสมัยอยุธยาก่อนการติดต่อกับตะวันตก (พ.ศ. 1913 – 2054)

ความผูกพันทางการค้าระหว่างอยุธยาและจีนที่มีต่อกันอย่างเหนียวแน่น นอกจากสังเกตได้จากอัตราความถี่ของการส่งทูตและปริมาณของเครื่องราชบรรณาการ นอกจากนั้น ในปี พ.ศ. 1934 พระองค์ยังได้พระราชทานเครื่องชั่ง ตวง วัด แก่อยุธยาด้วย ทำให้สินค้าต่างๆ ของทั้งสองอาณาจักรใช้ระบบการชั่ง ตวง วัด ด้วยมาตรฐานเดียวกันตั้งแต่นั้นมา ในขณะเดียวกัน ทางฝ่าย อยุธยาก็ได้ตอบรับสัมพันธ์อันดีงามนี้ด้วยการให้อภิสิทธิ์บางประการแก่พ่อค้าจีน เพื่อดึงดูดให้สำเภา ของพ่อค้าจีนเข้ามาจอดแวะทำการค้าขายที่อยุธยา เช่น ลดหย่อนอัตราภาษีขาเข้าให้พ่อค้าจีนจ่ายเพียง 12 ชัก 2 ในขณะที่พ่อค้าชาติอื่นๆ ต้องจ่ายถึง 9 ชัก 2 อยุธยา และจีนจึงมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่แน่นแฟ้นจนรายงานของพ่อค้าต่างชาติในช่วงครึ่งหลังของพุทธศตวรรษที่ 21 ถึงกับระบุว่า “สยามทำการค้ากับจีนเป็นอย่างมาก”

กล่าวโดยสรุป ตลอดช่วง พ.ศ. 1914-2054 ความสัมพันธ์ระหว่างอยุธยาและจีนได้ดำเนินไปอย่างใกล้ชิดและมีสัมพันธ์ภาพที่ดีงามต่อกัน อยุธยามุ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นหลักในการติดต่อสัมพันธ์กับจีน และได้ผลกำไรจากการติดต่อค้าขายกับจีน ภายใต้ความสัมพันธ์ในระบบบรรณาการ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีน สมัยกรุงธนบุรีและรัตนโกสินทร์ตอนต้น (พ.ศ. 2310-2394)

ภายหลังกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าในปี พ.ศ. 2310 แล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนก็หยุดชะงักลงไปชั่วขณะ และได้มาเริ่มขึ้นใหม่อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2320 เมื่อจักรพรรดิ เชียนหลงทรงมีพระบรมราชาอนุญาตให้พระเจ้ากรุงธนบุรีส่งเครื่องราชบรรณาการไปจีนอีก ต่อมาในสมัยรัชกาลที่

1 แห่ง กรุงรัตนโกสินทร์ ได้ส่งทูตบรรณาการไปจีนในปี พ.ศ. 2325 แต่จีนยังไม่พร้อมที่จะรับรองในความชอบธรรมของการขึ้นเป็นกษัตริย์ของรัชกาลที่ 1

การติดต่อกับประเทศตะวันตกของไทยที่เพิ่มมากขึ้นเป็นเหตุให้ สัมพันธ์ภาพระหว่างไทยกับจีนต้องเสื่อมลงทีละน้อยนอกจากนี้ก็เนื่องจากจีนกำลังประสบปัญหาการคุกคามจากประเทศตะวันตกด้วย ในเวลานั้นชาติตะวันตกสามารถติดต่อค้าขายกับจีนได้โดยตรง ทำให้แหล่งสินค้าจีนในไทยลดความสำคัญลง และผลกำไรจากการค้ากับจีนก็ลดลงด้วย จีนให้การรับรองคณะทูตบรรณาการจากไทยอย่างเป็นทางการภายหลังกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าในปี พ.ศ. 2310 ไปแล้ว ก็ต่อเมื่อเวลาล่วงเลยมาถึงปลายรัชกาลสมัยสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี แต่กระนั้นก็มีผลทำให้ธุรกิจการค้าในธนบุรีรุ่งเรืองยิ่งขึ้นได้มีชาวจีนแต้จิ๋วอพยพเข้ามาเมืองไทยเป็นจำนวน เชี่ยวชาญในธุรกิจการค้าของชาวจีนเหล่านี้ ขณะเดียวกันการค้าระหว่างไทยกับจีนก็เจริญรุ่งเรืองมากขึ้นด้วย

7. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมจีน

สภาพภูมิประเทศจีน

ประเทศจีนมีเทือกเขาและหุบเขาที่สูงและลึกที่สุดในโลก มีทะเลทราย ที่ราบดินเหลืองที่อุดมสมบูรณ์ มีป่าสนที่หนาแน่น ป่าดงดิบ และแม่น้ำที่ยาวที่สุดในโลกอยู่หลายสาย เป็นประเทศแห่งความแตกต่างและยิ่งใหญ่ (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 354)

สภาพภูมิประเทศที่กว้างใหญ่ไพศาลของจีนยังผลให้สภาพภูมิอากาศในแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกันเป็นอย่างมาก หมู่เกาะทางภาคตะวันออกเฉียงใต้มีฤดูหนาวที่อบอุ่น ผู้คนได้ลิ้มรสผลไม้เมืองร้อนตลอดทั้งปี ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลับมีสภาพภูมิอากาศที่หนาวยะเยือกอันเนื่องมาจากน้ำค้างแข็งจากไซบีเรีย แต่ที่เกาะไต้หวัน มณฑลกวางตุ้ง และมณฑลยูนนานใต้ สามารถทำการเพาะปลูกได้ทุกฤดูในฤดูร้อน ลมมรสุมทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดผ่านที่นี่ทำให้ที่ราบลุ่มทางทิศตะวันออกของเทือกเขาอุดมสมบูรณ์ ในขณะที่ทุ่งหญ้าสเตปป์ทางทิศตะวันตกแห้งแล้งตลอดปี

แม่น้ำเหลืองเป็นแม่น้ำที่มีความสำคัญที่สุดในประเทศจีน แม่น้ำนี้เริ่มที่มณฑลชิงไห่แล้วจึงหักขึ้นไปทางเหนือใกล้เมืองหลานโจว และไหลไปยังเมืองบาวทู ในแคว้นมองโกเลีย แล้วจึงเปลี่ยนทิศทางการไหลลงสู่ใต้ก่อให้เกิดโค้งน้ำขนาดใหญ่ ตลอดแนวลำน้ำนี้คือที่ราบลุ่มดินเหลืองอันอุดมสมบูรณ์อันเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดอารยธรรมของมนุษย์ เป็นพื้นที่ซึ่งเกิดความเสียหายอยู่ตลอดเวลา ทั้งจากการทะลายของหน้าดินและการเอ่อล้นของแม่น้ำ (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 356)

สภาพภูมิอากาศ

พื้นที่ส่วนที่ใหญ่ที่สุดของจีนอยู่ในเขตอบอุ่น ซึ่งมีฤดูกาลที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด พื้นที่ส่วนต่างๆ ของจีนมีสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกันอันเป็นผลมาจากลมมรสุม จากความกว้างใหญ่ของประเทศ และจากความต่างระดับของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงใต้และภาคกลางมีอากาศอบอุ่นและชื้น ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลับค่อนขางแห้งแล้ง ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดแก่การท่องเที่ยวประเทศจีน คือ ช่วงฤดูใบไม้ผลิ (เดือนพฤษภาคม) และช่วงฤดูใบไม้ร่วง (เดือนกันยายนและตุลาคม) ประเทศจีนพาดผ่านเส้นละติจูดถึง 35 เส้น ทำให้ภูมิอากาศในท้องถิ่นต่างๆ มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ในหลายๆ พื้นที่ฤดูร้อนจะร้อนจัด มีฝนตกชุกและความชื้นสุง หากฤดูหนาวจะแห้งแล้ง พื้นที่ทางตอนเหนือมีฤดูร้อนที่มีปริมาณน้ำฝนสูงถึง 80% ในพื้นที่ทางตอนใต้กลับมีปริมาณ น้ำฝนเพียง 40% ภูมิภาคทางตอนเหนือของจีนเป็นพื้นที่ที่มีสี่ฤดูกาลแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 357)

วิถีชีวิตในเมือง

ถนนในยามเช้าเต็มไปด้วยผู้คนที่เดินทางไปประกอบกิจประจำวัน กองทัพรถจักรยานแน่นขนัดเต็มถนน และเป็นทิวแถวตามสี่แยกไฟแดง ก่อนทศวรรษที่แล้ว จักรยานส่วนใหญ่เป็นจักรยานสีดำคันใหญ่เทอะทะดูเชยๆ และต้องใช้แรงถีบมาก ในยุคนี้ การแต่งตัวของผู้ขี่จักรยานมีความแตกต่างกันไปในแต่ละคน ซึ่งเปลี่ยนไปจากสมัยเหมาเจ๋อตงเป็นผู้นำเครื่องแบบสีน้ำเงินและไว้ผมแบบเรียบร้อยที่ทุกคนต้องแต่งกายจากยุคนั้นกลายเป็นการแต่งกายของคนที่ไม่ตามสมัยนิยมและคนที่มีฐานะไม่ดีเท่านั้น

รถเมล์วิ่งแน่นจนเอียงกระเท่เร่อยู่บนถนน โดยเฉพาะในช่วงการจราจรติดขัด รถเมล์เหล่านี้มีผู้โดยสารแน่นขนัดอยู่ตลอดเวลา คนที่จะขึ้นต้องผลักคนที่หลามออกมาให้เข้าไปเมื่อเข้าไปด้านในแล้วยังต้องเบียดกับคนที่ยืนอยู่รอบด้านและสอดสายตาหาที่ว่างในกรณีที่มีคนลุก และเมื่อจะลงก็ต้องฝ่าฟันฝูงชนลงจากรถไปสู่เป้าหมายการเดินทางของตน (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 358)

วัฒนธรรมและธรรมเนียมจีน

ชาวจีนได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรม สุภาพและมักปฏิบัติตัวตามกฎเกณฑ์ที่ตายตัวแต่ในหลายๆ กรณีชาวจีนปฏิบัติตัวอย่างที่ชาวต่างชาติรู้สึกว่าไม่สุภาพ และในบางครั้งถึงกับแสดงการเหยียดหยามชาวต่างชาติ โดยเฉพาะชาวตะวันตก (ที่ชาวจีนเรียกว่า “พวกจมูกยาว”) นักเดินทางบางคนจึงประสบปัญหาในการซักถามข้อมูลจากคนท้องถิ่นไม่สุภาพ ต้องพยายามสงบสติอารมณ์ อย่าตะโกนตอบโต้ และพยายามชี้แจงปัญหาหรือข้อสงสัยให้ชัดเจน

อย่างไรก็ดีคำว่า “สุภาพ” ไม่เป็นที่รู้จักกันในหมู่ชาวจีนในกรณีการคมนาคมขนส่งสาธารณะ ในสถานีรถไฟใต้ดิน หรือบนรถประจำทาง ความแออัดของผู้คนทำให้ทุกคนต้องดิ่นรนเบียดเสียดหาที่ว่างสำหรับตัวเอง ก่อนจะได้มีโอกาสนึกถึงคำว่าสุภาพ ในกรณีของผู้ที่กำลังข้ามถนนขอให้พึงสังวรว่ามีรถน้อยคันที่จะชะลอหรือจอดให้ข้ามถนน ดังนั้นจึงควรมองซ้ายขวาให้แน่ใจก่อนข้ามเพื่อความปลอดภัย (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 359)

การทักทาย

การเรียงชื่อสกุลของชาวจีนกรงกันข้ามกับภาษาไทยคือ ขึ้นต้นด้วยชื่อสกุล เช่น เติ้งเสี่ยวผิง คำว่า เติ้ง เป็นนามสกุล ส่วนคำว่า เสี่ยวผิง เป็นชื่อตัว โดยปกติชื่อตัวจะใช้เรียกกันเฉพาะในหมู่ญาติและเพื่อนสนิท ดังนั้นจึงควรเรียกผู้ที่เพิ่งรู้จักด้วยชื่อสกุล และควรใช้คำว่า “คุณ” เพื่อให้สุภาพมากยิ่งขึ้น

โดยปกติชาวจีนมักไม่ทักทายโดยการจับมือหรือเชคแฮนด์ ถึงแม้ว่าจะเป็นกระทำกันในกรณีที่ทักทายกับชาวต่างชาติส่วนการกอดหรือจูบเพื่อร่ำลาเป็นสิ่งที่มีน้อยคนปฏิบัติเช่นเดียวกับในประเทศไทย ถึงแม้ว่าในปัจจุบันตามเมืองใหญ่ๆ จะมีคู่รักโอบกอดกันในที่สาธารณะอยู่บ้าง โดยทั่วๆ ไปชาวจีนจะไม่แสดงความรู้สึกและอารมณ์ในที่สาธารณะ ผู้ที่เดินทางในประเทศจีนจึงควรระมัดระวัง

ธรรมเนียมการเลี้ยงฉลอง

เป็นธรรมเนียมจีนเก่าแก่ที่ยังคงปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการขอบคุณมิตรสหายที่ได้ให้ความช่วยเหลือหรือเพื่อขยายเครือข่ายคนรู้จักในวงการธุรกิจ และหากคุณได้รับเชิญไปเป็นแขก จะต้องเชื้อเชิญเจ้าภาพที่เคยเชิญเป็นการตอบแทนในโอกาสหน้า การตรงต่อเวลาเป็นเรื่องสำคัญอีกอย่างหนึ่งในสังคมจีน โดยเฉพาะในการนัดหมายธุรกิจ

ชาวจีนจำนวนมากมักดื่มเครื่องดื่มประเภทสุราเป็นธรรมเนียมก่อนทางอาหาร แต่การเมามายในที่สาธารณธจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควรในสายตาชาวจีนทั่วไป สตรีส่วนมากไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮาล์หรือดื่มแต่เพียงน้อย และการสูบบุหรี่จัดว่าเป็นพฤติกรรมต้องห้ามสำหรับเพศหญิงอยู่ (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 361)

ประเพณีการทานอาหาร

“ชือฝั่นเลอมา?” (กินข้าวหรือยัง) เป็นคำถามทักทายที่ติดปากชาวจีน แสดงให้เห็นชัดถึงความสำคัญของอาหารในวัฒนธรรมจีน พื้นที่ทางใต้ของจีนโดยเฉพาะมณฑลกวางตุ้งเป็นกรณียกเว้น แม้แต่ชาวจีนในภูมิภาคอื่นๆ ยังมีคำกล่าวว่า “คนกวางตุ้งกินไม่เลือก กินของที่มีสี่ขาทุกอย่าง เว้นก็เสียแต่โต๊ะ กินของที่บินได้ทุกอย่าง เว้นแต่เครื่องบิน และกินของที่ว่ายน้ำได้ทุกอย่ง เว้นแต่เรือ” อาหารกวางตุ้งเป็นหนึ่งในสามอาหารที่มีชื่อเสียงที่สุดของจีน (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 361)

สถาปัตยกรรมจีน

สถานที่ท่องเที่ยวพระเจดีย์ และพระราชวังจีนโบราณ ภาพเมืองต่างๆ ในประเทศจีน เป็นศาสนสถานอันสำคัญมักตั้งอยู่บริเวณใจกลางพื้นที่ประกอบพิธีกรรม หรือใจกลางอารามสำนักต่างๆ และเป็นที่บรรจุสิ่งสักการะบูชาของผู้คน ในประเทศจีน ความงดงามของสถาปัตยกรรมทางศาสนาความหลากหลายต่างๆ นานาในด้านศิลปะได้พัฒนาควบคู่ไปกับสถาปัตยกรรมทางศาสนาอย่างสง่างามซึ่งปรากฏอยู่ในรูปแบบเฉพาะตัว ได้รับการเลือกสรรกลั่นกรองและผสมผสานกันอย่างที่เห็นอยู่ทั่วไป ชาวจีนมีชื่อเสียงเป็นอย่างมากในด้านทักษะความสามารถผสมผสานวัฒนธรรมต่างชาติเข้ากับมรดกวัฒนธรรมของตนจนกลายเป็นผลงานใหม่ที่ประณีตกลมกลืน (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 362)

เวลาท้องถิ่น

แม้ว่าจีนจะเป็นประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก จีนมีเวลาท้องถิ่นเพียงเวลาเดียวเนื่องจากไม่มีเส้นแบ่งเวลาในพื้นที่ประเทศจีน โดยเร็วกว่าเวลามาตรฐานที่เมืองกรีนิช 8 ชั่วโมง

ระบบไฟฟ้าจีน

ระบบไฟฟ้าในประเทศจีนเป็นระบบกระแสไฟแบบ 220 โวลต์ 50 AC ซึ่งเหมือนกับประเทศไทย โรงแรมสมัยใหม่ส่วนใหญ่ใช้ปลั๊กไฟฟ้าแบบมาตรฐาน แต่ยังมีหลายแห่งที่ใช้ปลั๊กสามตาแบบเดิมอยู่

ประชากรจีน

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก คือ 1,600 ล้านคน ชนชาติจีน (หนึ่งในห้าของประชากรโลก) นั่นหมายความว่าประชากรหนึ่งในห้าของโลกเป็นประชากรจีนประมาณ 20% ของประชากรจีนอาศัยอยู่ในเขตเมือง อย่างไรก็ดีจีนมีนโยบายควบคุมการโยกย้ายเข้าสู่เขตเมืองเพื่อป้องกันการอพยพหลั่งไหลของผู้คน จีนเป็นประเทศที่มีประชากรหลายเชื้อชาติอยู่ร่วมกัน 93% ของประชากรทั้งหมดเป็นชาวจีนฮั่น ส่วนที่เหลือ 7% หรือประมาณ 68 ล้านคนเป็นชนกลุ่มน้อย 55 เชื้อชาติ ที่มีพื้นฐานทางขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา และวัฒนธรรมที่ต่างจากชาวจีนฮั่น รัฐบาลจีนมีนโยบายเพื่อควบคุมจำนวนประชากรชาวจีนฮั่น ซึ่งคือครอบครัวหนึ่งๆ ควรมีบุตรเพียงหนึ่งคนเท่านั้น หากนโยบายนี้มิได้บังคับใช้ในชนกลุ่มน้อย (ชุติมา ศิริสมรรถการ. 2544 : 363)

8. มหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคต่างๆ ของจีน

คนไทยนิยมไปเรียนเมืองนอก ประเทศที่ไปกันมากคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และประเทศยุโรปอื่นๆ ถ้าไปเรียนประเทศเหล่านี้ก็ไม่มีข้อสงสัยเท่าไหร่ เพราะมีคนไปกันเยอะและมีเอกสารเผยแพร่กันมาก แต่เมื่อเอเชียเริ่มเป็นที่จับตามากขึ้นจนมีการประกาศว่าศตวรรษที่ 21 เป็นยุคเอเชีย โดยเฉพาะเอเชียตะวันออก ก็ทำให้มีคนหันมาสนใจประเทศเพื่อนบ้านกันมากขึ้น

ประเทศจีนเริ่มเป็นที่รู้จักของคนไทยเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง 21 ปีหลังการพัฒนาประเทศให้ทันสมัย จีนพัฒนาไปทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจและสังคม และเมื่อเล็งเห็นชาวต่างประเทศมาเรียนภาษาจีนกันมากขึ้น ก็เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา เงื่อนไขการรับสมัคร ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน ดังนั้นการไปเรียนจีนจึงไม่น่าเบื่ออีกต่อไปแล้ว และชีวิตในเมืองจีนน่าสนุกไม่แพ้ที่อื่น

นักเรียนหลักสูตรทั่วไปจะเปิดเรียนตามตาราง แต่ถ้าสมัครเรียนระยะสั้น ให้ดูจากระเบียบการเมื่อสมัคร เวลาเรียนจะไม่เหมือนกัน นักเรียนใหม่จะใช้เวลา 1-2 สัปดาห์ เพื่อเดินเรื่องเอกสารต่างๆ ทั้งตรวจสุขภาพ สอบวัดระดับความรู้เพื่อแบ่งชั้นเรียน เลือกวิชา

มหาวิทยาลัยชั้นนำของจีน

การประเมินคุณภาพของมหาวิทยาลัยทั่วประเทศจีนประจำ ค.ศ. 2004 โดยเครือข่ายการศึกษาจีน

Rank	Multi-disciplinary School		Overall Score 100%
1.	Peking University	北京大学	87 %
2.	Nanjing University	南京大学	75.4 %
3.	Fudan University	复旦大学	69.0 %
4.	Zhejiang University	浙江大学	65.3 %
5.	Nankai University	南开大学	58.5 %
6.	Wuhan University	武汉大学	50.8 %
7.	Jilin University	吉林大学	45.8 %
8.	Zhongshan University	中山大学	43.6 %
9.	Chinese People University (Renda)	人民大学	42.1 %
10.	Xiamen University	厦门大学	40.7 %
11.	Shandong University	山东大学	39.3 %
12.	Sichuan University	四川大学	38.8 %
13.	Lanzhou University	兰州大学	35.5 %
14.	Shanghai University	上海大学	30.1 %
15.	Jinan University	济南大学	28.9 %
16.	Suzhou University	苏州大学	23.6 %
17.	Northwest University	东北大学	23.5 %
18.	Zhengzhou University	郑州大学	22.4 %
19.	Yunnan University	云南大学	22.1 %
20.	Liaoning University	辽宁大学	21.9 %
21.	Anhui University	安徽大学	20.7 %
22.	Xiangtan University	湘潭大学	19.6 %
23.	Nanchang University	南昌大学	19.6 %
24.	Inner Mongolia University	内蒙古大学	19.2 %
25.	Guangxi University	广西大学	18.3 %

การประเมินผลนี้ประกอบด้วย จำนวนงานวิจัย คุณภาพงานวิจัย ผลงานการวิจัยที่ได้รับในวงวิชาการ ความน่าเชื่อถือในวงวิชาการ คุณภาพอาจารย์ สภาพทั่วไปของนักเรียนงบประมาณและอุปกรณ์การเรียนการสอน (อุทัยวรรณ กุลสันติธำรงค์. 2547 : 39)

มหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคต่างๆ ของจีน

จีนมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก ใหญ่กว่าประเทศไทยประมาณ 18 เท่า ไทยมีพื้นที่ประมาณ มณฑลเสฉวน จีนมีภูมิประเทศภูมิอากาศหลากหลาย เป็นแหล่งอารยธรรมเก่าแก่ของโลก มีวัฒนธรรมที่หลากหลายผู้คนในแต่ละท้องถิ่นพูดภาษาที่แตกต่างกัน แต่ละภูมิภาคมีเอกลักษณ์ มีเรื่องที่น่าสนใจไม่เหมือนกัน

ปักกิ่ง	Beijing
เซี่ยงไฮ้	Shanghai
เขตแมนจูเรีย	Northeast
ภาคกลางตอนเหนือ	North Central
ภาคกลางด้านตะวันออก	Central East
ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ	Northwest
ภาคใต้	South China
ภาคตะวันตกเฉียงใต้	Southwest

แผนที่ประเทศจีน http://election.prd.go.th/China/China Map.aspx

ปักกิ่ง (Beijing) 北京

เมืองนี้เริ่มประกาศความเป็นเมืองหลวงเมื่อประมาณ 500 ปีก่อนคริสต์ศักราช เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรเยี่ยน เรียกว่า จี หลังจากนั้นก็เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรตามลำดับจากเหลียว จิน หยวน หมิง และชิง ปักกิ่งเป็นเมืองหลวงนานเกือบพันปี เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์ประกาศชัยชนะเหนือพรรคก๊กมินตั๋งก็ยังเลือกปักกิ่งเป็นเมืองหลวง ผังเมืองปักกิ่งมีรากฐานมาแต่สมัยเหลียวซึ่งนำแบบแผนมาจากเมืองไคเฟิงราชวงศ์ซ่ง เหนือตัวเมืองขยายออกไปทุกครั้งที่สร้างใหม่ เมื่อมาร์โคโปโล เดินทางมาจีนก็ชมความงามของปักกิ่งไว้ด้วย เขตเมืองในปัจจุบันคือเขตเมืองในสมัยหมิง

ปักกิ่งเป็นศูนย์รวมความเจริญของวัฒนธรรมจีน เป็นที่ตั้งของหน่วยงานทางการศึกษา ค้นคว้า หอเอกสาร ห้องสมุด แต่ปักกิ่งก็มีบรรยากาศที่ค่อนข้างเคร่งเครียด เพราะเป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจ ที่ทำการรัฐบาล และหน่วยงานของต่างประเทศ ปักกิ่งจึงเป็นความภูมิใจของคนจีน เป็นแหล่งวัฒนธรรมและความรู้ของประเทศ

มหาวิทยาลัยจำนวน 65 แห่งตั้งอยู่ที่นี่ มีนักศึกษาทั้งสิ้น 190,000 คน มาจากทั่วประเทศ และส่วนมากเป็นนักเรียนหัวกะทิหรือจอหงวน มหาวิทยาลัยปักกิ่งก่อตั้งใน ค.ศ. 1889 มหาวิทยาลัยชิงหวา ตั้งใน ค.ศ. 1911 นักเรียนของทั้งสองแห่งล้วนมีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์ชาติจีนจนถึงปัจจุบัน ทั้งเหตุการณ์วันที่ 4 พฤษภาคม การรณรงค์ต่อต้านการรุกรานของญี่ปุ่น การเดินขบวนต่อต้านสหรัฐอเมริกาเป็นแกนนำในการปฏิวัติวัฒนธรรม เป็นหัวขบวนเหตุการร์เทียนอันเหมิน ทั้งในปี ค.ศ. 1976 และ 1989

ผู้นำจีน ข้าราชการระดับสูงเกินครึ่งจบจากทั้งสองมหาวิทยาลัยนี้ จึงทำให้นักเรียนมัธยมจากทั่วประเทศล้วนใฝ่ฝันที่จะเป็นส่วนหนึ่งของเป่ยต้า และชิงหวา

ปักกิ่งเป็นเมืองใหญ่อันดับสองรองจากเซี่ยงไฮ้ เพื่อป้องกันมลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมเทศบาลเมืองปักกิ่งกำหนดให้ปักกิ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมปลอดมลพิษ และให้บริเวณจงกวานชุนเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชั้นสูง (Hi-Tech Park) เพราะเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาศาสตร์ สถาบันวิจัยต่างๆ

ที่นี่มีอากาศแบบภาคพื้นทวีป ร้อนอบอ้าวในฤดูร้อน เมื่อร้อนมากก็มีฝนตก อากาศแห้งและมีลมแรงพัดมาจากตอนเหนือในหน้าหนาว อากาศจะอุ่นขึ้นเมื่อถึงเดือนเมษายน ต้นไม่เริ่มผลิใบ ข้างทางมีดอกไม้สีสวย ตแก๊ต้องเผชิญกับฝุ่นทรายในบางวัน ปักกิ่งมีสี่ฤดูกาลไม่ว่าจะเป็นฤดูไหนก็สวยน่าดูทั้งนั้น แต่ที่นิยมที่สุดคือ เมื่อใบไม้เปลี่ยนสีในช่วงเดือน พฤศจิกายน

การประชุมนานาชาติและกีฬาเอเชียนเกมทำให้เขตเมืองใหม่มีถนนที่กว้าง ทันสมัย มีอาคารพาณิชย์ ตึกระฟ้า โรงแรม และถิ่นที่อยู่ของคนต่างชาติ ประมาณว่าคนต่างชาติเกินครึ่งอาศัยอยู่ในปักกิ่ง ปักกิ่งได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพโอลิมปิกปี 2008 แน่นอนว่าปักกิ่งจะเปลี่ยนโฉมหน้าจากเมืองหลวงเก่าแก่เป็นเมืองหน้าใหม่ที่แม้แต่คนปักกิ่งเองก็จำไม่ได้ ย่านการค้าชื่อดัง เช่น ถนนเจี้ยนกั๋วเหมินว่าย ไทม์สแควร์ เป็นที่รวมของสินค้าราคาแพงจากต่างประเทศ แหล่งสินค้านำสมัย ในยามค่ำคนหนุ่มสาว นักเรียนต่างชาติ พนักงานชาวต่างชาติหลั่งไหลกันไปที่ Bar Street ใกล้เขตสถานทูต ถ้าไปแถวนั้นอาจคิดว่าที่นี่ไม่ใช่ปักกิ่ง มองไปทางไหนก็เป็นคนต่างชาติ

เมืองปักกิ่งแบ่งเป็น 6 เขต คือ เขตเมืองด้านตะวันตก เขตเมืองด้านตะวันออก เขตเชวียนอู่ เขตเฉาหยาง เขตฉงเหวิน และเขตไห่เตี้ยนอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองเป็นเขตวัฒนธรรมมีสถานศึกษา สถาบันวิจัยและบริษัทไฮเทคจากต่างประเทศ แม้จะเป็นเขตชานเมืองแต่ก็เจริญไม่แพ้ใจกลางเมือง ถนนหนทางในปักกิ่งตัดกันไปมาเป็นวงสี่เหลี่ยม ขี่จักรยานเที่ยวรอบเมืองก็สะดวกอยากรู้ว่าเมืองปักกิ่งในสมัยก่อนๆ เป็นแบบไหนก็ไปที่เฉียนเหมิน มีทั้งของค้าของขาย ของกิน และร้านเก่าแก่มีชื่อเสียงเป็นร้อยๆ ปี

มหาวิทยาลัยที่สำคัญในปักกิ่งมีดังนี้

- Peking University
- Qinghua University (Tsinghua)
- Chinese People's University
- Beijing Normal University
- Beijing Second Foreign Language University
- Central Minorities University
- Beijing Film Academic
- Beijing Traditional Chinese Medicine University
- Beijing Foreign Studies University
- Beijing Language and Culture University
- Beijing Post and Communication University
- Central Academy of Fine Arts
- Institute of International Relations
- Capital Normal University

เซี่ยงไฮ้ (Shanghai) 上海

ถ้าปักกิ่งเป็นเมืองหลวงเก่าแก่ที่คนจีนภูมิใจ เซี่ยงไฮ้ก็เป็นเมืองใหม่ที่คนจีนภูมิใจเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของจีนและใหญ่อันดับสองของโลก เมื่อสนามบินผู่ตง และเขตต่างๆ ของผู่ตงสร้างเสร็จ ก็ทำให้เซี่ยงไฮ้กลายเป็นมหานครที่ทันสมัยไม่แพ้ใคร เพียง 20 ปีผู่ตงได้เปลี่ยนจากไร่นามาเป็นเมืองทันสมัย เทศบาลเซี่ยงไฮ้วางแผนสร้างผู่ตงให้เป็นเมืองใหม่ เป็นศูนย์กลางการค้า เศรษฐกิจของจีนและเอเชีย แปซิฟิกทีเดียว ถ้าต้องการดูความสำเร็จของจีนในช่วง 20 ปีก่อนให้ไปดูที่เซินเจิ้น กวางตุ้ง แต่ถ้าจะดูความสำเร็จในรอบ 40 ปีให้มาดูที่นี่ เซี่ยงไฮ้มีพลเมืองประมาณ 15 ล้านคน แต่ถ้านับคนที่ทำงานและคนที่ลักลอบอาศัยอยู่ละก็ คงถึง 20 ล้านคน เซี่ยงไฮ้เป็นเมืองทันสมัยและเป็นเมืองนานาชาติ มีพลเมืองต่างชาติอยู่มากรองจากปักกิ่ง พวกเขาเปรียบเที่นี่กับนิวยอร์ก ชีวิตของผู้คนที่นี่ฉับไว รวดเร็ว ผู้คนสนใจในแฟชั่นและความนำสมัย ไม่น่าเบื่อ มีอะไรใหม่ๆ ตลอดเวลา

ประวัติศาสตร์หน้าแรกของเมืองนี้เริ่มเมื่อสมัยราชวงศ์หยวน ค.ศ. 1291 เป็นตำบลเล็กๆ ที่ไม่สำคัญนัก เป็นเพียงหนึ่งของซูโจว 600 ปีต่อมา เมื่ออังกฤษเปิดประตูทางการทูตกับจีนได้สำเร็๙ ท่าเรือเซี่ยงไฮ้เปิดต้นรับพ่อค้าตะวันตกใน ค.ศ. 1843 ตามสนธิสัญญานานกิง หมู่บ้านชาวประมงก็หายไป กลายเป็นเมืองใหม่ที่มีพลเมืองสำคัญเป็นชาวต่างชาติ เขตเช่ากลายเป็นดินแดนนอกเหนือการปกครองของจีน อยู่ภายใต้อำนาจตะวันตกเป็นเวลากว่า 100 ปี

อากาศค่อนข้างร้อนในหน้าร้อน อุณหภูมิทั่วไปประมาณ 28-40 องศา และหนาวเย็นในหน้าหนาว อุณหภูมิประมาณ 3.5 องศา มีฝนตกทั้งปี อากาศที่นี่ค่อนข้างชื้นต้นไม้ดอกไม้สวยงามตลอดทั้งปี

อาหารเซี่ยงไฮ้เป็นอีกหนึ่งอาหารท้องถิ่นที่ได้รับความนิยมสูง มีรสหวาน และค่อนข้างมัน คนเซี่ยงไฮ้ภูมิใจในความเป็นเซี่ยงไฮ้นิยมพูดภาษาท้องถิ่น ดูถูกคนต่างถิ่นและคนที่ไม่ใช่พวกตน เซี่ยงไฮ้เป็นเมืองที่คนจีนทั่วประเทศต้องการอพยพเข้าไปอยู่มาก เพราะรายได้เฉลี่ยสูงกว่าที่อื่นๆ มาตรฐานการครองชีพที่ดีกว่า ที่นี่เป็นเมืองที่พัฒนาเร็วมากเพื่อเป็นมหานครระดับโลก เซี่ยงไฮ้มีพิพิธภัณฑ์ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชีย มีเทศกาลดนตรีและวัฒนธรรมระดับโลกเป็นประจำทุกปี มีงานแสดงสินค้าและการประชุมนานาชาติอยู่บ่อยๆ

มหาวิทยาลัยที่สำคัญในเซี่ยงไฮ้มีดังนี้

- Fudan University
- East China Normal University
- Shanghai Drama / Opera Institute
- Shanghai Normal University
- China Europe International Business School
- Shanghai Transportation University
- Tonji University
- Shanghai Conservatory of Music
- Shanghai Foreign Languages University
- Shanghai Institute of Foreign Trade

เขตแมนจูเรีย (Northeast) 东北方

ประกอบด้วย มณฑลเหลียวหนิง (Liaoning) จี๋หลิน (Jilin) เฮยหลงเจียง (Heilongjiang) เมื่อจีนแพ้ญี่ปุ่นในสงคราม (ชิโมโนเซกิ) ค.ศ. 1895 ดินแดนแมนจูเรียก็ตกอยู่ใต้อิทธิพลของญี่ปุ่น ต่อมารัสเซียได้ขยายอิทธิพลเข้ามาในเขตนี้ด้วย เมื่อทั้งสองทำสงครามกันในปี ค.ศ. 1905 และจบด้วยชัยชนะของญี่ปุ่น ญี่ปุ่นจึงปกครองดินแดนนี้ยาวนานจนสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง บริเวณนี้จึงได้รับวัฒนธรรมจากทั้งญี่ปุ่นและรัสเซีย

แมนจูเรียมีป่าอุดมสมบูรณ์ ธรรมชาติยังไม่ถูกทำลายนัก มีอากาศเย็นสบายในหน้าร้อนและหนาวจัดในฤดูหนาว ภายในบ้านจะอบอุ่นด้วยเครื่องทำความร้อน แต่อากาศทั่วไปอาจหนาวเย็นถึง -50 F

เหลียวหนิง (Liaoning) 辽宁

มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ เป็นเขตอุตสาหกรรมสำคัญ และเป็นศูนย์กลางการค้าระหว่างประเทศของภูมิภาคนี้ เมืองสำคัญและใหญ่ที่สุดคือ ต้าเหลียน (Dalian) ซึ่งได้รับฉายาว่า Hong Kong of the North ต้าเหลียนเป็นเมืองท่าสำคัญมาตั้งแต่ปลายสมัยชิงถูกสลับกันยึดครองระหว่างรัสเซีย และญี่ปุ่นใจกลางเมืองมีสิ่งก่อสร้างตามแบบยุโรปและรัสเซีย ที่นี่เป็นเมืองตากอากาศอีกด้วย ปัจจุบันเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นแหล่งอุตสาหกรรมของบริษัทญี่ปุ่น เมืองหลวงของเหลียวหนิง คือ เสิ่นหยาง อดีตเมืองหลวงหนึ่งของราชวงศ์ชิงเป็นเมืองไม่ใหญ่นัก มีพระราชวังเก่าคล้ายกับพระราชวังต้องห้ามปักกิ่ง อาหารที่นี่เน้นอาหารทะเล แต่วิธีปรุงไม่หลากหลาย ทั่วไปใช้ภาษาแมนดาริน

มหาวิทยาลัยที่สำคัญในเมืองเหลียวหนิงมีดังนี้

- Dalian University
- Dalian Foreign Languages Institute
- Dalian Institute of Aquaculture
- Liaoning Normal University
- Chinese University of Medical Science
- Dalian Railway Institute
- Luxun Academy of Fine Arts
- Shenyang University
- Liaoning University
- Northeast Institute of Finance and Economics
- Jinzhou Normal Institute
- Shenyang Institute of Phamacology
- Dalian Institute of Marine Shipping

จี๋หลิน (Jilin) 吉林

เมืองที่เคยเป็นศูนย์อำนาจของเผ่าแมนจูเรีย อดีตเมืองหลวงราชวงศ์ชิง เมื่อญี่ปุ่นยึดครองจีนประกาศให้ฉางชุนเป็นเมืองหลวงของประเทศแมนจูเรีย ฉางชุนเป็นเมืองหลวงของมณฑลมีสถาบัน

วิทยาศาสตร์และเทคโลโลยีที่มีชื่อเสียง เป็นแหล่งผลิตรถของจีนก่อนเมืองใดๆ นอกจากนั้นยังมีชื่อเสียงด้านการค้นคว้าผลิตยา โรงถ่ายหนังที่นี่สร้างหนังที่ดี และมีคุณภาพ จี๋หลินมีพรมแดนติดกับเกาหลีเหนือ มีคนเชื้อสายเกาหลีอาศัยอยู่ที่นี่กว่า 60% ของจำนวนทั้งหมด ในเมืองริมชายแดนคนทั่วไปพูดได้ทั้งภาษาเกาหลีและแมนดาริน ภูเขาฉางไป๋ซานเป็นแหล่งท่องเที่ยวชื่อดังของทั้งคนจีนและคนเกาหลี ในหน้าร้อนมีคนมาเที่ยวที่ทะเลสาบเทียนฉือ ในหน้าหนาวก็มีคนมาเล่นสกีกันเป็นจำนวนมาก ที่นี่เป็นแหล่งผลิตโสมที่มีคุณภาพ และเป็นศูนย์ฝึกกีฬาฤดูหนาว จี๋หลินมีนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้มาเยือนมากที่สุด นักลงทุนต่างชาติที่สำคัญคือ นักลงทุนเกาหลีใต้

มหาวิทยาลัยที่สำคัญในเมืองจี๋หลินมีดังนี้

- Jilin University
- Yanbian University
- Jilin Agricultural University
- Northeast Normal University
- Jilin Industrial University
- Changchun University
- Changchun Institute of Geology

เฮยหลงเจียง (Heilongjiang) 黑龙江

อยู่เหนือสุดของประเทศ เขตแดนติดกับรัสเซีย สถาปัตยกรรมต่างๆ เห็นได้ชัดว่าได้รับอิทธิพลจากรัสเซีย ดูเหมือนมณฑลนี้ได้รับวัฒนธรรมจากยุโรปมากกว่าจีน ในหน้าหนาวหนาวมาก แต่คนท้องถิ่นชอบกินน้ำแข็ง ไอติม อาหารที่นี่เน้นเนื้อสัตว์ชิ้นใหญ่ๆ และมันฝรั่ง รสชาติอาหารไม่คล้ายอาหารจีนเท่าไหร่

ฮาร์บิน (Harbin) 哈尔滨 เป็นเมืองหลวงและเป็นที่จัดงานเทศกาลน้ำแข็งประจำปี เป็นศูนย์กลางการศึกษาเรื่องรัสเซียศึกษา อากาศที่นี่เย็นสบายในหน้าร้อน และเริ่มหนาวเย็นเมื่อเข้าเดือนตุลาคม จึงถูกเรียกว่าเมืองน้ำแข็ง หน้าหนาวทุกปีมีงานเทศกาลน้ำแข็งและเป็นฤดูท่องเที่ยว มีสถานฝึกกีฬาฤดูหนาวที่นี่ด้วย เพราะเคยเป็นที่จัดงานโอลิมปิกฤดูหนาวมาแล้ว มณฑลนี้เป็นเขตอุตสาหกรรมหนัก ต้าชิ่งเป็นทุ่งน้ำมันและมีชื่อเสียงมากในสมัยเหมา ชีชีฮาร์และหมู่ตันเจียงอยู่ใกล้ชายแดนจึงเป็นศูนย์กลางการศึกษาเรื่องชนกลุ่มน้อย เป็นแหล่งท่องเที่ยว เศรษฐกิจส่วนหนึ่งเป็นผลจากการค้าชายแดนระหว่างจีนกับรัสเซีย

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขต เฮยหลงเจียงมีดังนี้

- Heilongjiang University
- Harbin Institute of Ship and Boat Engineering
- Harbin University of Technology

ภาคเหนือ (North China) 北方

คือบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำฮวงโห จรดเขตมองโกเลียใน ประกอบด้วย ซานซี (Shanxi) เหอเป่ย (Hebei) เทียนจิน (Tianjin) ปักกิ่ง (Beijing) ในที่นี้จะรวมเขตมองโกเลียในไว้ด้วยกันเลย บริเวณนี้คือที่

กำเนิดของอารยธรรมจีนโบราณ เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์จึงเป็นสนามรบมาตลอด พบหลักฐานโบราณคดี โบราณสถานและโบราณวัตถุจำนวนมากที่บริเวณนี้

เทียนจิน (Tianjin) 天津

เมืองใหญ่เป็นอันดับสามของประเทศ เทียนจินเป็นเมืองท่าสำคัญ เป็นเมืองท่าที่ใกล้ที่สุดของปักกิ่ง มีประชากรประมาณสิบล้านคน เขตเศรษฐกิจพิเศษเทียนจินมีนักลงทุนต่างชาติจำนวนมาก ที่นี่มีความสะดวกสบายและโอกาสทางธุรกิจเช่นเดียวกับปักกิ่งเทียนจินเป็นที่ตากอากาศของราชวงศ์มาแต่สมัยหมิง ในยุคชิง เทียนจินเป็นเมืองท่าขนส่งสินค้าระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ เมื่อชาวตะวันตกเดินทางมาจีน เทียนจินก็เป็นเมืองสำคัญทางการค้าและการต่างประเทศ ยุโรป อเมริกาและญี่ปุ่นมีเขตเช่าของตน เทียนจิน จึงเป็นเมืองสำคัญในยุคอาณานิคมและในยุคสาธารณรัฐ

มหาวิทยาลัยสำคัญในเมืองเทียนจินมีดังนี้

- Nankai University
- Tianjin Institute of Commerce
- Tianjin Institute of Finance and Economics
- Tianjin Institute of Light Industry
- Tianjin Medical University
- Tianjin Foreign Languages Institute
- Tianjin Normal University
- Tianjin University
- Tianjin College of Chinese Medicine
- Civil Aviation Institute of China

เหอเป่ย (Hebei) 河北

เป็นแหล่งผลิตแป้งและข้าวโพดที่ดีที่สุด เหอเป่ยอยู่ฝั่งเหนือของแม่น้ำเหลือง มีแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์ มีอุตสาหกรรม เช่น เหล็กกล้า เครื่องจักร สิ่งทอ เหอเป่ยเป็นเส้นทางผ่านไปสู่ภาคใต้ จึงมีการคมนาคมที่สะดวก เมืองหลวงคือ สือเจียจวง (Shijiazhuang) เป็นที่ตั้งของสถาบันวิจัยทางการเกษตรหลายแห่ง จางเจียโข่ว (Zhangjiakou) ริมกำแพงเมืองจีน เป็นแหล่งโบราณคดีเก่าแก่ ขุดพบของเก่าแก่จำนวนมากที่นี่ ซานไห่กวาน (Shanhaiguan) ฉินหวางเต่า (Qinhuangdao) คือสองเมืองที่อยู่สุดปลายกำแพงเมืองจีนด้านตะวันออก เป็นเมืองตากอากาศและเมืองท่าเป่ยไต้เหอ (Beidaihe) เป็นเมืองตากอากาศที่ใกล้หน่อยของชาวปักกิ่ง เฉิงเต๋อ (Chengde) มีพระราชวังฤดูร้อนของราชวงศ์ชิง อากาศเย็นสบายในหน้าร้อน อาหารหลักของชาวจีนเหนือคือ แป้งซาละเปาที่เรียกว่า หมั่นโถว และก๋วยเตี๋ยว

มหาวิทยาลัยที่สำคัญในเขตเหอเป่ยมีดังนี้

- Hebei University
- Hebei Normal University
- Hebei College of Chinese Medicine
- Yanshan University

ซานซี (Shanxi) 山西

เป็นมณฑลที่ยากจนและมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่อื่น ซานซีอยู่ด้านตะวันตกของที่ราบภาคกลาง อยู่ที่ระดับความสูง 1,000 ม. โดยประมาณ เป็นที่ตั้งของอาณาจักรจิ้นยาวนานกว่า 700 ปีในสมัยชุนชิว เมื่อถึงสมัยสามก๊ก ก็คืออาณาจักรเว่ย (โจโฉ) เนื่องจากเป็นบริเวณหน้าด่านระหว่างจีนกับ

อาณาจักรอื่นๆ ในสมัยโบราณ คนซานซี มีชื่อเสียงเรื่องการค้าชายแดน และธุรกิจเงินตรา ซานซีมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากทั้งบ้านเรือนสมัยโบราณ วัดวาอารามต่างๆ เช่น เมืองต้าถง ไท่หยวน

มหาวิทยาลัยที่สำคัญมณฑลซานซี มีดังนี้

- Shanxi University
- Taiyuan University of Technology

เขตปกครองตนเองมองโกเลีย (Inner Mongolia) 内蒙古

ทุ่งหญ้ากว้างใหญ่นอกเขตจีนหรือนอกเขตกำแพงเมืองจีน เป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนเมื่อ ค.ศ. 1947 ประชากรส่วนใหญ่มีเชื้อสายมองโกล ชาวมองโกลจำนวนหนึ่งยังดำเนินชีวิตเร่ร่อนตามอย่างบรรพบุรุษ วัฒนธรรมมองโกลและวิถีชีวิตที่แตกต่างทำให้เขตมองโกเลียในเป็นจุดหมายของนักท่องเที่ยว คนต่างชาติอาศัยอยู่ที่เมืองหลวงโฮฮอท (Hohot) เศรษฐกิจสำคัญที่นี่คือปศุสัตว์ ป่าไม้ ที่นี่ยังมีแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์ เมืองสำคัญอื่นๆ เช่นเปาโถว เมืองอุตสาหกรรม ทงเหลียว (Tongliao) เมืองแห่งทุ่งหญ้า อาหารที่นี่เน้นเนื้อแพะและผลิตผลจากแพะ แป้ง อากาศที่นี่ค่อนข้างแห้งแล้ง ภาษาที่ใช้คือมองโกล ชาวเมืองพูดภาษาแมนดารินได้ มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขตมองโกเลีย มีดังนี้

- University of Inner Mongolia
- Inner Mongolia Normal University

ภาคกลางส่วนตะวันออก (Central East) 中北方

ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเช่น ที่ราบปลายแม่น้ำฮวงโห ตอนปลายแม่น้ำแยงซีเกียง ประกอบด้วย ซานตง (Shandong) เจียงซู (Jiangsu) เจ้อเจียง (Zhejiang) เซี่ยงไฮ้ (Shanghai) ฝูเจี้ยน (Fujian) ที่อยู่ตอนในเช่น เจียงซี (Jiangxi) และอานฮุย (Anhui) บริเวณริมชายฝั่งจะมีเศรษฐกิจดีกว่า เจริญกว่า เมืองตอนในพัฒนาช้ากว่าและยากจนกว่า บริเวณตอนปลายแม่น้ำแยงซีเกียงเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า เจียงหนาน (ปลายแม่น้ำ) เมืองต่างๆ ในภาคกลางส่วนตะวันออก ได้แก่

เซี่ยงไฮ้ (Shanghai) 上海	จี้หนาน (Ji-nan) 济南
ซานตง (Shandong) 山东	นานจิง (Nanjing) 南京
เจียงซู (Jiangsu) 江苏	หางโจว (Hangzhou) 杭州
เจ้อเจียง (Zhejiang) 浙江	ฝู่โจว (Fuzhou) 福州
ฝูเจี้ยน (Fujian) 福建	หนานชาง (Nanchang) 南昌
เจียงซี (Jiangxi) 江西	เหอเฝย (Hefei) 合肥
อานฮุย (Anhui) 安徽	

ซานตง (Shandong) 山东

ซานตงเป็นศูนย์กลางของแหล่งวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำเหลือง อุดมไปด้วยแหล่งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นบ้านเกิดของนักคิดนักกลยุทธ์ของจีน เช่น ขงเบ้ง ซุนจื่อ มีสุสานเก่า วัดวาทางพุทธ อารามแบบจีนและเมืองเช่าในยุคอาณานิคม เมืองหลวงคือ จี้หนาน (Jinan) ซึ่งมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่าห้าพันปี ในเมืองมีสระน้ำมากมาย จนได้ชื่อว่า เมืองสระน้ำ ใต้ลงไปจากจี้หนาน คือเมืองไท่อาน เมืองมรดก

วัฒนธรรมที่สำคัญมีภูเขาไท่ซาน เมืองซีฝู่ บ้านเกิดของขงจื้อ เมืองริมชายฝั่งทะเลเหลืองเช่น ชิงเต่า ยานไถ เป็นเขตอิทธิพลของเยอรมัน บ้านเรือนและโบสถ์มีสถาปัตยกรรมแบบเยอรมัน

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขต ซานตง มีดังนี้

- Shandong University
- Qingdao University of Oceanography
- Shangdong Institute of Economics
- Shandong Academy of Fine Arts
- Yantai Normal University
- Shandong Poly technical University
- Qufu Normal University
- Shandong Normal University
- Qingdao University

เจียงซู (Jiangsu) 江苏

เจียงซูตั้งอยู่ปากแม่น้ำแยงซีเกียง เป็นบริเวณที่อุดมสมบูรณ์ที่สุด ต้นไม้ดอกไม้เขียวขจีตลอดทั้งปี มีเมืองเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมานานเช่น ซูโจว เซี่ยงไฮ้ หยางโจว อู๋ซี เศรษฐกิจ สำคัญ คือการเกษตร อุตสาหกรรมท้องถิ่น เจียงซูเจริญกว่าบริเวณอื่นๆ เป็นแหล่งผลิตบัณฑิต ปัญญาชนของจีนมาแต่โบราณ จนถึงปัจจุบัน เจียงซูมีชาวต่างชาติอาศัยอยู่เป็นจำนวนกว่าหนึ่งในห้าของประชากรทั้งหมด

เจียงซูเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรอู๋ (ซุนกวน) สมัยสามก๊ก นานจิงมีพระราชวังบ้านเรือนเก่าแก่ วัดวาอารามสวยงาม มีที่ทำการรัฐบาลในสมัยสาธารณรัฐ และบ้านเก่าของบุคคลในประวัติศาสตร์จำนวนมาก ไท่หูเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ที่เชื่อมระหว่างเจียงซู กับเจ้อเจียง เมืองริมทะเลสาบเช่น อู่ซี อี๋ชิง เป็นแหล่งผลิตการน้ำชา อาหารท้องถิ่นที่นี่หลากหลายไปด้วยของกินเล่น ชาวบ้านมักพูดภาษาท้องถิ่น โดยทั่วไปเข้าใจภาษาแมนดาริน

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขตเจียงซู มีดังนี้

- Nanjing University
- Jiangsu Technology Unversity
- China Mining University
- Jiangnan University
- University of Rivers and Oceans
- Nanjing Chinese Medical Unversity
- Nanjing University of Science and Technology
- Nanjing Normal University
- Suzhou University
- China Medical University

เจ้อเจียง (Zhejinag) 浙江

สมัยโบราณคนจีนมักกล่าวว่า สวรรค์บนแดนดินอยู่ที่ซูโจวและหางโจว หางโจวมีทะเลสาบซีหู ที่สวยงามและมีชื่อเสียงขจรขจายมาเกือบพันปี หางโจวเป็นเมืองหลวงในสมัยซ่งได้มีวัดวาอารามและแหล่งท่องเที่ยวมากมาย เมืองริมชายฝั่งทะเล เช่นเวินโจวและหนิงปอ ก็เป็นเมืองท่าเก่าแก่ เจ้อเจียงเป็นบ้านเกิดของบัณฑิตและปัญญาชน กวี นักเขียน มีหอหนังสือเก่าแก่ มีมหาวิทยาบัยที่เก่าแก่ที่สุด อาหารที่นี่มีหลากหลายเน้นอาหารทะเล เหล้าที่มีชื่อเสียงผลิตจากเส้าชิง เหล้ามีสีเหลือง มักอุ่นให้ร้อนก่อนดื่ม

ภาษาท้องถิ่นมีสำเนียงฮกเกี้ยนปะปน ว่ากันว่าแม้แต่คนจีนก็ยังระอากับภาษาจีนสำเนียงเจ้อเจียง โดยเฉพาะคนเวินโจว

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขตเจ้อเจียง มีดังนี้

- Zhejiang University
- Zhejiang College of Chinese Medicine
- Hangzhou University
- China Academy of Arts

อานฮุย (An – Hui) 安徽

ภูเขาหวงซานที่มีชื่อเสียงและเป็นแบบวาดภาพอันลือชื่ออยู่ที่นี่ อานฮุยเป็นเขตอุตสาหกรรมใหม่ แม้ว่าการพัฒนาจะช้ากว่าที่อื่นก็ตาม แต่ผลผลิตก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เหอเฝยเป็นเมืองสำคัญอีกเมืองหนึ่งในสมัยสามก๊ก มีถนนเก่าแก่เต็มไปด้วยแหล่งประวัติศาสตร์ มีพิพิธภัณฑ์ทางการเกษตรและภาพวาดจีน

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขตอานฮุย มีดังนี้

- Anhui University
- Anhui Normal University
- Anhui College of Chinese Medicine
- Hefei Institute of Technology
- University of Science and Technology of China

เจียงซี (Jiangxi) 江西

เป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องปั้นดินเผามาตั้งแต่โบราณ อยู่บริเวณตอนกลางของแม่น้ำแยงซี มีที่ราบลุ่มแม่น้ำอุดมสมบูรณ์ แต่พื้นที่ตอนในที่เป็นป่าเขาค่อนข้างยากจน แต่ก่อนเจียงซี เป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สำคัญ เมืองริมน้ำจึงเจริญ แต่เมื่อถึงยุครถไฟเส้นทางรถไฟสำคัญไม่ผ่านบริเวณนี้ เจียงซีจึงไม่ได้ประโยชน์นัก เมื่อเส้นทางรถไฟปักกิ่ง – เซินเจิ้นตัดผ่าน ก็ส่งผลกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจ อาหารที่นี่เป็นการผสมผสานระหว่างอาหารเจียงหนานและกวางตุ้งภาษาแมนดารินจะผสมสำเนียงฮกเกี้ยน

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขตเจียงซี มีดังนี้

- Nanchang University
- Jiangxi Normal University

ฝูเจี้ยน (Fu Jian) 福建

ฝูเจี้ยนคือมณฑลที่อยู่ตรงข้ามกับเกาะไต้หวัน มีชายฝั่งทะเลยาว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขามีที่ราบเพียงเล็กน้อย เป็นที่ตั้งของฐานทัพเรือจีน เป็นภูมิภาคที่มีชาวจีนโพ้นทะเลมากเป็นอันดับสองของจีนรองจากกวางตุ้ง ประเทศที่มีชาวฮกเกี้ยนอพยพไปอยู่เป็นภูมิภาคที่มีชาวจีนโพ้นทะเลมากเป็นอันดับสองของจีนรองจากกวางตุ้ง ประเทศที่มีชาวฮกเกี้ยนอพยพไปอยู่เป็นจำนวนมากแต่โบราณคือ ฟิลิปปินส์ สิงค์โปร์ อินโดเชีย มาเลเซีย ดังนั้นเมื่อจีนชักชวนให้ชาวต่างชาติเข้าลงทุน ธุรกิจต่างชาติส่วนใหญ่ของฝูเจี้ยนคือธุรกิจของชาวจีนโพ้นทะเล เมืองที่เจริญที่สุดคือ เซี่ยเหมิน

ในประวัติศาสตร์ฝูเจี้ยนมีเมืองท่าสำคัญเพื่อเดินทางไปญี่ปุ่นและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่มั่นของขบวนการกู้ชาติชาวจีนฮั่นที่ต่อต้านแมนจู ฝูเจี้ยนยังเป็นบ้านเกิดของบุคคลในประวัติศาสตร์จีนจำนวนไม่น้อย

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขตฝูเจี้ยน มีดังนี้

- Fujian University
- Xiamen University
- Overseas Chinese University
- Fujian Normal University

ภาคตะวันตกเฉียงเหนือ (Northwest) 西北方

เส้นทางสายไหมเริ่มต้นจาก ซีอาน (Xi-an) กองคาราวานจะเดินทางผ่านส่านซี (Shan-xi) กานซู (Gansu) หนิงเซี่ย (Ningxia) ชิงไห่ (Qinghai) ซินเจียง (Xinjiang) ข้ามชายแดนจีนเข้าสู่เอเชียกลาง เมืองต่างๆ ตามรายทางก็คือภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน ไกลจากฝั่งทะเลเข้าไปในทวีป พื้นที่บริเวณนี้เป็นราบสูง แห้งแล้ง ยิ่งลึกเข้าไปก็ยิ่งแห้งแล้วจนเป็นทะเลทรายที่กว้างใหญ่ ซีอานและหลานโจวเป็นเมืองอุตสาหกรรมหลักของภูมิภาคนี้ พื้นที่ตอนในทวีปค่อนข้างล้าหลังกว่าชายฝั่งทะเล เพราะขาดแคลนแหล่งน้ำ การคมนาคมก็ไม่สะดวก อากาศแห้งแล้งตลอดทั้งปี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเป้าหมายต่อไปของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

เมืองต่างๆ ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ในนามเส้นทางสายไหม (Silk Road) ได้แก่

ส่านซี (Shanxi) 陕西	ซีอาน (Xi-an) 西安
กานซู (Gansu) 甘肃	หลานโจว (Lanzhou) 兰州
หนิงเซี่ย (Ningxia) 宁夏	อิ๋นชวน (Yinchuan) 银川
ซินเจียง (Xinjiang) 新疆	อูลูมูฉี (Wulumuqi) 乌鲁木齐
ชิงไห่ (Qinghai) 青海	ซีหนิง (Xi-ning) 西宁

ส่านซี (Shan-xi) 陕西

แหล่งกำเนิดของอารยธรรมฮวงโห ตอนกลางคือพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญในสมัยโบราณเรียกกันว่ากวานจง (Guanzhong) เป็นสนามรบสำคัญที่ทุกฝ่ายต้องช่วงชิงให้ได้ กวานจงเป็นที่ราบอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งประวัติศาสตร์และโบราณคดีมากมาย เช่น นักรบดินเผาในสุสานจักรพรรดิฉินซี กำแพงเมืองและหอกลองในสมัยหมิง เป็นเมืองที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากที่สุด ซีอานเป็นเมืองหลวง สร้างขึ้นในสมัยโจวตะวันตก เป็นเมืองหลวงของ 11 ราชวงศ์ มีถนนและสถานที่เก่าแก่ในประวัติศาสตร์และเจริญสูงสุดในสมัยถัง ซีอานเป็นจุดเริ่มต้นและปลายทางของเส้นทางสายไหมอันรุ่งเรือง ทางตอนเหนือคือเยนอานจุดสิ้นสุดของการเดินทัพทางไกลและที่มั่นของกองทัพคอมมิวนิสต์

มหาวิทยาลัยสำคัญในเขตส่านซี มีดังนี้

- Shaanxi Normal University
- Northwest University
- Xi-an Transportation University
- Northwest University of Industry
- Xi-an Foreign Language Institute
- Yan-an University
- Xi-an Music Academy
- Shaanxi Teacher University

กานซู (Gansu) 甘肃

แห้งแล้งและเต็มไปด้วยฝุ่นทราบคือกานซู เป็นพื้นที่แคบและยาวระหว่างชิงไห่และเขตมองโกเลียในตะวันตกเป็นพื้นที่ราบริมแม่น้ำ โอเอซีส ตอนกลางและตะวันออกเป็นที่ราบสูง แห้งแล้งในเขตต้นแม่น้ำเหลือง ตอนเหนือเป็นเทือกเขา แต่ไหนแต่ไรมากานซูคือส่วนหนึ่งของเส้นทางสายไหม พบเห็นร่องรอยความรุ่งเรืองครั้งอดีตได้ทั่วไป เมืองต่างๆ ก็คือสถานีการค้าซึ่งมีอายุยินนานเป็นพันปี เริ่มจากด้านตะวันออก เมืองเทียนสุ่ย (Tianshui) ด่านแรกมีอากาศเย็นสบายและชุ่มชื้นตลอดปีจึงได้ชื่อว่า “เจียงหนานน้อย” (Little Jiangnan) ผ่านเจียยี่กวาน (Jiayuguan) ด้านสุดท้ายของกำแพงเมืองจีนก็ถือว่าออกพ้นเขตจงหยวน (Zhongyuan) ตุนหวง (Dunhuang) คือสถานีสุดท้ายก่อนเข้าสู่ทะเลทรายที่ไม่สิ้นสุด นี่คือเส้นทางรถไฟที่ยาวที่สุดของจีน ปัญหาแล้ง ขาดแคลนน้ำเป็นปัญหาสำคัญ แต่อากาศที่แห้งแล้งแบบทะเลทรายก็ช่วยรักษาสถาปัตยกรรมและงานศิลปะต่างๆ ตามรายทางจะมีถ้ำพระที่สลักเข้าในหน้าผา ในถ้ำมีพระพุทธรูปและรูปวาดที่ผนังถ้ำจำนวนมาก

หลันโจวเป็นเมืองหลวง มีแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เป็นเมืองอุตสาหกรรมสำคัญของกานซูและเป็นแหล่งผลิตแตงโมและแตงต่างๆ ที่สำคัญด้วย เรื่องการกินก็มีทั้งอาหารจีน อาหารมุสลิม และอาหารมองโกล คนส่วนใหญ่ใช้ภาษาแมนดาริน

มหาวิทยาลัยสำคัญของเขตกานซู มีดังนี้

- Lanzhou University
- Northwest Institute of Minorities

ซินเจียง (Xinjiang) 新疆

เป็นดินแดนด้านตะวันตกเฉียงเหนือที่สุด มีพื้นที่กว้างใหญ่ถึงหนึ่งในสี่ของจีน เทือกเขาเทียนซานยาวเหยียดจากตะวันตกจรดตะวันออก และเทือกเขาคุนหลุนทางตอนใต้ ที่นี่มีภูมิประเทศที่แตกต่างกันที่สุด ทะเลทรายต่ำกว่าระดับน้ำทะเลและยอดเขาสูงของเทือกเขาเทียนซาน ทะเลทรายโกบีและทาลามากันที่ถูกเรียกว่า “แดนแห่งความตาย” และโอเอซีสที่สวยงาม เช่น ทูร์ฟาน คาซการ์ เมืองต่างๆ ในซินเจียงเป็นแหล่งวัฒนธรรมและงานสถาปัตยกรรมของเส้นทางสายไหม ซินเจียงเป็นที่อยู่ของคนกลุ่มชนต่างๆ ประชากรกว่า 47% เป็นชาว Uighar เผ่าหนึ่งของชาวเอเชียกลางซึ่งมีภาษาและวัฒนธรรมคล้ายชาวอาหรับ ซินเจียงอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งน้ำมันและแร่ธาตุต่างๆ

มหาวิทยาลัยสำคัญของเขตซินเจียง มีดังนี้

- Xinjiang University
- Xinjiang Medical University

ชิงไห่ (Qinghai) 青海

มีทิวทัศน์สวยงามและหลากหลาย ตอนเหนือเป็นที่ราบสูงแอ่งกะทะมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ตะวันตกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสูงและมีทะเลสาบน้ำเค็มขนาดใหญ่ เป็นที่ชุมนุมของนกต่างๆ ในหน้าร้อน ตอนใต้เป็นเทือกเขาสูงสูงกว่า 5,000 เมตร เป็นที่กำเนิดของแม่น้ำสายสำคัญของโลก แม่น้ำเหลือง แม่น้ำแยงซีเกียง แม่น้ำโขง เมืองหลวงคือ ซีหนิง (Xining) เป็นเมืองเก่าแก่กว่า 2,000 ปี มีศูนย์ศึกษาเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ภูมิประเทศที่หลากหลาย ทำให้ทิวทัศน์ที่นี่น่าตื่นตาตื่นใจและน่าเก็บรูป โกลโมด (Golmod) คือ ด่านแรกก่อนเข้าสู่ทิเบต เป็นเมืองเล็กๆ สถานีของทางการจีน มีร้านค้าเล็กๆ ขายของจำเป็น และสถานีรถไฟ รถประจำทาง ชิงไห่เคยเป็นส่วนหนึ่งของทิเบต

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขตชิงไห่ มีดังนี้

- Qinghai University
- Qinghai Normal University

หนิงเซี่ย (Ningxia) 宁夏

หนิงเซี่ย คืออาณาจักรซีเซี่ย อันรุ่งเรืองในสมัยศตวรรษที่ 11 เป็นดินแดนมุสลิม พลเมือง 11% เป็นชาวหุย (Hui) พื้นที่สามในสี่เป็นภูเขาสูงและที่ราบสูง อุดมด้วยแร่ธาตุทรัพยากรมีค่าต่างๆ เนื่องจากเป็นแหล่งที่ขาดแคลนน้ำ ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างยากลำบากเป็นพื้นที่ยากจนอีกแห่งของจีน เมืองหลวงคือ อิ๋นชวน (Yinchuan) จะเห็นชาวเมืองทำละหมาด ชายหญิงอยู่ในชุดแบบมุสลิม อาหารที่นี่จะเป็นอาหารท้องถิ่นของชาวหุยในทะเลทรายและที่ราบแห้งแล้งจะพบโอเอซีส ซึ่งเป็นผลของการชลประทานในสมัยโบราณ และได้ชื่อว่าเจียงหนานนอกชายแดน

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขตหนิงเซี่ย มีดังนี้

- Ningxia University

ภาคใต้ (South China) 南方

ถ้าถือทางรถไฟสายใต้เป็นหลัก เริ่มจากตอนกลางของที่ราบลุ่มแม่น้ำเหลือง มณฑลเหอหนาน (Henan) ตอนกลางของที่ราบลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง มณฑลหูเป่ย (Hubei) หูหนาน (Hunan) กวางตุ้ง (Guangdong) กวางสี (Guangxi) และเกาะไหหลำ (Hainan) อากาศเป็นแบบร้อนชื้น

เมืองต่างๆ ในภาคใต้ ได้แก่

เหอหนาน	(Henan) 河南	เจิ้งโจว	(Zhengzhou) 郑州
หูเป่ย	(Hubei) 湖北	หวู่ฮั่น	(Wuhan) 武汉
หูหนาน	(Hunan) 湖南	ฉางซา	(Changsha) 长沙
กวางตุ้ง	(Guangdong) 广东	กว่างโจว	(Guangzhou) 广州
กวางสี	(Guangxi) 广西	หนานหนิง	(Nanning) 南宁

ไหหลำ (Hainan) 海南 ไหโขว่ (Haikou) 海口

เหอหนาน (Henan) 河南

อยู่ฝั่งใต้ของแม่น้ำเหลือง เป็นเขตที่ราบอุดมสมบูรณ์และเป็นเขตกสิกรรมสำคัญของจีนอุดมด้วยแร่ธาติ และหินปูน เป็นศูนย์กลางของอารยธรรมจีน เป็ฯที่ตั้งของเมืองหลวงเก่าเช่น อิน ลั่วหยาง ไคเฟิง จึงมีแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดีต่างๆ มากมาย มีถ้ำพระที่สวยงามในสมัยซาง และชุมชนชาวยิวที่เก่าแก่ที่สุดของจีน ชุมชนยิวซึ่งไม่ดำเนินวิถีชีวิตแบบยิวแต่มีเอกลักษณ์ของตนคือ ไม่กินหมู

เจิ้งโจวเป็นเมืองหลวง เป็นทางคมนาคมและการค้า รถไฟทางใต้และตะวันตกจะแยกทางกันที่นี่

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต เหอหนาน มีดังนี้

- Zhengzhou University
- Henan University
- Luoyang University
- Luoyang Institute of Industry

หูเป่ย (Hubei) 湖北

ตอนกลางของที่ราบลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง มีแหล่งน้ำมากมาย ตอนกลางเป็นที่ราบกว้างในสมัยชุนชิวคือ อาณาจักรฉู่ หูเป่ยเป็นเขตอุตสาหกรรมเก่าของจีน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนัก เมืองหลวงคือ หวู่ฮั่น ที่นี่ยังเป็นที่ตั้งของโครงการเขื่อนที่ใหญ่สุดในโลก โครงการเขื่อนกั้นแม่น้ำแยงซีเกียงที่อี๋ชาง อากาศที่นี่ร้อนมากในหน้าร้อน และหนาวมากในหน้าหนาว

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต หูเป่ย มีดังนี้

- Wuhan Unbiversity
- South Central Institute of Nationalities
- Hubei Institute of Chinese Medicine
- Huazhong Technology University
- Hubei University
- Huazhong Normal University
- Wuhan Transportation and Technology University
- Wuhan Industrial University

หูหนาน (Hunan) 湖南

คำว่า “Hu” คือ ทะเลสาบ หูหนานคือการเรียกตามที่ตั้ง บริเวณนี้คือด้านใต้ของทะเลสาบต้าถิง ที่ราบรอบทะเลสาบอุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งเกษตรกรรมสำคัญและเป็นพื้นที่ปลูกข้าวที่ใหญ่ที่สุด หูหนานยังเป็นแหล่งแรงงานของมณฑลข้างเคียงหูเป่ยและกวางตุ้ง ที่นี่เป็นบ้านเกิดของบุคคลสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์ ประธานเหมาเจ๋อตุง หลิวเส้าฉี เผิงเต๋อเหวย ช่วงหลายร้อยปีนี้ขุนพล จอมทัพ นักการเมือง นักปฏิวัติจำนวนมากเป็นคนหูหนาน

เมืองหลวงคือฉางซาเป็นเมืองเก่าแก่มาแต่สมัยฉินฮั่น ปัจจุบันเป็นศูนย์กลางการศึกษา และการวิจัยทางแพทย์ มีสถานที่ประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก บ้านเกิดของท่านประธานเหมาเมืองเสาซานมีสถาบันค้นคว้าประวัติศาสตร์คอมมิวนิสต์ อาหารหูหนานมีรสจัดและเผ็ด อากาศที่นี้ร้อนหนาวต่างกันมาก มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต หูหนาน มีดังนี้

- Xiangtan University
- Hunan University

- South Central University of Technology

กวางตุ้ง (Canton) 广东

เป็นมณฑลที่ผลผลิตรวมมากและรวยที่สุดทันสมัยมากที่สุดของจีน กวางตุ้งได้รับอิทธิพลจากฮ่องกงมากทั้งวิถีชีวิตและวัฒนธรรม โดยเฉพาะเมืองเซินเจิ้น กวางตุ้งมีแม่น้ำจูเจียงไหลผ่าน มีอากาศแบบร้อนชื้น เป็นหนึ่งในสามเมืองท่าสำคัญของจีนกวางตุ้งเป็นบ้านเกิดของคนจีนโพ้นทะเลทั่วโลก โดยเฉพาะที่ฮ่องกง ดังนั้นเมื่อจีนปรับนโยบายต้อนรับนักลงทุนทั่วโลก เศรษฐกิจของกวางตุ้งก็เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว 3 เขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่ที่นี่ ซัวเถา เซินเจิ้น และจูไห่ เมืองสำคัญในกวางตุ้ง

กวางเจา	(Guangzhou) 广州	จงซาน	(Zhongshan) 中山
พ่านยวี่	(Panyu) 番禺	ซุนเต๋อ	(Shunde) 顺德
หนานไห่	(Nanhai) 南海	เซินเจิ้น	(Shenzhen) 深圳
ฟั๋วซาน	(Foshan) 佛山	จูไห่	(Zhuhai) 珠海
ซัวเถา	(Shantou) 汕头		

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขตกวางตุ้ง มีดังนี้

- Zhongshan University
- Guangzhou University of Traditional Chinese Medicine
- South China Technology University
- Guangdong University of Foreign Trade and Languages
- South China Normal University
- Shenzhen University
- Wuyi University
- Jinan University
- Shantou University

กวางสี (Guangxi) 广西

กวางสีมีพรมแดนติดกับเวียดนาม เป็นที่อยู่ของชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมากที่สุดของจีน คือ เผ่าจ้วง มีประชากรมากถึง 12 ล้านคน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา ที่นี่มีทิวทัศน์ที่สวยงามและมีชื่อเสียงยาวนานนับพันปี คือ กุ้ยหลิน เมืองหลวงคือหนานหนิง ซึ่งเป็นสถานีเดินทางก่อนเข้าสู่เวียดนาม กวางสีเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ยากจน การคมนาคมไม่สะดวก อัตราการรู้หนังสือต่ำ ชาวบ้านในพื้นที่ห่างไกลมีวิถีชีวิตแบบเดิม

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขตกวางสี มีดังนี้

- Guangxi University
- Guangxi Institute of Nationalities
- Guangxi Normal University

เกาะไหหลำ (Hainan Island) 海南岛

เกาะไหหลำยกฐานะเป็นมณฑลใน ค.ศ. 1988 เป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของจีน กำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษใน ค.ศ. 1990 จึงเป็นเขตเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุด มีประชากรเบาบางจะอยู่หนาแน่นที่

บริเวณเมืองตอนเหนือของเกาะ ฝนตกชุก อากาศร้อนชื้น เวลากลางวันค่อนข้างยาวนาน พื้นที่สวนใหญ่เป็นป่าเขา ที่ราบริมฝั่งทะเลตอนเหนือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองตากอากาศและเป็นบริเวณที่เจริญที่สุดของเกาะ ไห่โข่วคือเมืองหลวงและเป็นที่ตั้งของศูนย์ขุดเจาะน้ำมันในทะเลจีนใต้ เกาะไหหลำเป็นสถานีหนึ่งของเส้นทางการค้าโบราณจึงพบของเก่าและหลักฐานประวัติศาสตร์อยู่ไม่น้อย คนทั่วไปพูดภาษากวางตุ้ง

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต เกาะไหหลำ มีดังนี้

- Guizhou University
- Guizhou Normal University

ภาคตะวันตกเฉียงใต้ (Southwest) 西南方

พื้นที่ตอนในด้านตะวันตกเฉียงใต้ประกอบด้วยเสฉวน ซึ่งอยู่ต้นน้ำของแม่น้ำแยงซีเกียง กุ้ยโจว เป็นมณฑลที่ยากจนที่สุดของจีน ยูนนานมีพรมแดนติดต่อกับพม่าและลาว และทิเบตที่พื้นที่ทั่วไปมีความสูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง 4,000 เมตร ภูมิภาคนี้อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำ การคมนาคมไม่สะดวกเป็นอุปสรรคพัฒนาเศรษฐกิจ จีนคาดว่าการสร้างเขื่อนกันแม่น้ำแยงซีเกียงจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ

เมืองสำคัญในภาคตะวันตกเฉียงใต้

ฉงชิ่ง	(Chongqing) 重庆	เฉิงตู	(Chengdu) 成都
เสฉวน	(Sichuan) 四川	กุ้ยหยาง	(Guiyang) 贵阳
กุ้ยโจว	(Guizhou) 贵州	คุณหมิง	(Kunming) 昆明
ยูนนาน	(Yunnan) 云南	ลาซา	(Lasa) 拉萨
ทิเบต	(Tibet) 西藏		

ฉงชิ่ง (Chongqing) 重庆

เป็นเมืองที่ 4 ขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง มีประชากรประมาณ 30 ล้านคน เป็นเมืองเก่าแก่มาแต่สมัยอาณาจักรปา และเป็นเมืองหลวง ฐานที่มั่นต่อต้านญี่ปุ่นของจีนคณะชาติ เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของภูมิภาค โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนักเช่นเหล็กกล้า รถยนต์ ดังนั้นจึงมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมมาก ฉงชิ่งเป็นเมืองท่าการค้าริมแม่น้ำแยงซีเกียงมาแต่โบราณ เป็นเมืองบนเขา ถนนหนทางจึงคดเคี้ยวและชันทิวทัศน์ของเมืองในยามค่ำสวยงามมากแงชิ่งได้ชื่อว่า เมืองบนเขา หน้าร้อน จะร้อนมาก เป็นหนึ่งในสามเมืองที่อุณหภูมิสูงที่สุดของประเทศ อากาศร้อนชื้น วันที่ฟ้าใส แดดมีน้อยมาก

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต ฉงชิ่ง มีดังนี้

- Chongqing University
- Sichuan Foreign Languages Institute
- Southwest Normal University

เสฉวน (Sichuan) 四川

มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแอ่งกะทะ ล้อมรอบด้วยเทือกเขาสูง พื้นที่ส่วนใหญ่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 1,000 เมตร อากาศร้อนชื้น ฝนตกชุก มีหมอกปกคลุมตลอดทั้งปี มีความชื้นสูงมาก ตะวันตกเฉียงใต้มีอากาศแบบหนาวเย็น เสฉวนมีประชากร 84 ล้านคน และอาศัยอยู่ทั่วประเทศอีกกว่า 5 ล้านคน มากที่สุก หนาแน่นที่สุด และอุดมสมบูรณ์ที่สุดของจีน ชาวนาทำนาได้ตลอดปี เสฉวนขาดแคลนเพศหญิง ว่ากันว่าชายชาวเสฉวนต้อง “นำเข้า” เจ้าสาวจากที่อื่น ตะวันออกและตอนเหนือเป็นที่อยู่ของคนจีนฮั่น ตอนใต้มีชาวซานี ตะวันตกเป็นเขตของชาวทิเบตและชาวชาง คนกว่า 83% มีอาชีพเกษตรกร

อาหารที่นี่มีชื่อเสียงในความเผ็ด เปรี้ยว เฉิงตูเป็นเมืองหลวง มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ภูเขาสำคัญทางพุทธศาสนา 2 แห่งอยู่ที่นี่ ได้แก่ เขาหง้อใบ้ และเขาเล่อซาน นักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาชมป่าดงดิบ แหล่งกำเนิดหมีแพนด้า และล่องเรือตามลำน้ำแยงซีเกียง

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต เสฉวน มีดังนี้

- Sichuan Normal University
- Chengdu University
- Chengdu University of Science and Technology
- Sichuan Union University

กุ้ยโจว (Guizhou) 贵州

พื้นที่ส่วนมากเป็นป่าเขา มีที่ราบเพียงเล็กน้อย ประชากรหนึ่งในสามเป็นชนเผ่าต่างๆ เช่น แม้ว ม้ง ปูอี ไต ต้ง นักท่องเที่ยวต่างประเทศไปเที่ยวน้อยมาก ส่วนมากมักไปชมน้ำตกที่สูงที่สุดของจีนที่หวางกั่วสู้ อานซุ่น เมืองหลวงคือ กุ้ยหยาง อาหารท้องถิ่นรสเผ็ดจัด อากาศดีเย็นถึงร้อนตลอดปี

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต เสฉวน มีดังนี้

- Hainan University
- Hainan Normal University

ยูนนาน (Yunnan) 云南

ยูนนานมีพรมแดนติดต่อกับลาว พม่า เวียดนาม ตอนเหนือเป็นภูเขาสูง ตอนใต้เป็นที่ราบ ที่สูงที่สุดของยูนนานสูงกว่า 6,000 เมตร พลเมืองกว่าหนึ่งในสามเป็นชนเผ่าต่างๆ ยูนนานมีชนเผ่ากว่า 20 เผ่า ส่วนมากอาศัยอยู่ในป่าเขา มีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม คุณหมิง เป็นเมืองหลวง มีอากาศเย็นสบายตลอดทั้งปี ได้ชื่อว่าเมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ เป็นศูนย์กลางการค้าและวัฒนธรรม ปัจจุบันได้เร่งพัฒนาให้เป็นเมืองนานาชาติเพื่อรองรับโครงการเศรษฐกิจระหว่างประเทศในอนาคต อาหารที่นี่หลากหลาย เน้นรสจัด และเผ็ด มีผลไม้เมืองร้อนต่างๆ

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต ยูนนาน มีดังนี้

- Yunnan University
- Yunnan Institute of Nationalities
- Yunnan Teacher Institute
- Yunnan Normal University
- Yunnan Academy of Arts

ทิเบต (Tibet) 西藏

เป็นดินแดนลี้ลับและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปมากที่สุด มีพื้นที่ประมาณหนึ่งในแปดของประเทศจีน ทิเบตอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 4,000 เมตรขึ้นไป พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง จนได้ชื่อว่าดินแดนหลังคาโลก ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวทิเบตมีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของตนเอง อาหารที่นี่เน้นเนื้อสัตว์ รสจัดแลเผ็ด ดื่มนมแพะและผลิตภัณฑ์จากแพะ มหาวิทยาลัยในทิเบตเป็นศูนย์กลางการศึกษาเรื่องราวของทิเบตทั้งด้านศาสนา และวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยที่สำคัญของเขต ทิเบต มีดังนี้

- Tibet University

(อุทัยวรรณ กุลสันติธำรงค์. 2544 : 164)

9. หลักสูตรการเรียนภาษาจีนในประเทศจีน

ในด้านความชำนาญในเรื่องการสอนภาษาจีน เมื่อไปเรียนภษาชั้นเบื้องต้นก็ควรเรียนที่มหาวิทยาลัยในสายภาษาต่างประเทศ สาย Normal School สายชนชาติ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ และการสอนภาษาจีนให้ชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยสายนี้มีประวัติการสอนยาวนานและฝึกอบรมผู้สอนเป็นการเฉพาะ หากจะเรียนในมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ก็ควรเรียนภาษาให้พร้อมก่อนเข้าเรียน ไม่สนับสนุนให้เรียนภาษาเบื้องต้นที่นั่น ในด้านพาณิชย์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยทางธุรกิจจะมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเพื่อธุรกิจมากกว่า มหาวิทยาลัยสหสาขาจะชำนาญการสอนสาขาวิชาเฉพาะ มหาวิทยาลัยด้านศิลปะและดนตรีมีข้อได้เปรียบด้านความชำนาญในเรื่องเสียงและการพูดที่ถูกต้อง ดังนั้นหากตั้งเป้าหมายจะเรียนระยะยาวเพื่อปริญญาก็ควรเรียนภาษาให้ดีก่อนที่จะเข้าเรียนในสถาบันเป้าหมาย เพราะที่ที่เลือกอาจไม่เก่งเรื่องการสอนภาษาจีนเบื้องต้น และเนื้อหาที่สอนไม่สอดคล้องกับความต้องการ

- Foreign Languages University เก่งภาษาต่างประเทศ ชำนาญเรื่องการแปล ล่าม
- Normal University วิชาการแน่น เป็นที่ฝึกสอนสำหรับครูหน้าใหม่

- Minorities University เน้นการแก้ไขการพูด สำเนียงภาษาจีนให้ถูกต้อง นักศึกษาชาวจีนเป็นชนกลุ่มน้อยทั่วประเทศ ได้ประสบการณ์นอกห้องเรียนที่แตกต่างจากที่อื่น
- Fine Arts Music Broadcast University ชำนาญด้านแก้ไขการพูด สำเนียงภาษาจีนให้ถูกต้อง เป็นที่ฝึกฝนผู้ประกาศข่าว นักแสดง มีกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจนอกเหนือจากการเรียน เช่นการแสดง ดนตรี ละคร
- Science Technology Medicine University ไม่ชำนาญด้านภาษา มักเปิดสอนนักเรียนทุนเพื่อเตรียมเข้าชั้นเรียนเฉพาะสาขาต่อไป ไม่ใช่สถาบันที่สอนภาษาโดยเฉพาะ ไม่ค่อยมีความพร้อมเท่าไหร่
- Commerce Business School เป็นที่นิยมของผู้ที่ต้องการเรียนด้านธุรกิจ บางแห่งยังอยู่ในช่วงทดลองหลักสูตร
- Social Science University เน้นวิชาการและเตรียมตัวให้คุ้นกับการเรียนระดับสูงต่อไป ไม่ชำนาญการสอนภาจีนเบื้องต้น

ระยะเวลาการเรียน

ปัจจุบันทั่วประเทศจีนมีสถาบันสอนภาษาจีนที่เปิดรับนักเรียนต่างชาติมากมายจะเลือกเรียนในโรงเรียนสอนภาษา มหาวิทยาลัย วิทยาลัยก็ได้ ถ้าอยากไปเรียนไม่กี่สัปดาห์ใช้เวลาติดต่อไม่กี่วันก็เรียบร้อย ฝ่ายรับสมัครพยายามตัดทอนขั้นตอนต่างๆ ให้ง่ายและสะดวกขึ้น หลักสูตรที่ตรงกับช่วงที่ว่างก็มีให้เลือกมากมาย บางโรงเรียนก็เปิดชั้นใหม่ทุกเดือน

1. **หลักสูตรระยะสั้น**

ระยะเวลาตั้งแต่ 4-20 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 1 ปี

เมื่อสมัครเรียนเป็นระยะเวลาต่างกัน Visa ก็ต่างประเภทกันด้วย Visa นักเรียนมี 2 ประเภทคือ

- F Visa มีสิทธิ์อยู่ในเมืองจีนได้ 30-180 วัน
- X Visa มีสิทธิ์อาศัยอยู่ในจีนได้ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป

ถ้านักเรียนมี Visa ผิดประเภทจะมีปัญหา อาจต้องกลับบ้านเพื่อขอ Visa แล้วมาใหม่

มหาวิทยาลัยภาษาเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นตลอดทั้งปี และมีหลักสูตรให้เลือกตามระยะเวลาที่นักเรียนสะดวก มหาวิทยาลัยที่ได้รับความนิยม จึงเปิดชั้นใหม่เมื่อมีจำนวนครบ 15 คน

นอกจากหลักสูตรภาษาจีนแล้ว ยังมีหลักสูตรด้านอื่นด้วย เช่น ฝึกฝนการแพทย์ แผนจีนระยะสั้น หลักสูตรฝังเข็ม การนวด ที่มหาวิทยาลัยแพทย์แผนจีน มหาวิทยาลัยบางแห่งจัดหลักสูตรที่เรียนและเที่ยวคละเคล้ากับไป เช่นคณะโบราณคดี คณะประวัติศาสตร์ คณะปรัชญา ซึ่งก็ได้รับความนิยมพอควร

เมืองใหญ่ๆ ได้รับความนิยมเป็นลำดับต้นๆ มีชาวต่างประเทศอาศัยอยู่มาก จึงมีหนังสือพิมพ์ วารสาร ทั้งแจกและขาย การรียนระยะสั้นช่วยให้นักเรียนที่อยากรู้จักเมืองจีนได้ทดลองใช้ชีวิต เพื่อประกอบการตัดสินใจเรียนระยะยาวต่อไป หลักสูตรระยะสั้นบางหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทัศนาจรเป็นหลัก เรียนเป็นส่วนประกอบ การท่องเที่ยวช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษา เป็นโอกาส

ฝึกฝนด้วย นักเรียนจะเรียนครึ่งวัน ตอนบ่ายออกไปเที่ยว ไปนอกเมืองช่วงสุดสัปดาห์ เมื่อจบหลักสูตร โรงเรียนจะมีรายการนำเที่ยวระหว่าง 4-7 วันให้เลือก ราคาไม่แพงมาก หลักสูตรระยะสั้นมักจัดในช่วงปิดภาคเรียนของจีน ช่วงระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ และเดือนมิถุนายน – สิงหาคม

สิ่งใหม่ๆ ที่แต่ละสถาบันพยายามใช้เป็นจุดขายก็มี เช่น จัด Home stay หรือจัดนักเรียนจีนเป็นคู่ฝึกภาษา มหาวิทยาลัยชิงหวา (Qing Hua) เริ่มจัดครอบครัวให้กับนักเรียนหลักสูตรสั้นจากอเมริกา ในค.ศ.2000 มหาวิทยาลัยอื่นๆ กำลังศึกษาข้อดี และข้อด้อยก่อนเปิดโครงการ Home Stayในระยะใกล้นี้

ครอบครัวอุปภัมป์ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่แน่สำหรับนักเรียนต่างประเทศในอเมริกา การใช้ชีวิตร่วมกับเจ้าของภาษาช่วยให้เป็นเร็ว แต่เป็นเรื่องใหม่ของจีน ชาวต่างประเทศจะต้องอยู่ต่างหากไม่ปะปนกับคนจีน เพราะความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความเคยชิน เป็นต้น เพราะฉะนั้นเมื่อมีโครงการ Home Stay ก็เป็นเรื่องไม่ธรรมดาขึ้นมา โรงเรียนก็มุ่งหวังว่าจะดึงดูดพวกนักศึกษาตะวันตกมามากขึ้น

2. หลักสูตรระยะยาว

เมื่อเรียนนานก็ต้องเตรียมตัวมาก เช่น รับมือกับความเหงา อาหารการิน สุขภาพและการเตรียมสัมภาระ การเรียนระยะยาวคือ ช่วงเวลาตั้งแต่ 1 ปีขึ้นปไ จะสมัครด้วยตนเองหรือผ่านสำนักงานตัวแทนก็ได้ การสมัครเรียนประเภทนี้ต้อง เตรียมเอกสารมากกว่า

เรียนระยะสั้นๆ ผู้เรียนรู้สึกสนุกที่ได้สัมผัสสิ่งแปลกใหม่ ตื่นเต้นกับที่ใหม่ แต่การเรียนระยะยาวต้องสัมผัสกับโลกภายนอก บ้านเมืองและผู้คน มีเพื่อนใหม่ทั้งเพื่อนชาติเดียวกัน และเพื่อนคนจีน

นักศึกษาสมัครเรียนได้ปีละ 2 ครั้ง คือ ภาคฤดูใบไม้ร่วงและฤดูใบไม้ผลิ เมื่อยื่นใบสมัครต้องระบุระยะเลาเรียนด้วย หลักสูตรที่นักเรียนสมัครกันมากคือ การใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาจีนเพื่อธุรกิจ การสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ การแปล ล่าม

ประเภทนักศึกษา ประเภทและคุณสมบัติของนักศึกษาต่างประเทศ

ประเภท	อายุ	เงื่อนไข	ระยะเวลาเรียน
นักศึกษา ป.ตรี	ไม่เกิน 25 ปี	มีวุฒิมัธยมปลาย ผ่านการสอบคัดเลือกขอมหาวิทยาลัยที่สมัครเรียน มีผลการสอบ HSK ระดับ 6 ขึ้นไป	4-5 ปี
นักศึกษา ป.โท	ไม่เกิน 35 ปี	มีวุฒิปริญญาตรี ผ่านการสอบคัดเลือก มีผลการสอบ HSK ระดับ 7-8 ขึ้นไป จดหมายรับรองจากอาจารย์ระดับของศาสตราจารย์ขึ้นไปจำนวน 2 ฉบับ	2-3 ปี
นักศึกษา ป.เอก	ไม่เกิน 40 ปี	มีวุฒิปริญญาโท	3 ปี

		ผ่านการสอบคัดเลือก มีผลการสอบ HSK ระดับ 7-8 นไป จดหมายรับรองจากอาจารย์ระดับของศาสตราจารย์ขึ้นไปจำนวน 2 ฉบับ	
นักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน	ไม่เกิน 55 ปี	วุฒิมัธยมปลายหรือสูงกว่า	1-2 ปี
นักศึกษาสามัญ Common Trainee	ไม่เกิน 35 ปี	เรียนอยู่มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 หรือสูงกว่า	1-2 ปี
นักศึกษาขั้นสูง Advanced Trainee	ไม่เกิน 45 ปี	ควรมีวุฒิปริญญาโท หรือกำลังศึกษาชั้นปริญญาเอก	1 ปี
นักวิชาการ นักวิจัย Researching Scholar	ไม่เกิน 55 ปี	ควรมีตำแหน่งทางวิชาการเทียบเท่าระดับรองศาสตราจารย์หรือสูงกว่า	1 ปี
ผู้เข้าอบรมหลักสูตรต่างๆ	ไม่เกิน 60 ปี	วุฒิมัธยมปลายหรือสูงกว่า	4- 20 สัปดาห์

มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีเงื่อนไขรับสมัครไม่ต่างกันนัก จะประกาศรับสมัครนักศึกษาตามประเภทต่างๆ ดังนี้ (สิ่งประกอบการพิจารณา คือ วัตถุประสงค์ในการเรียน อายุ คุณวุฒิที่สมัคร ความสามารถทางภาษา ระยะเวลาที่เรียนได้)

1. นักศึกษาหลักสูตรภาษาจีน

หลักสูตรอบรมภาษาจีน เป็นการเรียนภาษาทั่วไป หรือเตรียมพื้นฐานเพื่อสอบเข้าเรียนระดับสูงต่อไป กวดภาษาเพื่อสอบวัดผล HSK เมื่อเรียนจบจะได้ประกาศนียบัตร ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีผลการสอบ HSK ประกอบการสมัคร

รับสมัครผู้สนใจที่มีวุฒิมัธยมปลาย จะสมัครเรียนระยะสั้นหรือยาวก็ได้ สมัครเรียนตอนไหนก็ได้ มีภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิหรือใบไม้ร่วง

- หลักสูตรระยะสั้น รับนักศึกษาอายุไม่เกิน 60 ปี เรียน 4-20 สัปดาห์ บางแห่งรับนักศึกษาอายุต่ำกว่า 71 ปี
- หลักสูตรระยะยาว รับนักศึกษาอายุไม่เกิน 55 ปี เรียน 1-2 ปี

2. นักศึกษาสามัญ (Common Trainee)

รับนักศึกษาอายุต่ำกว่า 35 ปี กำลังเรียนมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 หรือมีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ผู้สมัครเรียนจะเลือกเรียนในสาขาใดก็ได้ที่สนใจ เช่น สาขาสังคมและมนุษยศาสตร์ภาษาและวรรณคดีจีน ประวัติศาสตร์ ศิลปะ ดนตรี ส่วนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต้องสอบถามสถาบันที่สมัคร ระยะเวลาเรียน 1-2 ปี จะเรียนร่วมกับนักศึกษาจีน ฉะนั้นต้องมีพื้นฐานภาษาที่ดี สามารถค้นคว้าด้วย

ตนเองได้ ถ้าเรียนตามไม่ทันก็สอบไม่ผ่าน ดังนั้นกำหนดให้ต้องมีผลสอบ HSK อย่างน้อยระดับ 6 แต่ละสถาบันอาจแตกต่างกันไป ในบางสาขาวิชากำหนดให้แสดงผลการเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ในสาขาวิทยาศาสตร์

ดังนั้นผู้สมัครเรียนในประเภทนี้ควรเป็นผู้ที่สนใจและต้องการค้นคว้าในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศจีน มีหัวข้อและแผนการศึกษาที่ชัดเจน ควรเลือกสถาบันและสาขาวิชาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ในบางสถาบันอาจให้ปริญญาบัตรกับผู้เรียนสำเร็จ นอกเหนือจากสาวิชาที่ระบุ อาจเรียนวิชาด้านวัฒนธรรมจีน วิชาจีนในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และการใช้ภาษา

3. หลักสูตรปริญญาตรีทั่วไป

ผู้สมัครควรมีอายุระหว่าง 18-25 ปี จบการศึกษาระดับ มัธยมปลาย และมีผลการสอบ HSK ระดับ 6-7 ขึ้นไป การสอบเข้ามีทั้งการสอบรวมทั่วประเทศสำหรับนักเรียนต่างชาติและสอบเฉพาะสถาบัน ถ้าสมัครเรียนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี บริหารธุรกิจ กำหนดให้สอบวิชาเลข ฟิสิกส์ เคมีด้วย ผู้สมัครด้านศิลปะต้องยื่นผลงานประกอบการสมัคร

นักศึกษาต่างชาติต้องเรียนร่วมกับนักเรียนจีน ในบางสาขาวิชาและวิชาที่เรียนอาจจัดชั้นเฉพาะเพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถาบัน บางแห่งมีจำนวนนักเรียนต่างชาติมากพอจึงแยกชั้นเรียน ในการเรียนใช้มาตรฐานเดียวกับนักเรียนจีนต้องมีพื้นฐานภาษาที่ดี จึงกำหนดให้มีผลการสอบ HSK ระดับ 6-7 บางสถาบันกำหนดสูงกว่านี้ ดังนั้นต้องเริ่มเรียนภาษาก่อน 1-2 ปี หรือพยายามสอบวัดผล HSK ให้ได้อย่างน้อยระดับ 6-7 ก่อนสอบเข้าเรียนในสาขาที่ต้องการ

ระยะเวลาเรียนขึ้นอยู่กับสาขาวิชาที่เรียน เช่น ในสาขาด้านสังคมศาสตร์ เรียน 4 ปี วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี แพทย์ 5 ปี

การเรียนในจีนใช้ระบบหน่วยกิต มีวิชาบังคับพื้นฐาน วิชาทั่วไป วิชาเลือก เรียนเฉลี่ยเทอมละ 20 หน่วยกิต ควรเรียนไม่น้อยกว่า 140-160 หน่วยกิต สอบได้ร้อยละ 60 ขึ้นไป บางสาขาวิชาต้องส่งวิทยานิพนธ์และสอบปากเปล่าด้วยจึงจบหลักสูตร นักศึกษาต่างชาติได้รับยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาการเมืองและลัทธิคอมมิวนิสต์ และภาษาต่างประเทศอื่นๆ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไป แต่อาจเรียนเป็นวิชาเลือกได้

หลักสูตรการใช้ภาษาจีนสำหรับคนต่างประเทศ (Hanyu Benke 汉语本科)

หลักสูตรนี้จัดขึ้นเพื่อชาวต่างประเทศโดยเฉพาะ ผู้สมัครมีวุฒิอย่างน้อยมัธยมปลายรับทั้งผู้มีและไม่มีพื้นความรู้ภาษาจีน ใช้เวลาเรียน 4 ปี ได้รับวุฒิปริญญาตรี ปีที่ 1 เรียนพื้นฐานภาษาจีนและเลือกสาขาในชั้นปีที่ 2-3 ปี สุดท้ายต้องส่งวิทยานิพนธ์

หลักสูตรนี้ออกแบบพิเศษและปรับปรุงตลาด จะนับเวลาเรียนทันทีที่เริ่มเรียนภาษาจีนผู้สอนและผู้สร้างหลักสูตรมีความเข้าใจปัญหาการใช้ภาษาจีนของชาวต่างประเทศ หลักสูตรนี้จึงได้รับความนิยมกว้างขวาง สถาบันที่เปิดสอนมีมากกว่า 30 แห่ง

4. นักศึกษาขั้นสูง (Advanced Trainee)

นักศึกษาจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาและห้องทำงานส่วนตัวเพื่อการวิจัย นอกจากการเรียนแล้ว มหาวิทยาลัยอาจจัดโครงการสำรวจหรือลงพื้นที่ให้ด้วยทั้งนี้ขึ้นกับหัวข้อที่เสนอ จะใช้เวลาศึกษา 1-2 ปี เมื่อจบโครงการจะได้ประกาศนียบัตร เหมาะกับนักศึกษาปริญญาเอก เมื่อว่างจากการเรียน การวิจัย การเรียนภาษาจีนได้

5. นักศึกษาปริญญาโท

มีอายุไม่เกิน 35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีผลการสอบ HSK ระดับ 7-8 ขึ้นไป ดูกำหนดรับสมัครที่สถาบัน วิชาที่สอบคือ ภาษาจีน วิชาเฉพาะและภาษาอังกฤษทั้งนี้ภาษาจีนต้องอยู่ในเกณฑ์ดี หลักสูตร 2-3ปี แต่ไม่เกิน 6 ปี ในปีที่ 1-2 เรียนวิชาต่างๆ ประมาณ 33-35 หน่วยกิต และเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ในปีที่ 3 ต้องสอบได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป ก่อนสมัครควรมีเรื่องที่ต้องกากรศึกษาหรือหัวข้อที่สนใจจะทำวิทยานิพนธ์ บางสถาบันอาจให้ระบุชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาที่ต้องการในใบสมัคร

6. นักศึกษาปริญญาเอก

มีอายุไม่เกิน 40 ปี มีวุฒิปริญญาโท สมัครสอบตามกำหนดของสถาบัน เป็นหลักสูตร 3 ปี เรียนไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต บางสาขาวิชาอาจกำหนดให้เสนอผลงานการค้นคว้าที่ผ่านมาด้วย

หลักเกณฑ์รับสมัคร

ปริญญาตรี

- สายสังคมสอบวิชาเฉพาะดูระเบียบการสมัคร
- สาขาการใช้ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ระเบียบการไม่เข้มงวดนัก สอบวัดความสามารถทางภาษาจีนผ่าน จะถูกจัดเข้าชั้นที่เหมาะสม บางครั้งก็มีการสอบเลื่อนชั้นพิเศษ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ข้ามชั้นตามความสามารถ แต่นักศึกษาสาขานี้จะย้ายโรงเรียนหรือย้ายสาขาเรียนอื่นไม่ได้
- สายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เกษตร การแพทย์ ต้องสอบความถนัดด้านคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี จะจัดสอบพร้อมกันทั่วประเทศ โช้เวลาสอบ 120 นาที คะแนนเต็ม 300 ต้องได้ 180 คะแนนขึ้นไป ส่วนผู้สมัครสาขาบริหารธุรกิจสอบเฉพาะคณิตศาสตร์ สอบได้ 60 คะแนนขึ้นไป
- สาขาศิลปะแขนงต่างๆ
    - สาขาดนตรี ต้องส่งตลับเทปผลงาน บันทึกดนตรียาว 30 นาที
    - สาขาประพันธ์เพลง ต้องส่งผลงานโน้ตเพลงและเทปบันทึก
    - สายศิลปะ ส่งรูปถ่ายผลงานที่มี จำนวน 6 รูป ติดบนกระดาษขนาด A4 (รวมผลงานภาพสเกตช์ 2 รูป ภาพวาดสี 2 รูป)

ปริญญาโท

ดูระเบียบการสมัครที่สถาบัน บางแห่งรับสมัครในสัปดาห์แรกเดือนพฤศจิกายน สอบระหว่างเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ ก่อนตรุษจีน 2 สัปดาห์ บ้างก็รับสมัครเดือนมีนาคม และสอบระหว่างเมษายนถึงพฤษภาคม ต้องมีผลการสอบ HSK ระดับ 6-9 หรือสูงกว่าบางที่สอบภาษาจีนและภาษาอังกฤษ สอบข้อเขียนทั่วไปและสอบสัมภาษณ์ ผ่านแล้วจึงสอบวิชาเฉพาะและสัมภาษณ์กับอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนการสอบอาจมีชั้นเรียนเตรียมความพร้อมด้วย บางแห่งเปิดโอกาสให้สมัครทดลองเรียนสำหรับผู้สมัครที่ได้เป็นตัวสำรองหากสอบผ่านในชั้นปีที่ 1 ก็เรียนต่อไปได้ (หากกำหนดให้แนบวิทยานิพนธ์ต้องเตรียมไว้จำนวน 10 ชุด)

ปริญญาเอก

สมัครระหว่างเดือนธันวาคม – มีนาคม และสอบระหว่างเดือนเมษายน – พฤษภาคม ต้องเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อสอบสัมภาษณ์ ทั้งเรื่องที่เคยศึกษาในระดับปริญญาโทและเรื่องใหม่ที่สนใจ (อุทัยวรรณ กุลสันติธำรงค์. 2544 : 51)

การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน HSK

รัฐบาลจีนกำหนดให้การสอบ HSK เป็นการสอบวัดความรู้ภาษาจีนมารฐานเดียว HSK ก็คือ Test of Chinese as a Foreign Language (Hanyu Shuiping Kaoshi 汉语水平考试) นั่นเอง

จีนจัดสอบ HSK สำหรับวัดความรู้ภาษาจีนของคนต่างประเทศมาตั้งแต่ปี 1985 มีกำหนดวันสอบแน่นอนทุกปี คณะกรรมการควบคุมการสอบปรับปรุงการสอบทุกปี เพื่อให้การสอบได้มาตรฐาน เช่นเดียวกับการสอบวัดผลภาษาอังกฤษ ในปี 1966 กำหนดให้ผู้สมัครเรียนสาขาต่างๆ ต้องแนบผลสอบในการสมัครเรียนด้วย ดังนั้น ผลสอบ HSK จึงเป็นสิ่งจำเป็นของนักเรียนต่างชาติ ประการหนึ่งเพื่อใช้แสดงเมื่อสมัครเรียน และเมื่อกลับประเทศก็เป็นเอกสารแสดงความสามารถด้านภาษาจีน

วิชาที่สอบ : ไวยากรณ์ การอ่านและความเข้าใจ การฟัง และความรู้ทั่วไป

HSK	ระดับพื้นฐาน	ผลการสอบคือ	ระดับพื้นฐาน	1-3
	ระดับเบื้องต้น – กลาง	ผลการสอบคือ	ระดับเบื้องต้น	3-5
	ระดับกลาง	ผลการสอบคือ	ระดับกลาง	5-8
	ระดับชั้นสูง	ผลการสอบคือ	ระดับสูง	9-11

มหาวิทยาลัยต่างๆ กำหนดผลการสอบ HSK ไว้ดังนี้

ในระดับ ป.ตรี ศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เกษตร ต้องมีผลการสอบ HSK อย่างน้อยระดับ 3 ขึ้นไป

ด้านสังคมและมนุษยศาสตร์ ต้องสอบได้อย่างต่ำระดับ 6

ด้านการแพทย์ ต้องสอบได้อย่างต่ำระดับ 6

แต่ทั้งนี้ต้องดูระเบียบการเมื่อสมัครด้วย บางแห่งอาจกำหนดไว้สูงกว่านี้

การสอบ

มหาวิทยาลัยจีนกำหนดให้นักเรียนต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดในเทอมสุดท้าย ต้องส่งวิทยานิพนธ์ด้วย ทั่วไปกำหนดให้เรียนราว 150-170 หน่วยกิตเพราะฉะนั้นจึงต้องเรียนกันราว 22 หน่วยกิตต่อเทอม นักเรียนต่างชาติจำนวนมากเลือกที่จะถอนวิชาหรือพักการเรียนและสุดท้ายก็ลาออก ในห้องสอบมีครูคุมสอบ 2-3 คน เดินตรวจตราไปมา ขณะสอบจะมีคณะกรรมการควบคุม มีป้ายประกาศติดให้เห็นชัด ตัวโตๆ เช่น ทุจริตการสอบเป็นเรื่องน่าอับาย คนทุจริตเป็นคนเลว ที่เตือนก็คือป้าย “ไล่ออกสถานเดียว” ถ้าถูกจับได้จะถูกประกาศชื่อ สาขาวิชา ชั้นปี หมายเลขประจำตัว วิชาที่สอบในวันนั้นเลย

วิชาสายสังคม มนุษยศาสตร์ มักต้องใช้ความสามารถในการอธิบาย ต้องรู้จักการอ้างอิงทฤษฎี โดยเฉพาะเอาหลักการและความคิดของปรมาจารย์คอมมิวนิสต์ทั้งหลายมาใช้ให้เหมาะสม แม้ทุกวันนี้จีนจะสลัดคราบของยุคเหมาไปเกือบหมด แต่หนึ่งในเอกลักษณ์ทางการเรียนของจีนยังไม่เปลี่ยนซะหมด ในการเรียนและสอบวิชาด้านการเมืองยังต้องพึ่งพิงคัมภีร์โบราณ สิ่งที่เป็นอุปสรรคก็คือ ความเข้าใจภาษาจีนของวิชาเฉพาะต้องเข้าใจมากกว่าท่องจำ นอกจากการสอบข้อเขียนอาจเป็นรายงาน ครูจะกำหนดหัวข้อพร้อมแนะนำรายชื่อหนังสือที่เป็นประโยชน์ กำหนดให้เขียนบทความความยาวประมาณ 5,000-7,000 คำ บทความของจีนนับตามจำนวนคำ ไม่ใช่หน้า

การเรียนปริญญาตรี แม้จะเรียนครบ 4 ปี ถ้าไม่ครบก็ต้องเรียนให้ครบตามหน่วยกิตที่กำหนด ถ้าเรียนไม่ไหวและอยากพักการเรียน ควรรู้ว่ามีสิทธิพักได้ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ปี โดยมากไม่มีภาคฤดูร้อน จึงต้องจัดเวลาและวิชาเรียนให้ดี (อุทัยวรรณ กุลสันติธำรงค์. 2544 : 83)

10. การลงทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

ในสมัยก่อนคนมักถือว่าการศึกษาเป็นการบริโภค (Consumption) เพียงอย่างเดียว นั่นคือการที่คนเรามาเรียนหนังสือก็เพราะอาจได้ความรู้ ความเพลิดเพลินสนุกสนานจากการเรียน อยากมีเพื่อฝูงมากๆ อยากมีหน้าตาในวงสังคม และสิ่งอื่นๆ อีกมากอันนำมาซึ่งอรรถประโยชน์และความความพอใจของผู้เรียน แต่ในปัจจุบันการศึกษานอกจากจะถือว่าส่วนหนึ่งเป็นไปเพื่อการบริโภคตามความคิดเดิมแล้ว การศึกษายังถือว่าเป็นการลงทุน (Investment) อีกด้วย (วรัญญา ผ่านเจริญ.2525: 3) เป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกับอภิชัย พันธเสน (2518:250) ที่เห็นการศึกษาอยู่ในรูปของการบริโภคและการลงทุนพร้อมกันไป

ทรัพยากรมนุษย์นับเป็น “ทุน” (Capital) อย่างหนึ่งในการผลิต เป็นปัจจัยที่สามารถสร้างขึ้นมาได้โดยกระบวนการทางการศึกษา ในการพัฒนาของประเทศด้อยพัฒนาต่างๆ ได้มีการทุ่มเทงบประมาณจำนวนมากไปด้านการศึกษา มีการลงทุนทั้งโดยรัฐบาลและเอกชน เป็นการลงทุนที่มีประโยชน์อย่างมากทั้งสังคมโดยส่วนรวมและปัจเจกชน การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดของรัฐ ในการสร้างคนเพื่อเสริมสร้างพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (ภิญโญ สาธร.2524: 1) การศึกษาจึงเป็นกลไกของ

ความเจริญทางเศรษฐกิจและเป็นมรรค วิธีสำคัญที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวทางสังคม (Benson.1985 : 21) ธีโอดอร์ (Theodore. 1966 : 127-132) ได้กล่าวถึง การศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งการศึกษานั้นเป็นการลงทุนให้กับตนเอง อีกทั้งการศึกษายังช่วยพัฒนาความสามารถและความเจริญงอกงามต่างๆ

กฤช ภูริสินสิทธิ์ (2521: 3) กล่าวว่าการพัฒนากำลังคนนั้นมุ่งให้เศรษฐกิจเจริญต้องมีการวางแผนที่ดีด้วย เพื่อก่อให้เกิดผลดี และมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการให้การศึกษาหรือการลงทุนทางการศึกษา เพื่อสร้างความสามารถของคนในสังคมทางด้านวิชาการ ฝีมือ การทำงานและปัญญาความรอบรู้

วรัญญา ผ่านเจริญ (2525: 3-4) กล่าวถึงการศึกษาเป็นเสมือนการบริโภคเพียงอย่างเดียว นั่นก็คือ คนเรามาเรียนหนังสือเพราะอยากได้ความรู้ อยากมีเพื่อนฝูง เป็นต้น แต่ในปัจจุบันการศึกษายังเป็นเครื่องมือให้คนมีความสามารถ ไม่ใช่มองคนสำคัญเฉพาะปริมาณของแรงงานเท่านั้น เราต้องคำนึงถึงคุณภาพของแรงงานที่มีความรู้ความสามารถประกอบอาชีพได้ รวมถึงการเพิ่มปริมาณผลิตผล คุณภาพ ซึ่งถือได้ว่าต้องมีการลงทุนทางการศึกษาก่อนเพื่อให้ได้มาของการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น

นวลทิพย์ ควกุล (2527: 5) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาของภาครัฐบาลว่า การศึกษาถือเป็นสินค้าสาธารณูปโภค โดยทั่วไปแล้วการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อผลิตกำลังแรงงานและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งแรงงานและทรัพยากรมนุษย์เหล่านั้น จะเป็นผู้ก่อให้เกิดสินค้าและบริการต่อๆไป ส่วนภาคเอกชนก็จัดได้ว่าการศึกษาเป็นได้ทั้งการลงทุนและการบริโภค คือ ถ้าประชากรที่มีอายุเข้าตามเกณฑ์การศึกษาที่จะขวนขวายเข้ารับการศึกษา ก็เป็นการบริโภค ในขณะเดียวกันการศึกษาก็เป็นการลงทุนส่วนตัวเพราะต้องใช้เวลาหลายปีกว่าจะเรียนสำเร็จแล้วออกมาประกอบอาชีพ โดยมีรายได้เป็นผลตอบแทนจากการลงทุน

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531: 219-221) การลงทุนทางการศึกษาสามารถแบ่งออกตามทัศนะ 2 ประเภท คือทัศนะแรก การลงทุนทางการศึกษาเป็นการพัฒนาทางด้านความรู้ความสามารถ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ทักษะ ทัศนคติ และ ด้านอื่นๆ ของมนุษย์ ตั้งแต่วัยแรกเริ่มเรื่อยไป เพื่อการประกอบธุรกิจต่างๆ ทั้งสินค้าและบริการ ทัศนะที่สอง คล้ายกับทัศนะแรก แต่ต่างตรงที่สินค้าที่ผลิตขึ้นนั้นจะเรียกว่าทุนมนุษย์ ซึ่งวัตถุประสงค์ตามทัศนะคติที่สองก็คือ การศึกษาเพื่อความพึงพอใจ การหวังผลตอบแทนในอนาคต การยอมรับมีหน้าตาในสังคม เป็นต้น

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540: 181-183) ได้กล่าวถึง การลงทุนในมนุษย์หรือการลงทุนทางการศึกษาว่า มีลักษณะคล้ายๆ กับการลงทุนในสินค้าทุน ก็คือ เป็นขบวนการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ (Knowledge) ความชำนาญ (Skill) ความสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมสิ่งใหม่ๆ ได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นแล้วการลงทุนทางการศึกษาเป็นกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มผลผลิตและรายได้ในอนาคตของบุคคล

ธำรง อุดมไพจิตรกุล (2543: 1-2) กล่าวถึง การลงทุนทางการศึกษานั้นไม่เป็นการกระทำซ้ำทางวิชาการ หรือการกระทำซ้ำทางความรู้ แต่การลงทุนทางการศึกษาจะต้องสร้างทุนปัญญา การลงทุนทาง

การศึกษาจะนำภูมิปัญญาเดิมมาผสมกับองค์ความรู้สากล อีกทั้งเป็นการบูรณาการความรู้ คุณลักษณะของผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการลงทุนทางการศึกษาคือ

1. มีความสามารถในการเรียนรู้
2. มีคามสามารถในการริเริ่มและจัดกระบวนการเรียนรู้
3. มีความสามารถในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้
4. มีความสามารถทางจิต

อภิชัย พันธเสน (2540: 181-183) ได้กล่าวว่า การศึกษาไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบหรือการศึกษานอกระบบก็ตาม จะเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและรายได้อีกทั้งเพิ่มพูนทุนมนุษย์ให้สูงขึ้น สำหรับผู้ที่ได้รับการศึกษาเป็นหนทางที่พวกเขาจะเพิ่มรายได้ให้ตนเอง ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นการลงทุนร่วมระหว่างบิดา มารดาหรือผู้ปกครองกับตัวของบุตรเอง

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการศึกษาเป็นการลงทุนประเภทหนึ่งคือเป็นการลงทุนมนุษย์ ที่ให้ประโยชน์แก่บุคคลและสังคมทั้งในปัจจุบันและในระยะยาว การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้น มิได้มีผลมาจากการลงทุนทางวัตถุเพียงอย่างเดียวแต่เป็นการลงทุนในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์โดยใช้การศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญ (พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์.2528 : 29-30) ตรงกันกับคำกล่าวของ นิโลคัส เบนเนตต์ (นิโลคัส เบนเนตต์.2518: 51) กล่าวไว้ว่า การศึกษาทุกระดับสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม

แต่ถ้าใช้การศึกษาไม่ถูกทางก็ไม่สามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาขึ้นได้และจะยิ่งทำให้เกิดการสูญเปล่าทางทรัพยากรที่นำมาใช้ในการศึกษามากขึ้นอีกด้วย เศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นสาขาวิชาหนึ่งของเศรษฐศาสตร์ ไพจิตร เอื้อทวีกุล (2522:245) ได้กล่าวถึงลักษณะพื้นฐานของวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษาเป็นการนำความรู้และเทคนิคทางเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ในการวิเคราะห์ระบบและบริการการศึกษา รวมทั้งศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระบบเศรษฐกิจและระบบการศึกษา ซึ่งมีผลพลอยได้เป็นการขยายขอบเขตและเพิ่มถูนความรู้ในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จากแนวคิดต้นทุนทางการศึกษา พิจารณาต้นทุนการศึกษา ซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน ออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ ตามที่ มาร์ค บลาวก์ (Blaug.1971 : 4) และจอห์น ซีอาน (Sheehan. 1973 :31-43) กล่าวไว้ว่า

1. ต้นทุนส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น

1.1 ต้นทุนทางตรงส่วนบุคคล เป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้ฝึกอบรมโดยตรงในการเข้ามารับการฝึกอบรม ได้แก่ ค่าเดินทาง ค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การฝึกอบรม ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าเสื้อผ้า และค่าใช้จ่ายส่วนตัว เป็นต้น

1.2 ต้นทุนทางอ้อมส่วนบุคคล เป็นต้นทุนจากการสูญเสียรายได้จากอาชีพไปจากการเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งเรียกว่าต้นทุนค่าเสียโอกาส

2. **ต้นทุนส่วนสังคม หรือค่าใช้จ่ายของหน่วยงานในการอบรม** แบ่งออกเป็น

2.1 ต้นทุนทางตรงส่วนสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียเพื่อการจัดฝึกอบรม แบ่งออกเป็น

2.1.1 ต้นทุนส่วนสังคมทางตรงด้านการดำเนินงาน ประกอบด้วย หมวดเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หมวดค่าวัสดุในการฝึกอบรม หมวดค่าสาธารณูปโภค ค่าน้ำค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ หมวดเงินอุดหนุน ค่ายา ค่ารักษาพยาบาล หมวดค่าใช้สอย ค่าที่พัก และหมวดรายจ่ายอื่นๆ

2.1.2 ต้นทุนส่วนสังคมทางตรงด้านการลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายในด้านสิ่งก่อสร้าง อาคาร เครื่องมือ และที่ดิน ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี

2.2 ต้นทุนทางอ้อมส่วนสังคม เป็นต้นทุนที่เกิดจากการนำทรัพยากรของสังคมไปใช้เพื่อการจัดฝึกอบรม ทำให้เสียผลประโยชน์หรือเสียโอกาสในการที่จะนำมาใช้ด้านอื่น

ค่าใช้จ่าย

รายการ	**ประเภทของนักศึกษา**	**Fee Standard (per person per year)**
ค่าเล่าเรียนสาย ศิลปะ ดนตรี การแสดง สังคม	ปริญญาตรี / หลักสูตรภาษาจีน นักศึกษาสามัญ	U.S. $ 1,700 – 3,200
	ปริญญาโท	U.S. $ 2,200 – 3,700
	ปริญญาเอก	U.S. $ 2,700 – 4,200
	ระยะสั้น	U.S. $ 350 – 600 / เดือน
ค่าเล่าเรียน วิทยาศาสตร์ แพทย์ เกษตร กีฬา	ปริญญาตรี / นักศึกษาสามัญ	U.S. $ 1,800 – 6,400
	ปริญญาโท	U.S. $ 2,600 – 7,400
	ปริญญาเอก	U.S. $ 2,900 – 8,400
	ระยะสั้น	U.S. $ 350 – 1,200
ค่าลงทะเบียน	U.S. $ 50 – 100	
ค่าที่พัก	ขึ้นอยู่กับประเภทและสภาพหอพัก (ห้องพักธรรมดา ใช้ห้องน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน คนละ U.S. $ 3 – 6 / วัน)	
เอกสารและอุปกรณ์	สายสังคมประมาณ U.S. $ 30 – 50 สาขาอื่นๆ เพิ่มกว่านี้เล็กน้อย	
ค่าอาหาร	ในห้องอาหารเฉพาะนักเรียนต่างชาติ U.S. $ 40 – 60 / เดือน ในโรงอาหารนักเรียนจีน U.S. $ 20 – 30 / เดือน	

ค่าใช้จ่ายในระยะเวลา 1 ปี ขึ้นอยู่กับเมืองที่อยู่และวิถีชีวิต ของแต่ละคน วิธีคิดคร่าวๆ คือ

- ค่าเล่าเรียน 1 ปี (2 เทอม) เทอมละ U.S. $ 1,800 – 2,500 × 2 เทอม × 40 บาท
- ค่าที่พัก ประมาณ 10 เดือน U.S. $ 5.5 – 8 × 300 วัน × 40 บาท
- ค่าอาหาร ประมาณ 10 เดือน U.S. $ 10 × 30 วัน × 10 เดือน × 40 บาท
- อื่นๆ ประมาณ 10 เดือน U.S. $ 150 - 200 × 10 เดือน × 40 บาท

ค่าใช้จ่ายอื่นๆ คือค่าใช้จ่ายจิปาถะ เช่นโทรศัพท์ ค่าอินเตอร์เน็ท ซื้อของใช้ เสื้อผ้า หนังสือ ค่าเดินทาง ค่าท่องเที่ยว และการพักผ่อนผย่อนใจซึ่งขึ้อยู่กับแต่ละคน มหาวิทยาลัยจัดทัศนศึกษาเป็นครั้งคราว ค่าเดินทางไม่รวมอยู่ในค่าเล่าเรียน นอกจากนั้นนักเรียนอาจต้องจ่ายค่าตำราเรียน ค่าทดลอง และค่าติวเตอร์ตามจำเป็น ค่ารักษาพยาบาล โรงพยาบาลในจีนคิดค่ารักษาค่อนข้างแพง มีให้เลือกทั้งโรงพยาบาลจีน และโรงพยาบาลต่างประเทศ

ค่าเล่าเรียนขึ้นอยู่กับโรงเรียน หลักสูตรที่เรียน ที่ยกเป็นตัวอย่างคือหลักสูตร 1 ปี

ค่าที่พักคิดเป็นรายวัน ผู้สมัครระบุประเภทที่พักเมื่อสมัคร ห้องพักที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วนมีราคาแพง ห้องพักมักเป็นห้องคู่ ถ้าต้องการพักเดี่ยวต้องจ่ายแพงขึ้นและหากที่ดรงเรียนไม่มีห้องเดี่ยวก็ไปหาที่พักข้างนอกก็ได้ ห้องพักคู่ทั่วไปราคา U.S. $ 4 – 8 / วัน ถ้าอยากอยู่ห้องเดี่ยวและมีอุปกรณ์เพียบพร้อมก็ราว U.S. $ 12-40 / วัน บางมหาวิทยาลัยมีข้อเสนอจูงใจว่า ถ้าชำระตรงเวลาหรือจ่ายล่วงหน้า 6 เดือน 1 ปี จะลดให้เป็นพิเศษด้วยเพื่อแก้ปัญหาเรื่องค้างค่าห้อง

รายจ่ายที่ประมาณไว้คิดจากค่าใช้จ่ายทั่วไปของนักเรียนต่างชาติ เช่น กินอาหารที่ร้านอาหาร พักในหอพัก แต่ถ้ากินในโรงอาหาร ก็คงไม่เกินวันละ U.S. $ 3-5 หรือทำกินเองก็ลดค่าใช้จ่ายส่วนนี้ได้ แต่เสียเงินค่าอุปกรณ์และเครื่องปรุงรสต่างๆ รวมทั้งเวลาจ่ายตลาดและทำครัวด้วย ถ้าไปไหนโดยการเดิน ขี่จักรยาน ขึ้นรถเมลล์ แบบคนจีนก็จ่ายน้อยลงเกือบครึ่ง อยู่เมืองใหญ่มีค่าใช้จ่ายมากตามความทันสมัยสะดวกสบาย จีนกำหนดให้ใช้เงินดอลลาร์ชำระค่าที่พักและค่าเล่าเรียน บางแห่งก็ให้จ่ายเป็นเงินหยวน

11. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก มีประวัติความเป็นมา ดังนี้ พ.ศ. 2535 มูลนิธิไทย-จีนเพื่อการศึกษา และวัฒนธรรม ซึ่งมีนายปรีชา พิสิษฐเกษม เป็นผู้ก่อตั้ง ได้รับโอนกิจการของโรงเรียนสีตบุตรบำรุงที่มีเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ และตึก 7 หลัง ตั้งอยู่ใจกลางพระนครระหว่างสถานีรถไฟหัวลำโพงและสนามกีฬาแห่งชาติเข้ามาอยู่ในความดูแล และสถาปนาสถาบันการศึกษาในรูปแบบและอุดมคติใหม่ขึ้นใน พ.ศ. 2536 โดยได้เรียนเชิญ ศาสตราจารย์ ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นผู้บุกเบิกก่อตั้งสถาบันขึ้น และให้ชื่อว่า “วิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก” หรือ ORIENTAL CULTURE ACADEMY (O.C.A.) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงทางภาษา และวัฒนธรรม

ประวัติ ศาสตราจารย์ ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์ (อธิการบดีวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก)
ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2496 – 2498	รับราชการในกรมตำรวจ กองการต่างประเทศและแถลงข่าว
พ.ศ. 2498 – 2518	ข้าราชการตุลาการในกระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. 2515 – 2516	ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
พ.ศ. 2516 – 2517	ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. 2516 – 2518	สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พ.ศ. 2517 – 2519	คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2519 – 2521	อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (O.C.A.) ประกอบด้วยหน่วยงาน 3 หน่วยงาน คือ

ศูนย์ภาษาตะวันออก ORIENTAL LANGUAGE CENTRE

สถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออกได้ทำหน้าที่เผยแพร่ภาษาตะวันออกเพื่อประโยชน์ทางด้านวิชาชีพ และวิชาการตามความต้องการของโลกการติดต่อไร้พรมแดนในปัจจุบัน โดยการจัดให้มีการสอนภาษาจีนกลางขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งจะเน้นการสอนภาษาจีนกลางสำหรับเด็ก และสอนภาษาจีนกลางขั้นพื้นฐานถึงระดับสูงสำหรับบุคคลทั่วไปให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อได้ สำหรับหลักสูตร ที่เปิดสอนมีดังนี้

1. หลักสูตรปกติ สอนการฟัง พูด อ่าน เขียน แบ่งเป็น

1.1 ระดับต้น

เป็นหลักสูตรเน้นสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงการออกเสียงระบบ PinYin สอนระเบียบกฎเกณฑ์การเขียนตัวอักษรจีนที่ถูกต้อง และสอนคำศัพท์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่เคยเรียนภาษาจีนกลางมาก่อนหรือมีพื้นฐานเพียงเล็กน้อย

1.2 ระดับกลาง

เป็นหลักสูตรเน้นสอนในเรื่องของทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้เกิดความชำนาญทางภาษามากขึ้น การใช้คำศัพท์และการแต่งประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การสื่อสารในชีวิตประจำวัน เหมาะสำหรับผู้ที่มีพื้นฐานทางภาษาจีนมาบ้าง

1.3 ระดับสูง

เป็นหลักสูตร ที่ศึกษาต่อจากหลักสูตรระดับกลาง เพื่อให้ผู้เรียน เกิดทักษะและความชำนาญ มากขึ้น เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการนำภาษาจีนไปใช้เพื่อการประกอบอาชีพ การติดต่อสื่อสาร และการค้าระหว่างประเทศ

2. หลักสูตรสนทนาเร่งรัด

เป็นหลักสูตรที่มุ่งสอนด้านการพูด และการฟังเป็นหลัก เพื่อให้ผู้ที่ศึกษา สามารถสนทนาภาษาจีนระดับพื้นฐานได้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาจีนหรือมีพื้นฐานมาบ้างเล็กน้อย

3. หลักสูตรการค้าระหว่างประเทศ

เป็นหลักสูตรระดับสูงสำหรับผู้ที่มีพื้นฐานทางภาษาจีนมาดีพอสมควรหรือศึกษาจบหลักสูตรระดับกลาง โดยจะเน้นคำศัพท์ด้านการค้าและธุรกิจสมัยใหม่ เช่น การพบปะลูกค้า การตกลงซื้อขาย การจัดส่งสินค้า ประกันภัย การธนาคาร ฯลฯ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปทำงานด้านธุรกิจและการค้าได้เป็นอย่างดี

4. หลักสูตรการออกเสียงภาษาจีนแบบมาตรฐาน

เป็นหลักสูตรที่เน้นการสอนการออกเสียงภาษาจีนให้ถูกต้องชัดเจนตามมาตรฐานให้กับผู้ที่มีปัญหาในการออกเสียง ซึ่งอาจจะทำให้สื่อสารไม่เข้าใจ โดยอาจารย์ชาวจีนที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์การสอนทางด้านการออกเสียงโดยตรง ผู้ที่ผ่านหลักสูตรนี้จะสามารถออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน

5. หลักสูตรการอบรมเพื่อเตรียมสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK)

เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สอบ HSK ซึ่งประเทศไทยดำเนินการจัดสอบปีละ 1 ครั้ง O.C.A. จึงเปิดหลักสูตรอบรมเพื่อเตรียมสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนในระดับต้นและระดับกลาง โดยแบ่งเป็น 5 ภาคการศึกษาใน 1 ปี คือ หลักสูตรการฟัง ไวยากรณ์ การแยกแยะและวิเคราะห์คำศัพท์ การอ่าน และหลักสูตรทบทวนและฝึกฝนในทุกด้าน ผู้เรียนต้องมีความรู้ภาษาจีนในระดับสามารถสื่อสารได้ (นักศึกษา O.C.A เรียนชั้น C 2005 ขึ้นไป) ผู้สอนคือ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการสอนภาษีนให้ชาวต่างชาติเป็นเวลาหลายปี

12. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยส่วนบุคคล

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 :126) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18-35 ปี บิดามารดาจบชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มาจากครอบครัวที่ประกอบอาชีพค้าขาย นักศึกษามีพื้นฐานการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงอนุปริญญา มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบชั้นปริญญาตรีขึ้นไป สำหรับนักศึกษาที่ประกอบอาชีพบริการและอาชีพระดับช่างฝีมือมีระดับแรงจูงใจ ในการเรียนทุกด้านสูงกว่านักศึกษาที่ประกอบอาชีพผู้ใช้แรงงาน และที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ

นอกจากนี้นักศึกษาที่เรียนวิชาช่างตัดเสื้อและช่างวิทยุ โทรทัศน์ มีระดับแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ พิมพ์ดีด ในการหลีกหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษและช่างตัดเสื้อ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนวิชาพิมพ์ดีดในด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจ ในการเข้าเรียนรวมทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-35 ปี มีเหตุจูงใจในการเรียนสูงกว่า ผู้เรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป

พล แสงสว่าง (2521 : 54-55) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในจังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่ศึกษาต่อเป็นชายมากกว่าหญิง เพราะว่า นักเรียนชายมีความสะดวก และปลอดภัยในการเดินทางไปโรงเรียนมากกว่านักเรียนหญิง

ประจักษ์ บุญอารีย์ (2522 : 80) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและการได้โอกาสในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษาที่ 10 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่า จำนวน 1,152 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2,384 คน ในปีการศึกษา 2521 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนหญิงต้องการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย

จำเนียร สุขสง (2543 : 66) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส : กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสายวิชาของนักเรียน

จุติมา ภิรมย์ (2523 : 274) ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกพาณิชการ และมีผลวิจัยสอดคล้องกับ ระวีวรรณ ภัทรปรีชา (2524 : 16 และ 124) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย และอาพินทร์ หงส์วัฒนานนท์ (2526 : 240) ได้ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนศึกษาเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเฉพาะทางมากกว่าภาษาฝรั่งเศสทั่วไป เพื่อนำไปประกอบอาชีพเป็นครูสอนภาทำงานในบริษัทห้างร้าน มัคคุเทศก์ในบริษัททัวร์ แอร์โฮสเตส หรือสจ๊วตในสายการบินต่างๆ และนักแปล

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526 : 32.34) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่าเหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อ ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16-25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้เริ่มจะมองเห็นแนวทางในชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวด้านต่างๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง เพื่อน ญาติพี่น้องหรือผู้ใกล้ชิดอื่นๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ได้ เช่นการเรียนในสาขาที่หางาน

ทำได้ง่าย รายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัยคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนเองมีใจรักและชอบที่จะทำด้วยเป็นต้น บางครั้งการเลือกสาขาวิชาต่างๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมพ่อแม่พี่น้องและเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทย ไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานมีโอกาสตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมเก่าๆ ว่าการเรียนระดับมหาวิทยาลัย เท่านั้นที่ทำให้บุตรหลานได้งานดีๆ ทำ มีเงินเดือนสูงๆ เป็นเจ้าคนนายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่วงศีตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

สมศรี สุขเกษม (http://server2.tiac.or.th/thesis) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตของข้าราชการสำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ โดยปัจจัยบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง ซึ่งผการัตน์ มีหาร ได้กล่าวถึงการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อขึ้นอยู่กับกลุ่มเพื่อ และรายได้บิดามารดามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ

พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542) ศึกษาถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ ว่าแรงจูงใจด้านการเรียนเพื่อรู้มีอยู่ในระดับมาก และแรงจูงระดับมาก และแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับปานกลาง

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514 : 77-78) ได้ศึกษากลุ่มวัยรุ่นไทยในชนบทในเรื่องประกอบอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อ การศึกษาพบว่า นักเรียนที่บิดาเดินทางออกไปยังตัวเมืองหรืออำเภอหรือไปตลาดบ่อยครั้ง บิดาจะได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาจากนอกชุมชน ทำให้เห็นความสำคัญของการศึกษา ประกอบกับผู้ปกครองได้รับฟังข่าวสารจากทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาและนำมาแนะนำต่อบุตรหลาน ทำให้เด็กได้รับทราบข้อมูล เมื่อได้ฟังได้ยินบ่อยครั้งจะมีใจเอนเอียง และมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อเกิดขึ้นในความนึกคิด

ปฐม นิคมานนท์. (2528 :321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้เข้ามาเรียนเหตุหนึ่งคือ เหตุจูงใจด้านอาชีพเป็นเหตุที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาว เข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อที่จะหางานได้ง่ายขึ้นได้รับการเลื่อนขึ้นหรือตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE. (National Institute for Adult Education. 1970) ได้ทำการสำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษาพบว่าเหตุจูงใจด้านอาชีพเป็นเหตุจูงใจ สำคัญที่สุด รองลงมาได้แก่ เพื่อพัฒนาตนเอง รองลงมา เพื่อต้องการนำความรู้ไปปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น เช่น กลุ่มแม่บ้าน รองลงมา ได้แก่ ต้องการไปร่วมสังคม และเหตุผลอื่น เช่น มาเรียนเพราะมีเวลาว่างช่วงนั้นพอดี หรือสนใจกิจกรรมนั้นเป็นพิเศษอยู่แล้ว เป็นต้น

โสมอุษา เลี้ยงถนอม. (2528 : 222) ได้ศึกษาเหตุจูงใจและความต้องการของผู้เรียนในโครงการรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติ ในจังหวัดนครราชสีมา ปี 2527 พบว่าเหตุจูงใจให้ผู้เรียนเข้าโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ คือ ต้องการมีความรู้และต้องการเรียนรู้ในชั้นสูงต่อไป

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชการ สังกัดกรมอาชีวะศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจต่อการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนรู้เพื่อเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่ต่างกัน

สุพจน์ นฤมล (2534 : 623) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาจังหวัดยโสธร และจังหวัด ระยอง แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันที่อยู่ในจังหวัดพื้นที่เขตอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสายในการเรียนต่อของนักเรียนต่างกัน

สุวิมล ดีลัน (2521 : 45) ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยสรุปว่าองค์ประกอบทางด้านบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ บิดา มารดา หรือผู้อุปการคุณทางด้านการเงินมีฐานะดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนต่อจนสำเร็จการศึกษาชั้นสูงเท่าที่ต้องการ รองลงมาคือ ครู อาจารย์แนะแนว และตามพี่ๆ น้องๆ หรือญาติสนิท ตามลำดับ

สุวิมล ไชยเพชร (2536 : 79) ทำการวิจัยแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวะศึกษา เอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร พบว่าความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

โสมอุษา เลี้ยงถนอม. (2528 : 222) ได้ศึกษาเหตุจูงใจและความต้องการของผู้เรียนในโครงการรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติ ในจังหวัดนครราชสีมา ปี 2527 พบว่าเหตุจูงใจให้ผู้เรียนเข้าโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ คือ ต้องการมีความรู้และต้องการเรียนรู้ในชั้นสูงต่อไป

โสภณ เสือพันธ์ (2529 : 232) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพขั้นต้น ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยเทคนิค ดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า อาชีพผู้ปกครอง ความคาดหวังการว่าจ้าง ในตลาดแรงงาน คำแนะนำของผู้ปกครอง และความคาดหวังในรายได้สูงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือก โปรแกรมการเรียนของนักศึกษา

อรชร ชื่นศิริ (2509) ได้ทำการศึกษาวิจัยการเลือกสาขาอาชีวศึกษาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนอาชีวะศึกษาเพราะนักเรียนทราบว่าตนมีปัญญาไม่ดีพอ เหตุผลต่อมาคือขาดแคลนทุนทรัพย์ และผู้ปกครองไม่ต้องการให้เรียนต่อ

โพธ เทวัญ (2538 : 75) ได้ศึกษาสิ่งที่จูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตรวม 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกัน และผู้ปกครองมีฐานะต่างกัน สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่ต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจ ในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : 85) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษามีระดับแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้และด้านการประกอบอาชีพ

เมตตา ศรีสุข. (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ได้ศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความพึงพอใจด้าน หลักสูตรการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล. (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดลำปาง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) ปีการศึกษา 2527 จำนวน 2,439 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพนั้น นักเรียนให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านส่วนตัวเป็นอันดับ 1 ซึ่งหมายความว่า ความถนัด ความสำเร็จ ความสนใจ ความสามารถ ตลอดจนเหตุผลส่วนตัวของนักเรียน

เลิศพร ภาระสกุล (2527 : 34) ศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มที่บิดา มารดามีรายได้ปานกลางมีความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้สูง

บุญเพ็ง ธานี (2538 : 85) ศึกษาเรื่องสภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2528 ที่ได้ศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่บิดามารดา หรือผู้ประกอบอาชีพธุรกิจ รับราชการ และค้าขายที่มั่นคงจะได้รับการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพกรรมกรใช้แรงงาน

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 58) ศึกษาถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ได้กล่าวถึงแรงจูงใจด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีแรงจูงใจมากที่สุด

ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา

กรุงเทพมหานคร พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา มีผลโดยอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

แมคควีน (McQueen. 1963 : 210-212) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพื้นฐานบางประการในการเลือก วิชาชีพ โดยสุ่มจากนักเรียนเกรด 4 ถึงเกรด 12 จากโรงเรียน 2 แบบ พบว่าแนวทางในการเลือกอาชีพของนักเรียนชายและหญิงเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ และพบว่าการเลือกอาชีพจะเลือกโดยดูสภาพทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เกณฑ์การเลือกอาชีพนั้นนักเรียนจะถือคุณภาพและรายได้ของอาชีพนั้นๆ เป็นสำคัญ

จากการศึกษางานวิจัยและที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ใช้งานวิจัยของผู้ที่ได้ทำการศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวข้องหลายท่านในแต่ละบท เนื่องด้วยผู้วิจัยเล็งเห็นว่าธุรกิจการบริการสอนภาษาจีนกลางมีแนวโน้มในการเจริญเติบโตที่ดี ซึ่งอาจมาจากที่ผู้เรียนเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เท่าเทียมกับผู้อื่น รวมทั้งภาษาจีนกลางเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางต่อที่ประเทศจีน และพฤติกรรมในการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อีกทั้งยังไม่มีงานวิจัยท่านใดที่ได้ศึกษามาแล้วโดยตรงอย่างชัดเจน โดยทั้งนี้ผู้วิจัยผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนตัวแปรที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้า โดยกำหนดตัวแปร คือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม และปัจจัยสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน เช่น ลักษณะทางกายภาพประเทศจีน และหลักสูตรภาษาจีนกลางที่เปิดสอนในประเทศจีน จึงได้ใช้แนวความคิดและทฤษฎีทัศนคติ และพฤติกรรมผู้บริโภคของศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ ซึ่งเป็นลักษณะของคำถาม 6W และ 1H เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมของนักศึกษาที่ตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางต่อที่ประเทศจีน ใช้แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติของ ศุภร เสรีรัตน์. 2544 : 175; อ้างอิงจาก Walters ซึ่งเป็นทฤษฎีทัศนคติที่แสดงถึงประเภทของทัศนคติ ได้แก่ความเชื่อ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความโอนเอียง และความมีอคติ นำไปสู่พฤติกรรมการตัดสินใจ และทฤษฎีการตัดสินใจของศุภวดี บุญญวงศ์: อ้างอิงจาก Tolbert.1974 ซึ่งเป็นทฤษฎีการตัดสินใจที่แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจ โดยเริ่มจากจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะตัดสินใจ ก็ประสงค์จะได้รับข้อสนเทศ รวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับการตัดสินใจ พิจารณาข้อมูลที่ได้รับ และประยุกต์ให้สอดคล้องกับการเลือก เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก ซึ่งมีประโยชน์ในการค้นหาว่าผู้เรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางต่อที่ประเทศจีน มีลักษณะการตัดสินใจอย่างไร เพื่อที่จะได้ใช้เป็นเกณฑ์ และแนวทางในการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการตัดสินใจของกลุ่มผู้บริโภคต่อไป

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง วิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (OCA) เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

โดยในบทนี้จะทำการนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งจะนำเสนอตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง วิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (OCA) เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ในปีการศึกษา พ.ศ. 2548 จำนวน 2,722 คน (ที่มา: ข้อมูลสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก. 2548)

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (Yamane. 1973 : 886)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยกำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของจำนวนประชากร

e = ระดับของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ (กำหนดให้ = 0.05)

ประชากร คือ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ ระดับกลางและระดับสูง ในปีการศึกษา พ.ศ. 2548 จำนวน 2,722 คน กำหนดค่าระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 แทนค่าลงในสูตร Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{2,722}{1+ (2,722) (0.05)^{2}®}$$

= 348.75 หรือประมาณ 349 ตัวอย่าง

จากประชากร 2,722 คน ทำการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด 349 คน ที่ศึกษาอยู่ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ในปีการศึกษา พ.ศ. 2548 จำนวน 2,722 คน (ที่มา: ข้อมูลสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก. 2548)

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้เรียนภาษาจีนกลางในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 349 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (Yamane. 1996:583) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกผู้เรียนภาษาจีนกลาง จำนวน 2,722 คน ตามระดับชั้นของหลักสูตรและเพศ โดยเป็นเพศชาย 893 คน และเพศหญิง 1,829 คน
2. ผู้วิจัยประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ความเชื่อมั่นร้อยละ95(Yamane. 1996:583)ได้จำนวน 349 คน
3. ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่าง ผู้เรียนภาษาจีนกลาง แต่ละหลักสูตรตามสัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง 8 : 1
4. การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) โดยผู้วิจัย ได้สุ่มตัวอย่างผู้เรียนภาษาจีนกลางในระดับต่างๆ ตามสัดส่วนดังต่อไปนี้

    4.1 ระดับต้น ตามสัดส่วนประชากร เพศชาย : เพศหญิง 1:2 เพศชาย 63 คน และเพศหญิง 126 คน

    4.2 ระดับกลาง ตามสัดส่วนประชากร เพศชาย : เพศหญิง 1:2 เพศชาย 38 คน และเพศหญิง 77 คน

    4.3 ระดับสูง ตามสัดส่วนประชากร เพศชาย : เพศหญิง 1:2 เพศชาย 15 คน และเพศหญิง 30 คน

5. ผู้วิจัยสามารถสุ่มเก็บกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นได้ดังนี้

    - ระดับต้นมี 5 ระดับ คือ C 1001 – C 1005

    ดังนั้นจะสุ่มเก็บกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ระดับชั้นละ 13 คน เพศหญิง ระดับชั้นละ 25 คน

    - ระดับกลางมี 10 ระดับ คือ C 2001 – C 2010

    ดังนั้นจะสุ่มเก็บกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ระดับชั้นละ 4 คน เพศหญิง ระดับชั้นละ 8 คน

    - ระดับสูงมี 10 ระดับ คือ C 3001 – C 3010

    ดังนั้นจะสุ่มเก็บกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ระดับชั้นละ 2 คน เพศหญิง ระดับชั้นละ 3 คน

จากสัดส่วนของประชากรระหว่าง เพศชาย : เพศหญิง เป็น 1 : 2 โดยประมาณ
ดังนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง เพศชาย : เพศหญิง เป็น 1 : 2 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 6 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นของหลักสูตร และเพศ

ระดับชั้น	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
หลักสูตร	เพศชาย	เพศหญิง		เพศชาย	เพศหญิง	
1. ระดับต้น	453	1,059	1,512	63	126	189
2. ระดับกลาง	310	574	884	38	77	115
3. ระดับสูง	130	196	326	15	30	45
รวม	**893**	**1,829**	**2,722**	**116**	**233**	**349**

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1.1 แบบสอบถามปลายปิด (Close Form) เป็นแบบสอบถามที่มีข้อคำถามที่ผู้วิจัยกำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ (Check List) เช่น

- เพศ O ชาย O หญิง

1.2 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Form) เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนคำตอบอย่างอิสระ หรือเขียนแสดงข้อแนะนำหรือความคิดเห็นต่างๆ

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามขึ้นเองจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน รวมทั้งสิ้น 27 ข้อ ในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสังคมเศรษฐศาสตร์และเชิงประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพ อาชีพบิดา/มารดา ประสบการณ์การทำงาน รายได้ผู้เรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกเพียงสองคำตอบ (Dichotomous Question) จำนวน 3 ข้อ คำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) จำนวน 8 ข้อ และลักษณะคำถามปลายเปิด (Open - ended Response Question) จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 15 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
4. สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

5. อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
6. อาชีพบิดา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
7. อาชีพมารดา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
8. รายได้ผู้เรียน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
9. รายได้รวมครอบครัว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
10. ประสบการณ์การทำงาน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
11. ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
12. จำนวนพี่น้อง ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
13. จำนวนคนในครอบครัว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
14. บุคคลที่มีอิทธิพลตัดสินใจ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
15. สื่อที่มีอิทธิพลตัดสินใจ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมประเทศจีน

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อมจีนที่ส่งผลต่อผู้เรียนภาษาจีนกลางในการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยคำถามเป็นจะเป็นคำตอบวัดทัศนคติแบบ Likert scale แบ่งระดับความจริงออกเป็น 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 7 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับความจริง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจของผู้เรียนภาษาจีนกลางต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยคำถามเป็นจะเป็นคำตอบวัดทัศนคติแบบ Likert scale แบ่งระดับความจริงออกเป็น 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับมูลเหตุการจูงใจ

เพื่อใช้ทดสอบระดับความจริง แยกได้ดังนี้

1. มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและความจำเป็น (Needs)
2. มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย (Goals)
3. มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก ด้านลบ (Positive and Negative Motivation)
4. มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล (Rational Motives)
5. มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ (Emotional Motives)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนกลางต่อการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยคำถามเป็นจะเป็นคำตอบวัดทัศนคติแบบ Likert scale แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 13 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับความคิดเห็น แยกได้ดังนี้

1. ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มีจำนวนคำถามทั้งหมด 10 ข้อ
2. ทัศนคติด้านความเชื่อ มีจำนวนคำถามทั้งหมด 3 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

โดยลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย คำถามแบบ วัดแนวโน้มพฤติกรรมแบบ Semantic Differential โดยจัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ ให้ข้อความเชิงลบอยู่ด้านซ้าย (ไม่ไปแน่นอน) (ไม่สนใจเลย และข้อความเชิงบวกอยู่ด้านขวา (ไปแน่นอน) (สนใจศึกษามากที่สุด) จำนวน 2 ข้อ แบบคำถามปลายเปิด (Open - ended Response Question) Ratio Scale จำนวน 4 ข้อ และแบบคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งหมด 9 ข้อ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เพื่อใช้ในการบรรยายลักษณะของข้อมูลขั้นต้น

คำถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย

1.1 เพศ โดยระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่
เพศชาย
เพศหญิง

1.2 อายุ ระดับการวัดข้อมูลเป็นประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ในการกำหนดช่วงอายุสามารถคำนวณได้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542: 110)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จากข้อมูลของฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสถาบันสอนภาษาวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก OCA. พบว่าช่วงอายุของนักศึกษาที่มาลงทะเบียนเรียนจะอยู่ในช่วง 18 – 45 ปี เป็นต้นไป (ข้อมูลฝ่ายประชาสัมพันธ์สถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก OCA. ณ เดือน พฤศจิกายน 2548) ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ช่วงอายุดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการกำหนดช่วงอายุ โดยแบ่งเป็น 5 ช่วง ดังนี้

$$\text{ช่วงอายุ} = \frac{45 - 15}{5} = 6$$

การแบ่งช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม สามารถแบ่งได้ ดังนี้

อายุ 15 ─ 20 ปี

อายุ 21 ─ 26 ปี

อายุ 27 ─ 32 ปี

อายุ 33 ─ 38 ปี

อายุ 39 ─ 44 ปี

อายุ 45 ปีขึ้นไป

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 สถานภาพสมรส

โสด

สมรส / อยู่ด้วยกัน

อื่นๆ โปรดระบุ _____

1.5 อาชีพ

นักเรียน / นักศึกษา / นิสิต

ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง

ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว

อื่นๆ โปรดระบุ _____

1.6 อาชีพบิดา

ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง

ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว

อื่นๆ โปรดระบุ _____

1.7 อาชีพมารดา

ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว
อื่นๆ โปรดระบุ _____

1.8 ประสบการณ์ทำงาน

มี (โปรดระบุ) _____ ปี
ไม่มี

1.9 รายได้ของผู้เรียน คำถามเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้ (ที่มา: จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เจตน์ โรจน์อัศวเสถียร.2548)

น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 ─ 30,000 บาท
30,001 ─ 50,000 บาท	ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

2.1 รายได้รวมทั้งครอบครัวและท่าน _____ บาท / เดือน

2.2 ประสบการณ์ทำงาน _____ ปี

2.3 ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง _____ ปี _____ เดือน

2.4 จำนวนพี่น้อง _____ คน

2.5 จำนวนคนในครอบครัว _____ คน

2.6 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง

บิดา / มารดา	อาจารย์
คู่สมรส	เพื่อน
ญาติ	อื่นๆ โปรดระบุ _____

2.7 สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง

โทรทัศน์	วิทยุ
หนังสือพิมพ์	อินเตอร์เน็ท
อื่น ๆ โปรดระบุ _____	

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย

เพศ	มีการวัดแบบนามบัญญัติ โดยแปลงค่าให้เป็นตัวแปรเทียม ดังนี้		
	เพศชาย	กำหนดค่าเท่ากับ	1
	เพศหญิง	กำหนดค่าเท่ากับ	0
อายุ	มีการวัดแบบอัตราส่วน โดยดูจากอายุของผู้เรียน		
ระดับการศึกษา	มีการวัดแบบอันตรภาคชั้น โดยแปลงค่าให้เป็นตัวแปรเทียม ดังนี้		
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี	กำหนดค่าเท่ากับ	1
	สูงกว่าปริญญาตรี	กำหนดค่าเท่ากับ	0
สถานภาพสมรส	มีการวัดแบบนามบัญญัติ โดยแปลงค่าให้เป็นตัวแปรเทียม ดังนี้		
	โสด	กำหนดค่าเท่ากับ	1
	สมรส	กำหนดค่าเท่ากับ	0
อาชีพ	มีการวัดแบบนามบัญญัติ โดยแปลงค่าให้เป็นตัวแปรเทียม ดังนี้		
	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	กำหนดค่าเท่ากับ	1
	ไม่ใช่นิสิต นักศึกษา	กำหนดค่าเท่ากับ	0
รายได้ของผู้เรียน	มีการวัดแบบอัตราส่วน โดยดูจาก รายได้ของผู้เรียน		

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

รายได้รวมครอบครัวและท่านมีการวัดแบบอัตราส่วน โดยดูจากรายได้รวมของครอบครัวผู้เรียน

ประสบการณ์ทำงาน มีการวัดแบบอัตราส่วน โดยดูจากจำนวนปีการทำงานของผู้เรียน

ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มีการวัดแบบอัตราส่วน โดยดูจากจำนวนปีการเรียนของผู้เรียน

จำนวนพี่น้อง มีการวัดแบบอัตราส่วน โดยดูจากจำนวนพี่น้องของผู้เรียน

จำนวนคนในครอบครัว มีการวัดแบบอัตราส่วน โดยดูจากจำนวนคนในครอบครัวของผู้เรียน

สื่อที่มีอิทธิพล มีการวัดแบบนามบัญญัติ โดยแปลงค่าให้เป็นตัวแปรเทียม ดังนี้

โทรทัศน์ วิทยุ	กำหนดค่าเท่ากับ	1
หนังสือพิมพ์ อินเตอร์เน็ท	กำหนดค่าเท่ากับ	0

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมจีนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยมีตัวแปร ได้แก่ มาตรการรักษาความปลอดภัยที่ได้

มาตรฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน ภูมิอากาศ สถานที่ท่องเที่ยว สวยงาม วัฒนธรรมจีน และประวัติศาสตร์จีน ในการไปประเทศจีนโดยคำถามที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

ข้อที่ 16 คำถามเกี่ยวกับลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยเป็นข้อคำถามชนิดมาตรจัดอันดับหรือการจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) มีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามข้อคำถามตามวิธีของ Likert และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ

การกำหนดค่าระดับความสำคัญ 5 ระดับ ดังนี้
ระดับ 5 หมายถึง ระดับความจริงที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ระดับความจริง
ระดับ 3 หมายถึง ระดับความไม่แน่ใจ
ระดับ 2 หมายถึง ระดับความไม่จริง
ระดับ 1 หมายถึง ระดับความไม่จริงที่สุด

การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มีระดับความจริงที่สุด	=	5	คะแนน
มีระดับความจริง	=	4	คะแนน
มีระดับความไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
มีระดับความไม่จริง	=	2	คะแนน
มีระดับความไม่จริงที่สุด	=	1	คะแนน

การอภิปรายผลการวิจัย เกณฑ์เฉลี่ยระดับการจูงใจที่มีต่อมูลเหตุจูงใจที่มีต่อการตัดสินใจไปเรียนต่อประเทศจีน ใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น หรือช่วงกว้างของชั้น ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2548 : 193)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5 - 1}{5} \sim 0.80$$

ตาราง 7 แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่วัดได้ของระดับความจริงที่มีต่อปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับความจริง
4.21 – 5.00	จริงที่สุด
3.41 – 4.20	จริง
2.61 – 3.40	ไม่แน่ใจ
1.81 – 2.60	ไม่จริง
1.00 – 1.80	ไม่จริงที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามถึงมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนกำหนดมาตรวัดตามแบบของ Likert Scale ซึ่งผู้วิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินความรู้สึกความจริงที่มีต่อคำถามแต่ละข้อ ตามระดับการประเมินผล 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด โดยคำถามที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

ข้อที่ 17 คำถามเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยเป็นข้อคำถามชนิดมาตรจัดอันดับหรือการจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) มีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามข้อคำถามตามวิธีของ Likert และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับความจริง แยกได้ดังนี้

1. มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและความจำเป็น (Needs)
2. มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย (Goals)
3. มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก ด้านลบ (Positive and negative motivation)
4. มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล
5. มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ (Rational emotional Motives)

การกำหนดค่าระดับความสำคัญ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ระดับความจริงที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับความจริง

ระดับ 3 หมายถึง ระดับความไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ระดับความไม่จริง

ระดับ 1 หมายถึง ระดับความไม่จริงที่สุด

การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มีระดับความจริงที่สุด	=	5	คะแนน
มีระดับความจริง	=	4	คะแนน
มีระดับความไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
มีระดับความไม่จริง	=	2	คะแนน
มีระดับความไม่จริงที่สุด	=	1	คะแนน

ตาราง 8 แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่วัดได้ของระดับความความจริงที่มีต่อมูลเหตุจูงใจต่อการเรียนที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับความจริง
4.21 – 5.00	จริงที่สุด
3.41 – 4.20	จริง
2.61 – 3.40	ไม่แน่ใจ
1.81 – 2.60	ไม่จริง
1.00 – 1.80	ไม่จริงที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนกลางต่อการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยคำถามเป็นจะเป็นคำตอบวัดทัศนคติแบบ Likert scale แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

ข้อที่ 18 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยเป็นข้อคำถามชนิดมาตรจัดอันดับหรือจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) มีหลักเกณฑ์ให้คะแนนตามข้อคำถามตามวิธีของ Likert และวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) กำหนดมาตรวัด 5 ระดับ มีจำนวนทั้งสิ้น 13 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับความความคิดเห็นแยกได้ดังนี้

1. ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มีจำนวนคำถามทั้งหมด 10 ข้อ

2. ทัศนคติด้านความเชื่อ มีจำนวนคำถามทั้งหมด 3 ข้อ

การกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแบบเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแบบเห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแบบไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อความเชิงบวก (Positive) ให้คะแนน ดังนี้

มีระดับความคิดเห็นแบบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบเห็นด้วย	=	4	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วย	=	2	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน

ข้อความเชิงลบ (Negative) ให้คะแนน ดังนี้

มีระดับความคิดเห็นแบบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบเห็นด้วย	=	2	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบไม่แน่ใจ	=	3	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วย	=	4	คะแนน
มีระดับความคิดเห็นแบบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5	คะแนน

ตาราง 9 แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่วัดได้ของระดับความคิดเห็นของทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับทัศนคติ
4.21 – 5.00	ดีมาก
3.41 – 4.20	ดี
2.61 – 3.40	ปานกลาง

1.81 – 2.60	ไม่ดี
1.00 – 1.80	ไม่ดีอย่างมาก

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

เป็นลักษณะแบบสอบถาม Semantic Differential จำนวน 2 ข้อ แบบ Ratio Scale จำนวน 4 ข้อ และแบบเลือกตอบจำนวน 3 ข้อ

ข้อที่ 19 – 20 โดยลักษณะของคำถาม มีหลักเกณฑ์ให้คะแนนตามข้อคำถามตามวิธีของแบบ Semantic Differential และวัดข้อมูลเป็นประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยประเมินค่า 5 ระดับ ให้ข้อความเชิงลบอยู่ด้านซ้าย (ไม่ไปแน่นอน) (ไม่สนใจเลย) และข้อความเชิงบวกอยู่ด้านขวา (ไปแน่นอน) (สนใจศึกษามากที่สุด) จำนวน 2 ข้อ

ข้อที่ 21 – 24 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open - ended Response Question) Ratio Scale จำนวน 4 ข้อ

ข้อที่ 25 – 27 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยเป็นแบบคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) จำนวน 3 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นต่อการสร้างเครื่องมือ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาภาษาจีน ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในตั้งข้อคำถาม
2. สร้างข้อคำถามแบบปลายปิด และแบบปลายเปิด ให้เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ
3. ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความรู้ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของแบบสอบถาม
4. แก้ไขแบบสอบถามแล้วนำไปทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มทดลองคือ กลุ่มประชากรจำนวน 30 ชุด เพื่อหาความแม่นยำ และความถูกต้องของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - Coefficient or Coefficient of Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าที่ได้ จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งมีสูตรการคำนวณ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 449) ดังนี้

$$\text{Cronbach's alpha } \alpha = \frac{k\,\overline{\text{cov}\,ariance}/\overline{\text{var}\,iance}}{1+(k-1)\,\overline{\text{cov}\,ariance}/\overline{\text{var}\,iance}}$$

เมื่อ α แทนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทนจำนวนคำถาม

$\overline{\text{cov}\,ariance}$ แทนค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนรวมของคำถามต่าง ๆ

$\overline{\text{var}\,iance}$ แทนค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

5. แก้ไข ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามอีกครั้ง พร้อมนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงอนุมาน Independent Sample t-test และ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนภาษาจีนกลาง ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ต่อเดือน ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ บุคคลที่มีอิทธิพล และสื่อที่มีอิทธิพล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมานแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance or ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงอนุมาน Independent Sample t-test และ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนภาษาจีนกลาง ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ต่อเดือน ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ บุคคลที่มีอิทธิพล และสื่อที่มีอิทธิพล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมานแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance or ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้รวมครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจและทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์พยากรณ์แนวโน้มพฤติกรรมด้วยค่าสถิติ การถดถอย พหุคูณ (Multiple Regression)

หลังจากเก็บข้อมูลได้แล้ว จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการแปลงค่า (Coding) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนั้นมาทำการลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส สำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows Version 11.0 ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยเชิงประชากร และเชิงสังคมเศรษฐศาสตร์ ข้อ 1 – 8 และ ข้อ 13 – 14 โดยได้นำมาแจกแจงจำนวน ความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อ 9 – 13 ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

1.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อที่ 16 ลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมจีน ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

1.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อที่ 17 มูลเหตุจูงใจของผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

1.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อที่ 18 ทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

1.1.5 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 5 พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียน ข้อ 25 – 27 โดยได้นำมาแจกแจงจำนวน ความถี่ (Frequency) ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และข้อ 19 – 24 ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และ 3

หลังจากการทดสอบแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนดไว้ และรับแบบสอบถามคืนแล้ว ได้นำมาทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 449)

$$\text{Cronbach's alpha } \alpha = \frac{k\,\overline{\text{cov}\,ariance}/\overline{\text{var}\,iance}}{1+(k-1)\,\overline{\text{cov}\,ariance}/\overline{\text{var}\,iance}}$$

เมื่อ α แทนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทนจำนวนคำถาม

$\overline{\text{cov}\,ariance}$ แทนค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนรวมของคำถามต่าง ๆ

$\overline{\text{var}\,iance}$ แทนค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

ค่าแอลฟ่าที่ได้จะแสดงถึงระดับของความคงที่ของแบบสอบถาม โดยที่ค่าแอลฟ่าจะมีค่า ระหว่าง $0 \le \alpha \le 1$ ค่าที่ใกล้เคียง 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า รายด้านดังนี้

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน	เท่ากับ .9620
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น	เท่ากับ .9489
มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย	เท่ากับ .9874
มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ	เท่ากับ .9334
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	เท่ากับ .9497
มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์	เท่ากับ .9384
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก	เท่ากับ .9356
ทัศนคติด้านความเชื่อ	เท่ากับ .9337

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติต่อไปนี้

2.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการอธิบายรายละเอียดของข้อมูลโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

2.1.1 ร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่บอกถึงสัดส่วนจำนวนต่อร้อย ซึ่งเป็นการอธิบายข้อมูลเบื้องต้น เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรดังนี้ (กานดา พูนลาภทวี. 2530 : 15)

$$P = \frac{f\,(100)}{n}$$

เมื่อ P แทนค่าร้อยละหรือ % (Percentage)

f แทนความถี่หรือจำนวนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทนจำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนประชากร

2.1.2 ค่าเฉลี่ยหรือมัชฌิมเลขคณิต (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale) ใช้สูตรการคำนวณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 87) ดังนี้

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวอย่าง

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นสถิติที่ใช้ในการวัดการเข้าสู่ส่วนกลาง เป็นการวัดการกระจายที่ได้จากการแก้ไขเครื่องหมายของส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้ (กานดา พูนลาภทวี. 2530 : 70-71)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - \left(\sum X\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

X แทนคะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

n แทนจำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

n - 1 แทนจำนวนตัวแปรอิสระ

$(\sum X)^2$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติอนุมาน หรือสถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ซึ่งเป็นการสรุปข้อเท็จจริงของข้อมูลในลักษณะการประมาณค่าเพื่อที่จะอธิบายลักษณะของประชากรที่ใช้ในการ ศึกษา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.1 ค่า t – test ซึ่งในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Dependent Sample t – test ณ ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95 (ล้วน สายยศ. 2538 : 134) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ $\sum D$ แทนผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

n แทนจำนวนประชากร

2.2.2 ค่า t – test ใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และภูมิลำเนา โดยใช้สถิติ Independent Sample t – test ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 166)

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{\sqrt{\frac{S_1^{\,2}}{n_1} + \frac{S_2^{\,2}}{n_2}}}$$

โดยมีองศาอิสระ (Degree of Freedom หรือ df) ดังนี้

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\left[\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)}{(n_1 - 1)}\right]^2 + \left[\frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)}{(n_2 - 1)}\right]^2}$$

เมื่อ t แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

$\overline{X}_1$ แทนค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\overline{X}_2$ แทนค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 2

$S_1^{\,2}$ แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$S_2^{\,2}$ แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2$)

2.2.3 ค่า F - test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance or ANOVA) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล (ยกเว้นเพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และภูมิลำเนา) ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สูตรการคำนวณ (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545 : 175) ดังนี้

$$F = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$$

เมื่อ F แทนค่าการแจกแจงที่ใช้พิจารณาใน F - distribution

$MS_{(B)}$ แทนค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between Groups)

$MS_{(W)}$ แทนค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within Groups)

โดยมีองศาอิสระ (Degree of Freedom หรือ df) ดังนี้

$df = n - 1$

$df(B) = k - 1$ (ระหว่างกลุ่ม)

$df(W) = n - k$ (ภายในกลุ่ม)

เมื่อ n แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดหรือจำนวนประชากร

k แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k - 1), ภายในกลุ่ม (n - k)

และถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว คือ มีนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% จะต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้สูตรตามวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545 : 332 – 333)

$$LSD = t_{1-\alpha/2:n-k} \sqrt{MSE(1/n_i + 1/n_j)}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

	n	=	n - k
เมื่อ	LSD		แทนค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ i และ j
	MSE		แทนค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน หรือค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w)
	k		แทนจำนวนข้อมูลตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n		แทนจำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	n_i		แทนจำนวนข้อมูลของกลุ่ม i
	n_j		แทนจำนวนข้อมูลของกลุ่ม j
	α		แทนค่าความเชื่อมั่น

2.2.4 การทดสอบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 – 4 โดยใช้สูตรการคำนวณ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 314) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - \left(\sum X\right)\left(\sum Y\right)}{\sqrt{\left[n\sum x^2 - \left(\sum X\right)^2\right]/\left[n\sum Y^2 - \left(\sum Y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทนผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทนผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทนผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทนผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทนผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y ทุกคู่
	n	แทนจำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 316)

ในเรื่องของสหสัมพันธ์ ผลการคำนวณที่ได้จะแปลเพียงว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ระดับใด และสัมพันธ์กันอย่างไร แต่จะไม่แปลว่าตัวแปรหนึ่งเป็นสาเหตุของอีกตัวแปรหนึ่งหรือตัวแปร 2 ตัวนั้นเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน

การพิจารณาว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ระดับใด เราพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ ซึ่งพิจารณาได้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ 0.70 – 0.90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันสูง (ถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.50 (ประมาณ 0.30 – 0.70) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (ประมาณ 0.30 หรือต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0.00 ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

ถ้าเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จะต้องมีการทดสอบนัยสำคัญของ r ที่คำนวณได้ พิจารณาจากเครื่องหมายซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก แสดงว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันทางบวก
2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ แสดงว่าตัวแปร 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันทางลบ

การพยากรณ์ตัวแปรตาม 1 ตัวแต่มีตัวแปรต้นตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ซึ่งเรียกว่า การถดถอย พหุคูณ (Multiple Regression) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2532: 134)

$$y_1 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \ldots.b_kx_k$$

เมื่อ y_1 แทนคะแนนพยากรณ์ของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)

a แทนค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$b_1, b_2 \ldots, b_k$ แทนค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอย ของตัวพยากรณ์ 1 ถึงตัวพยากรณ์ k ตามลำดับ

$x_1, x_2, \ldots, x_k$ แทนคะแนนของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

k แทนจำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (OCA) เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ย่อดังต่อไปนี้

$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
M.S.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sum of Squares)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (degree of Freedom)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (ในตาราง F – test)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (probability) สำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่ 2 ลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมประเทศจีน

ตอนที่ 3 มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ตอนที่ 4 ทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	116	33.2
หญิง	233	66.8
รวม	**349**	**100.0**
อายุ		
15 – 20 ปี	140	40.2
21 – 26 ปี	82	23.5
27 – 32 ปี	58	16.6
33 – 38 ปี	57	16.3
39 – 44 ปี	12	3.4
45 ปีขึ้นไป	0	0.0
รวม	**349**	**100.0**
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี	302	86.5
สูงกว่าปริญญาตรี	47	13.5
รวม	**349**	**100.0**
สถานภาพสมรส		
โสด	326	93.4
สมรส / อยู่ด้วยกัน	23	6.6
รวม	**349**	**100.0**

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	152	43.6
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	3.4
พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	128	36.7
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	57	16.3
รวม	**349**	**100.0**
อาชีพบิดา		
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	6.9
พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	23	6.6
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	256	73.4
อื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ พ่อบ้าน	46	13.2
รวม	**349**	**100.0**
อาชีพมารดา		
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	3.5
พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	36	10.3
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	221	63.3
อื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ แม่บ้าน	80	22.9
รวม	**349**	**100.0**
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	92	26.4
10,001 – 30,000 บาท	151	43.3
30,001 – 50,000 บาท	94	26.9
ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป	12	3.4
รวม	**349**	**100.0**

ตาราง 5 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบถามเป็นผู้เรียนภาษาจีนกลางในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 349 คน มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

เพศ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 และเพศชาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2

อายุ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 15 – 20 ปี จำนวน 140 8น คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาอายุ 21 – 26 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 อายุ 27 – 32 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 อายุ 33 – 38 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 อายุ 39 – 44 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และไม่มีผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบมีอายุ 45 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษาสูงสุด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

สถานภาพสมรส

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 93.4 และสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6

อาชีพ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

อาชีพบิดา

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาอาชีพอื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ พ่อบ้าน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และพนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6

อาชีพมารดา

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาอาชีพอื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ แม่บ้าน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

รายได้ต่อเดือน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมารายได้ต่อเดือน 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 และรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

เนื่องจากมีบางตัวแปรที่มีจำนวนน้อยในแต่ละอันตรภาคชั้น ดังนั้นในการทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยได้ทำการจัดกลุ่มใหม่ ดังนี้

ตาราง 6 แสดงการจัดกลุ่มใหม่ของตัวแปรข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ		
15 – 20 ปี	140	40.2
21 – 26 ปี	82	23.5
27 – 32 ปี	58	16.6
33 ปีขึ้นไป	69	19.7
รวม	**349**	**100.0**

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	152	43.6
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	57	16.3
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	140	40.1
รวม	**349**	**100.0**
อาชีพบิดา		
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	256	73.4
อื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ พ่อบ้าน	46	13.2
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	47	13.4
รวม	**349**	**100.0**
อาชีพมารดา		
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	221	63.3
อื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ แม่บ้าน	80	22.9
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	48	13.8
รวม	**349**	**100.0**
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	92	26.4
10,001 – 30,000 บาท	151	43.3
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	106	30.3
รวม	**349**	**100.0**

ตาราง 6 แสดงการจัดกลุ่มใหม่ของตัวแปรข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

อายุ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 15 – 20 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาอายุ 21 – 26 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 อายุ 33 ปีขึ้นไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และอายุ 27 – 32 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6

อาชีพ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาอาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

อาชีพบิดา

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมาอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 และอาชีพ อื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ พ่อบ้าน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2

อาชีพมารดา

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาอาชีพ อื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ แม่บ้าน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 และอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8

รายได้ต่อเดือน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมารายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม	**Min**	**Max**	$\overline{X}$	**S.D.**
รายได้รวมทั้งครอบครัวและท่าน _____ บาท / เดือน	30,000	200,000	79,112	44,844
ประสบการณ์การทำงาน	**จำนวน (คน)**		**ร้อยละ**	
มี	175		50.1	
ไม่มี	174		49.9	
รวม	**349**		**100.0**	
	Min	**Max**	$\overline{X}$	**S.D.**
ประสบการณ์การทำงาน (ปี)	2	17	5.5	4.41
ประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง _____ ปี _____ เดือน	1	126	18.4	27.40
จำนวนพี่น้อง _____ คน	1	7	3.22	1.52
จำนวนคนในครอบครัว _____ คน	3	15	5.50	2.18
	จำนวน (คน)		**ร้อยละ**	
บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด				
บิดา / มารดา	149		42.7	
อาจารย์	12		3.4	
เพื่อน	47		13.5	
ญาติ	12		3.4	
อื่นๆ เช่น ตัวเอง แฟน	129		37.0	
รวม	**349**		**100.0**	

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด		
โทรทัศน์	253	72.5
หนังสือพิมพ์	12	3.4
อินเตอร์เน็ท	48	13.8
อื่น ๆ	36	10.3
รวม	**349**	**100.0**

ตาราง 7 แสดงข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ามีรายละเอียดดังนี้

รายได้รวมทั้งครอบครัว

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้รวมทั้งครอบครัว เฉลี่ย 79,112 บาท/เดือน ต่ำสุด 30,000 บาท และสูงสุด 200,000 บาท

ประสบการณ์การทำงาน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 50.1 และไม่มีประสบการณ์การทำงาน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 49.9 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 5 ปี 5 เดือน มีประสบการณ์การทำงานต่ำสุด 2 ปี เดือน และสูงสุด 17 ปี

ประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง เฉลี่ย 1 ปี 5 เดือน ต่ำสุด 1 เดือน และสูงสุด 10 ปี 5 เดือน

จำนวนพี่น้อง

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนพี่น้อง เฉลี่ย 3 คน ต่ำสุด 1 คน และสูงสุด 7 คน

จำนวนคนในครอบครัว

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนคนในครอบครัว เฉลี่ย 5 คน ต่ำสุด 3 คน และสูงสุด 15 คน

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด คือ บิดา / มารดา จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมา อื่นๆ เช่น ตัวเอง แฟน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 เพื่อน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 อาจารย์และญาติ มีจำนวนเท่ากัน คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด คือ โทรทัศน์ จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาคือ อินเตอร์เน็ท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 อื่น ๆ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และ หนังสือพิมพ์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตอนที่ 2 ลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน

ตาราง 8 แสดงลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของประเทศจีน ต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ลำดับ	ข้อความ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความจริง
1	การศึกษาที่ประเทศจีนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน	3.17	0.58	ไม่แน่ใจ
2	สิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศจีน เช่น ร้านอาหารมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะ	2.93	0.63	ไม่แน่ใจ
3	ประเทศจีนมีความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ระบบการจราจร หรือระบบการสื่อสาร	3.27	0.73	ไม่แน่ใจ
4	ประเทศจีนมีภูมิอากาศที่ดี เหมาะแก่การเรียน	3.86	0.62	จริง
5	ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย	4.51	0.56	จริงที่สุด
6	ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมายน่าศึกษา	4.70	0.46	จริงที่สุด
7	ประเทศจีนเป็นแหล่งท่องเที่ยงทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศาสนาที่น่าสนใจ	4.73	0.44	จริงที่สุด
	รวมปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน	3.88	0.31	จริง

ตาราง 8 แสดงลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของประเทศจีนต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของประเทศจีนต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยรวมอยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ประเทศจีนเป็นแหล่งท่องเที่ยงทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศาสนาที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมาคือ ประเทศจีนมี

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมายน่าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ตามลำดับ

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับจริง คือ ประเทศจีนมีภูมิอากาศที่ดีเหมาะแก่การเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ประเทศจีนมีความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ระบบการจราจร หรือระบบการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 รองลงมา คือ การศึกษาที่ประเทศจีนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน อยู่ในระดับไม่แน่ใจ และสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศจีน เช่น ร้านอาหารมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ตาราง 9 แสดงมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ลำดับ	ข้อความ	$\overline{X}$	SD.	ระดับความจริง
	มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น	**3.65**	**0.85**	**จริง**
1	ต้องการไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน	3.73	0.77	จริง
2	ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	4.44	0.67	จริงที่สุด
3	ต้องการโอกาสเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน	3.83	1.03	จริง
4	เป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบันและอนาคต	4.64	0.48	จริงที่สุด
5	สมาชิกในครอบครัวต้องการให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.24	0.92	ไม่แน่ใจ
6	บริษัทจัดส่งหรือสนับสนุนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	2.26	0.93	ไม่จริง
7	มีผู้สนับสนุนแนะนำให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.43	0.99	จริง

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	$\overline{X}$	SD.	ระดับความจริง
8	ต้องการทำงานในประเทศจีนหรือกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก ได้แก่ (จีน ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และฮ่องกง เป็นต้น)	3.61	1.02	จริง
	มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย	**4.08**	**0.76**	**จริง**
9	ต้องการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้	4.60	0.49	จริงที่สุด
10	ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาจีนกลาง	4.70	0.46	จริงที่สุด
11	ต้องการคบค้าสมาคมกับบุคคลทั่วไปเพิ่มมากขึ้น	4.37	0.66	จริงที่สุด
12	ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีน	4.36	0.71	จริงที่สุด
13	ต้องเดินทางไปทำงานที่ประเทศจีน	3.07	1.03	ไม่แน่ใจ
14	ต้องการเดินทางไปดูงานที่ประเทศจีน	3.34	1.19	ไม่แน่ใจ
	มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ	**3.91**	**0.85**	**จริง**
15	ได้เปรียบในเชิงการค้าการลงทุนกับบุคคล หน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน คนต่างชาติต่างภาษาได้ดียิ่งขึ้น	4.29	0.91	จริงที่สุด
16	ชอบวัฒนธรรมของประเทศจีน	3.86	0.99	จริง
17	ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ	4.30	0.64	จริงที่สุด
18	ชอบวิถีชีวิต ของคนจีน	3.36	0.91	ไม่แน่ใจ
19	ชอบปรัชญาในการดำเนินชีวิตของคนในประเทศจีน	3.90	0.79	จริง
20	ชอบประเพณีปฏิบัติในประเทศจีน	3.73	0.85	จริง

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	$\overline{X}$	SD.	ระดับความจริง
	มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	**3.60**	**1.01**	**จริง**
21	เดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางอยู่บ่อยๆ	2.81	1.17	ไม่แน่ใจ
22	ประทับใจบุคคล ที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง	4.01	0.85	จริง
23	ผู้ปกครอง มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง	3.15	1.32	ไม่แน่ใจ
24	การไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจะทำให้สามารถพูดภาษาจีนกลางเป็นได้อย่างรวดเร็ว	4.57	0.61	จริงที่สุด
25	ค่าใช้จ่ายการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ถูกกว่าไปเรียนภาษาจีนกลางประเทศอื่นๆ (ไต้หวัน ฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น)	3.45	1.06	จริง
	มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์	**3.76**	**0.84**	**จริง**
26	มีความสนใจเรียนภาษาจีนกลางเป็นพิเศษ	4.20	0.54	จริง
27	มีเพื่อนชักชวนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	2.86	1.14	ไม่แน่ใจ
28	เห็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ	3.50	0.92	จริง
29	รู้สึกภูมิใจที่สามารถพูดสื่อสารภาษาจีนกลางได้	4.38	0.65	จริงที่สุด
30	มีความสนใจใน เพลงจีน และภาพยนตร์จีน	3.87	0.95	จริง

ตาราง 9 แสดงมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน พบว่า มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมาคือ มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับจริงที่สุด คือเ ป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบันและ อนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับจริง คือ ต้องการโอกาสเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รองลงมาคือ ต้องการไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ต้องการทำงานในประเทศจีนหรือกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก ได้แก่ (จีน ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และฮ่องกง เป็นต้น) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 มีผู้สนับสนุนแนะนำให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับไม่แน่ใจ คือ สมาชิกในครอบครัวต้องการให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และบริษัทจัดส่งหรือสนับสนุนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย

มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ต้องการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือ ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 องการคบค้าสมาคมกับบุคคลทั่วไปเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ต้องเดินทางไปทำงานที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และต้องการเดินทางไปดูงานที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ตามลำดับ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และได้เปรียบในเชิงการค้าการลงทุนกับบุคคล หน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน คนต่างชาติต่างภาษาได้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ตามลำดับ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับจริง คือ ชอบปรัชญาในการดำเนินชีวิตของคนในประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 รองลงมาคือ ชอบวัฒนธรรมของประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และชอบประเพณีปฏิบัติในประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ตามลำดับ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ชอบวิถีชีวิต ของคนจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ การไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจะทำให้สามารถพูดภาษาจีนกลางเป็นได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับจริง คือ ประทับใจบุคคล ที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และค่าใช้จ่ายการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ถูกกว่าไปเรียนภาษาจีนกลางประเทศอื่นๆ (ไต้หวัน ฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ผู้ปกครอง มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางอยู่บ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ รู้สึกภูมิใจที่สามารถพูดสื่อสารภาษาจีนกลางได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับจริง คือ มีความสนใจเรียนภาษาจีนกลางเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาคือ มีความสนใจใน เพลงจีน และภาพยนตร์จีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และเห็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ คือ มีเพื่อนชักชวนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86

ตอนที่ 4 ทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ตาราง 10 แสดงทัศนคติความคิดเห็นต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ลำดับ	ข้อความ	$\overline{X}$	SD.	ระดับทัศนคติ
	ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก	**3.60**	**0.85**	**ดี**
1	การศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศจีนมีคุณภาพมากกว่าการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย	4.23	0.76	ดีมาก
2	นักศึกษาสถาบัน OCA นิยมไปศึกษาต่อประเทศจีน	3.73	0.68	ดี
3	มหาวิทยาลัยในประเทศจีนมีสาขาวิชาให้เลือกเรียนมากตรงตามความสามารถและความต้องการ	3.64	0.71	ดี
4	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางจากประเทศจีนสามารถหางานทำได้ง่ายกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย	3.63	0.80	ดี
5	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนภายในประเทศไทย	3.46	1.01	ดี
6	บริษัทต่างๆ จะพิจารณาคัดเลือกผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีนเป็นลำดับต้นๆ	3.52	0.96	ดี
7	การศึกษาประเทศจีนคือค่านิยมอย่างหนึ่งของคนไทย	3.53	0.76	ดี
8	คนไทยส่วนมากให้ความสำคัญและยกย่องนับถือผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน	3.15	0.86	ปานกลาง
9	การไปศึกษาประเทศจีนทำให้เสียค่าใช้จ่ายมาก และเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ *	3.74	0.93	ดี
10	ผู้ที่นิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อประเทศจีนก็เพื่อต้องการฝึกให้บุตรหลานได้เรียนรู้การมีชีวิตอยู่เพียงลำพังในต่างแดน	3.34	1.01	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	$\overline{X}$	SD.	ระดับทัศนคติ
	ทัศนคติด้านความเชื่อ	**3.77**	**0.70**	**ดี**
11	คนไทยไม่จำเป็นต้องไปศึกษาต่อประเทศจีน เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทยมีบุคลากร และมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีคุณภาพทัดเทียมมหาวิทยาลัยในประเทศจีน *	2.87	0.81	ปานกลาง
12	ผู้ที่มีญาติเคยศึกษาในประเทศจีน ย่อมต้องการให้บุตรหลานไปศึกษาประเทศจีนด้วย	3.93	0.68	ดี
13	การไปศึกษาที่ประเทศจีนจะช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนกลางได้อย่างคล่องแคล่ว	4.50	0.62	ดีมาก

* ในการวิเคราะห์ผลผู้วิจัยได้ทำการปรับเป็นสเกลบวกแล้ว

ตาราง 10 แสดงทัศนคติความคิดเห็นต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน พบว่าทัศนคติด้านความเชื่อ และทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และ 3.60 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาทัศนคติในแต่ละด้านพบว่า

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในระดับดีมาก คือ การศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศจีนมีคุณภาพมากกว่าการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในระดับดี คือ การไปศึกษาประเทศจีนทำให้เสียค่าใช้จ่ายมาก และเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 รองลงมาคือนักศึกษาสถาบัน OCA นิยมไปศึกษาต่อประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มหาวิทยาลัยในประเทศจีนมีสาขาวิชาให้เลือกเรียนมากตรงตามความสามารถและความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางจากประเทศจีนสามารถหางานทำได้ง่ายกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 การศึกษาประเทศจีนคือค่านิยมอย่างหนึ่งของคนไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 บริษัทต่างๆ จะพิจารณาคัดเลือกผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีนเป็นลำดับต้นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน มี

โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนภายในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ตามลำดับ

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในระดับปานกลาง คือผู้ที่นิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อประเทศจีนก็เพื่อต้องการฝึกให้บุตรหลานได้เรียนรู้การมีชีวิตอยู่เพียงลำพังในต่างแดน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และ คนไทยส่วนมากให้ความสำคัญและยกย่องนับถือผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ตามลำดับ

ทัศนคติด้านความเชื่อ

ทัศนคติด้านความเชื่อที่อยู่ในระดับดีมาก คือ การไปศึกษาที่ประเทศจีนจะช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนกลางได้อย่างคล่องแคล่ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

ทัศนคติด้านความเชื่อที่อยู่ในระดับดี คือ ผู้ที่มีญาติเคยศึกษาในประเทศจีน ย่อมต้องการให้บุตรหลานไปศึกษาประเทศจีนด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

ทัศนคติด้านความเชื่อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ คนไทยไม่จำเป็นต้องไปศึกษาต่อประเทศจีน เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทยมีบุคลากร และมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีคุณภาพทัดเทียมมหาวิทยาลัยในประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ตาราง 11 แสดงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	$\overline{X}$	SD.	แปลผล
แนวโน้มในอนาคตต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.30	0.69	ไม่แน่ใจ
ภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีการเปิดสอนนั้นท่านมีความสนใจที่จะศึกษาหรือไม่	3.50	0.72	สนใจไปศึกษามาก

ตาราง 11 (ต่อ)

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	Min	Max	$\overline{X}$	SD.
ใน 1 ปี ที่ผ่านมาท่านเรียนภาษาจีนกลางที่สถาบันนี้มากี่หลักสูตร	1	5	2.72	1.38
ใน 1 ปี ที่ผ่านมาท่านเรียนภาษาจีนกลางมากี่สถาบัน	1	3	1.33	0.54
ก่อนการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ท่านได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ เช่นหนังสือพิมพ์. ข้อมูลทางอินเตอร์เนต บุคคลที่รู้จัก สื่อโฆษณาต่างๆ บ่อยแค่ไหน	1	30	4.39	6.14
ระยะเวลาที่ท่านสนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	1	4	1.5	1.04

	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน		
ตัวท่านเอง	104	29.8
คู่สมรส	11	3.2
ผู้ปกครอง	234	67.0
รวม	**349**	**100.0**
ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากที่สุด		
ตัวท่านเอง	281	80.5
คู่สมรส	11	3.1
ผู้ปกครอง	33	9.5
เพื่อน	24	6.9
รวม	**349**	**100.0**
ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนในประเทศจีน ท่านได้ศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากที่ใด		
ข้อมูลทางอินเตอร์เนต	59	16.9
บุคคลที่รู้จัก	244	69.9
สื่อโฆษณาอื่นๆ	23	6.6
งานนิทรรศการ	23	6.6
รวม	**349**	**100**

ตาราง 11 แสดงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน พบว่า

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามแนวโน้มในอนาคตต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีความสนใจไปศึกษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามเรียนภาษาจีนกลางที่สถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ย 2.72 หลักสูตร ต่ำสุด 1 หลักสูตร และมากที่สุด 5 หลักสูตร

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามเรียนภาษาจีนกลางใน 1 ปี ที่ผ่านมา เฉลี่ย 1.33 สถาบัน ต่ำสุด 1 สถาบันและสูงสุด 3 สถาบัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีความถี่ในการได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์. ข้อมูลทางอินเตอร์เนต, บุคคลที่รู้จัก หรือสื่อโฆษณาต่างๆ ต่อเดือนเฉลี่ย 4.39 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง และสูงสุด 30 ครั้ง

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามสนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน เฉลี่ย 1.5 ปี ต่ำสุด 1 ปี และสูงสุด 4 ปี

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน คือ ผู้ปกครอง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาคือ ตัวท่านเอง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และคู่สมรส จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากที่สุด คือ ตัวท่านเอง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาคือ ผู้ปกครอง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 เพื่อน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และ คู่สมรส จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกโรงเรียนในประเทศจีนโดยศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากบุคคลที่รู้จัก จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 รองลงมาคือ ข้อมูลทางอินเตอร์เนต จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และสื่อโฆษณาอื่นๆ กับงานนิทรรศการ มีจำนวนเท่ากัน คือ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานย่อยดังนี้

เพศกับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 12 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามเพศ

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ชาย		หญิง		t	Prob.
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	3.63	0.49	3.58	0.40	1.06	0.288
ความเชื่อถือ	3.73	0.39	3.78	0.41	1.18	0.237

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.288 และ 0.237 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อายุกับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 13 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอายุ

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	3	11.90	3.97	25.42**	0.000
	ภายในกลุ่ม	345	53.83	0.16		
	รวม	348	65.73			
ความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.12	1.37	9.08**	0.000
	ภายในกลุ่ม	345	52.21	0.15		
	รวม	348	56.33			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอายุ โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออกเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก

อายุ		15-20 ปี	21-26 ปี	27-32 ปี	33 ปีขึ้นไป
	$\overline{X}$	3.79	3.34	3.45	3.63
15-20 ปี	3.79	-	.45**	.34**	. 16**
			(.000)	(.000)	(.000)
21-26 ปี	3.34		-	-.11	-.29**
				(.101)	(.000)
27-32 ปี	3.45			-	-.18**
					(.000)
33 ปีขึ้นไป	3.63				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45, 0.34 และ 0.16 ตามลำดับ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความเชื่อถือ

อายุ		15-20 ปี	21-26 ปี	27-32 ปี	33 ปีขึ้นไป
	$\overline{X}$	3.67	3.94	3.80	3.72
15-20 ปี	3.67	-	-.27**	-.14*	-.05
			(.000)	(.026)	.376
21-26 ปี	3.94		-	.14*	.22**
				(.039)	(.001)
27-32 ปี	3.80			-	.08
					.222
33 ปีขึ้นไป	3.72				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.026 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.039 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.039 ซึ่งน้อยกว่า 0.001 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปีแตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.22

ระดับการศึกษากับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.3 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 16 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	Prob.
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	3.66	0.40	3.18	0.38	7.70**	0.000
ความเชื่อถือ	3.82	0.38	3.43	0.37	6.60**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบ t-test จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

สถานภาพสมรสกับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.4 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 17 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามสถานภาพสมรส

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	โสด		สมรส/อยู่ด้วยกัน		t	Prob.
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	3.64	0.42	3.05	0.05	6.65**	0.000
ความเชื่อถือ	3.81	0.38	3.17	0.17	7.92**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามสถานภาพสมรส โดยใช้สถิติทดสอบ t-test จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้าน

อารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสดทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน

อาชีพกับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.5 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 18 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	6.63	3.31	19.40**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	59.10	0.17		
	รวม	348	65.73			
ความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.43	1.22	7.80**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	53.90	0.16		
	รวม	348	56.33			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามอาชีพ โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก

อาชีพ		นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว
	$\overline{X}$	3.75	3.50	3.43
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	3.75	-	.25** (.000)	.32** (.000)
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.50		-	.08 (.221)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.43			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 และ 0.32 ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ

อาชีพ		นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว
	$\overline{X}$	3.70	3.87	3.72
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	3.70	-	-.18**	-.02
			(.000)	(.668)
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.87		-	.16**
				(.009)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.72			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.09 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16

อาชีพบิดากับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.6 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 21 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพบิดา

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	6.51	3.26	19.02**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	59.22	0.17		
	รวม	348	65.73			
ความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	11.80	5.90	45.83**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	44.54	0.13		
	รวม	348	56.33			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามอาชีพบิดา โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพบิดาที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.51	3.67	3.27
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	3.51	-	-.16* (.017)	.24** (.006)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.67		-	.40** (.000)
อื่นๆ	3.27			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก น้อยกว่าบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับกับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพบิดาที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.50	3.88	3.43
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	3.50	-	-.38** (.000)	.07 (.355)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.88		-	.45** (.000)
อื่นๆ	3.43			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ

0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มากกว่าบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.45

อาชีพมารดากับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.7 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 24 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพมารดา

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.01	0.50	2.69	0.069
	ภายในกลุ่ม	346	64.72	0.19		
	รวม	348	65.73			
ความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.86	2.43	16.33**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	51.48	0.15		
	รวม	348	56.33			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพมารดา โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.069 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันด้านความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพมารดาที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.58	3.86	3.63
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	3.58	-	-.27** (.000)	-.05 (.516)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.86		-	.23** (.000)
อื่นๆ	3.63			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มารดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มารดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่ามารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มารดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มารดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มากกว่ามารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.23

รายได้ต่อเดือนกับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.8 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 26 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	5.69	2.85	16.41**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	60.03	0.17		
	รวม	348	65.73			
ความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.32	0.16	0.99	0.372
	ภายในกลุ่ม	346	56.01	0.16		
	รวม	348	56.33			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.372 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันด้านความเชื่อถือ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก

รายได้ต่อเดือน		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001 - 30,000 บาท	ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป
	$\overline{X}$	3.42	3.73	3.56
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.42	-	-.31** (.000)	-.14* (.017)
10,001 - 30,000 บาท	3.73		-	.17** (.002)
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	3.56			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือน 10,001 - 30,000 บาท พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับรายได้ต่อเดือน 10,001 - 30,000 บาท โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก น้อยกว่ารายได้ต่อเดือน 10,001 - 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก น้อยกว่ารายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.14

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 30,000 บาท กับรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 30,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือน10,001 - 30,000 บาท มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่ารายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.17

บุคคลที่มีอิทธิพลกับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.9 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 28 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามบุคคลที่มีอิทธิพล

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	3	18.20	6.07	44.04**	0.000
	ภายในกลุ่ม	345	47.53	0.14		
	รวม	348	65.73			
ความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.81	1.60	10.73**	0.000
	ภายในกลุ่ม	345	51.53	0.15		
	รวม	348	56.33			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามบุคคลที่มีอิทธิพล โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก

บุคคลที่มีอิทธิพล		บิดา / มารดา	อาจารย์ /ญาติ	เพื่อน	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.84	3.60	3.21	3.46
บิดา / มารดา	3.84	-	.24**	.63**	.38**
			(.000)	(.000)	(.000)
อาจารย์ /ญาติ	3.60		-	.39**	.14
				(.000)	(.083)
เพื่อน	3.21			-	-.25**
					(.000)
อื่นๆ	3.46				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับ อาจารย์ /ญาติ, เพื่อน และอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างเป็นรายคู่กับ อาจารย์ /ญาติ, เพื่อน และอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าผู้ทีอิทธิพลคือ อาจารย์ /ญาติ, เพื่อน และอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24, 0.63 และ 0.38 ตามลำดับ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับ มีเพื่อน เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างเป็นรายคู่กับ มีเพื่อน เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าผู้เรียนที่มีเพื่อน เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับ มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้เรียนที่มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกน้อยกว่า ผู้เรียนที่มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ

บุคคลที่มีอิทธิพล		บิดา / มารดา	อาจารย์ /ญาติ	เพื่อน	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.74	4.17	3.84	3.70
บิดา / มารดา	3.74	-	-.43**	-.10	.04
			(.000)	(.128)	(.383)
อาจารย์ /ญาติ	4.17		-	.33**	.47**
				(.000)	(.000)
เพื่อน	3.84			-	-.47**
					(.000)
อื่นๆ	3.70				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับ ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพล พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ / ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพล โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับ ผู้เรียนที่มีเพื่อน และบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้เรียนที่มีเพื่อน และบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนที่มีเพื่อน และบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 และ 0.47 ตามลำดับ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับ ผู้เรียนที่มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้เรียนที่มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือน้อยกว่า ผู้เรียนที่มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47

สื่อที่มีอิทธิพลกับทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

1.10 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 31 แสดงความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามสื่อที่มีอิทธิพล

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
ด้านอารมณ์ความรู้สึก	ระหว่างกลุ่ม	2	2.16	1.08	5.88**	0.003
	ภายในกลุ่ม	346	63.56	0.18		
	รวม	348	65.73			
ความเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.02	1.01	6.43**	0.002
	ภายในกลุ่ม	346	54.32	0.16		
	รวม	348	56.33			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน จำแนกตามสื่อที่มีอิทธิพล โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.003 และ 0.002 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก

สื่อที่มีอิทธิพล		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.64	3.44	3.53
โทรทัศน์	3.64	-	.20**	.11
			(.001)	(.151)
หนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต	3.44		-	-.09
				(.302)
อื่นๆ	3.53			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล กับผู้เรียนที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีอิทธิพล พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล แตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้เรียนที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีอิทธิพล โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าผู้เรียนที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.20

ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ

สื่อที่มีอิทธิพล		โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.80	3.73	3.56
โทรทัศน์	3.80	-	.07	.25**
			(.217)	(.000)
หนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต	3.73		-	.18*
				(.034)
อื่นๆ	3.56			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล กับผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล แตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีอิทธิพล กับผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีอิทธิพล แตกต่างเป็นรายคู่กับ ผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้เลือก พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนประเทศจีน ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
2. ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
3. จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง
4. จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง
5. ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร
6. ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานย่อยดังนี้

เพศกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 34 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ชาย		หญิง		t	Prob.
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.41	0.67	3.25	0.69	1.95	0.053
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.51	0.68	3.50	0.74	0.13	0.895
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	2.52	1.45	2.82	1.34	-1.91	0.058
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	1.41	0.67	1.30	0.46	1.78	0.076
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	6.65	8.65	2.87	2.68	4.82**	0.000
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	18.00	11.11	18.42	13.07	-0.30	0.764

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.053, 0.895, 0.058, 0.076 และ 0.764 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เป็นเพศชายมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เป็นเพศหญิง

อายุกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 35 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.87	0.29	0.61	0.609
	ภายในกลุ่ม	345	164.93	0.48		
	รวม	348	165.81			
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.787	0.929	2.095	0.101
	ภายในกลุ่ม	345	153.01	0.444		
	รวม	348	155.79			
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	3	4.029	1.343	1.258	0.289
	ภายในกลุ่ม	345	368.3	1.068		
	รวม	348	372.36			
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.514	0.171	0.737	0.531
	ภายในกลุ่ม	345	80.271	0.233		
	รวม	348	80.785			
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3	1433.7	477.91	14.96**	0.000
	ภายในกลุ่ม	229	7313.9	31.94		
	รวม	232	8747.6			
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	9371	3123.8	24.24**	0.000
	ภายในกลุ่ม	345	44459	128.8		
	รวม	348	53830			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอายุ โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มี

ค่า Probability (p) เท่ากับ 0.609 0.101 0.289 และ 0.531 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 36 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

อายุ		15-20 ปี	21-26 ปี	27-32 ปี	33 ปีขึ้นไป
	$\overline{X}$	2.99	3.86	1.00	9.24
15-20 ปี	2.99	-	-.87	1.99	-6.25**
			(.318)	(.268)	(.000)
21-26 ปี	3.86		-	2.86	-5.38**
				(.120)	(.000)
27-32 ปี	1.00			-	-8.24**
					(.000)
33 ปีขึ้นไป	9.24				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.25

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.38

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.24

ตาราง 37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอายุที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียน

อายุ		15-20 ปี	21-26 ปี	27-32 ปี	33 ปีขึ้นไป
	$\overline{X}$	16.93	11.20	26.07	22.91
15-20 ปี	16.93	-	5.73**	-9.14**	-5.98**
			(.000)	(.000)	(.000)
21-26 ปี	11.20		-	-14.87**	-11.72**
				(.000)	(.000)
27-32 ปี	26.07			-	3.16
					(.120)
33 ปีขึ้นไป	22.91				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี และผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี โดยเรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.73

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยเรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.14 และ 5.98

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป โดยเรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.87 และ 11.72 ตามลำดับ

ระดับการศึกษากับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.3 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	Prob.
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.24	0.70	3.74	0.44	-4.86**	0.000
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.50	0.75	3.51	0.51	-0.09	0.925
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	1.72	1.39	2.87	0.83	5.51**	0.000
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	1.31	0.54	1.49	0.51	-2.15*	0.032
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	4.65	6.41	2.04	1.02	1.95	0.053
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	17.39	12.71	24.01	8.67	-3.44**	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบ t-test จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรีมีพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.925 และ 0.053 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.053 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สถานภาพกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.4 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามระดับสถานภาพ

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	โสด		สมรส/อยู่ด้วยกัน		t	Prob.
	$\overline{X}$	S.D	$\overline{X}$	S.D		
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.25	0.69	4.01	0.01	-5.188**	0.000
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	3.50	0.73	3.52	0.51	-0.140	0.889
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	1.91	1.39	2.77	1.02	2.753**	0.006
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	1.29	0.53	2.01	0.01	-6.488**	0.000
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	4.65	6.41	2.04	1.02	1.946	0.053
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	17.44	12.34	30.26	6.13	-4.936**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจไป

เรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพโสด

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.053 และ 0.889 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อาชีพกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.5 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 40 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	11.50	5.749	12.891**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	154.31	0.446		
	รวม	348	165.81			
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.81	1.406	2.756	0.065
	ภายในกลุ่ม	346	176.44	0.510		
	รวม	348	179.25			
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.293	0.146	0.465	0.628
	ภายในกลุ่ม	346	108.93	0.315		
	รวม	348	109.23			
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	11.65	5.823	22.435**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	89.80	0.260		
	รวม	348	101.44			
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.875	0.438	0.978	0.377
	ภายในกลุ่ม	346	154.92	0.448		
	รวม	348	155.79			
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	5141	2570.5	18.267**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	48689	140.7		
	รวม	348	53830			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพ โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า

0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.628, 0.065 และ 0.377 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 41 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

อาชีพ		นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว
	$\overline{X}$	3.24	3.19	3.67
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	3.24	-	.05 (.538)	-.43 (.097)
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.19		-	-.48** (.000)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.67			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.48

ตาราง 42 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

อาชีพ		นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว
	$\overline{X}$	1.45	1.09	1.51
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	1.45	-	.36** (.000)	-.05 (.472)
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	1.09		-	-.41** (.000)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	1.51			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางน้อยกว่าอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.41

ตาราง 43 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

อาชีพ		นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว
	$\overline{X}$	16.07	23.23	14.00
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	16.07	-	-7.16** (.000)	2.07 (.231)
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	23.23		-	9.23** (.000)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	14.00			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.16

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากกว่าอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.23

อาชีพบิดากับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.6 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 44 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพบิดา

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	48.858	24.429	72.275**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	116.94	0.338		
	รวม	348	165.80			
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.608	1.804	3.553*	0.030
	ภายในกลุ่ม	346	175.64	0.508		
	รวม	348	179.24			
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.007	0.004	0.003	0.997
	ภายในกลุ่ม	346	372.35	1.076		
	รวม	348	372.36			
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	6.173	3.087	2.995	0.051
	ภายในกลุ่ม	346	356.60	1.031		
	รวม	348	362.77			
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.389	0.694	2.928	0.055
	ภายในกลุ่ม	346	82.044	0.237		
	รวม	348	83.433			
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.341	0.170	0.812	0.445
	ภายในกลุ่ม	346	72.668	0.210		
	รวม	348	73.009			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพบิดา โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่

ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลาง มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.997, 0.051, 0.055 และ 0.445 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 45 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพบิดาที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	อื่นๆ
	$\bar{X}$	3.23	3.14	4.26
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	3.23	-	-.09 (.333)	-1.03** (.000)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.14		-	-1.12** (.000)
อื่นๆ	4.26			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.03

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.12

ตาราง 46 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพบิดาที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.49	3.46	3.76
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	3.49	-	.03 (.775)	-.27 (.065)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.46		-	-.30** (.008)
อื่นๆ	3.76			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

อาชีพมารดากับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.7 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 47 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพมารดา

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	52.65	26.323	80.486**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	113.16	0.327		
	รวม	348	165.81			
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	16.56	8.280	17.610**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	162.69	0.470		
	รวม	348	179.25			
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.923	0.461	1.999	0.137
	ภายในกลุ่ม	346	79.862	0.231		
	รวม	348	80.785			
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.553	0.777	1.567	0.210
	ภายในกลุ่ม	346	171.50	0.496		
	รวม	348	173.05			
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.225	0.612	0.732	0.482
	ภายในกลุ่ม	346	289.56	0.837		
	รวม	348	290.78			
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	603	301.95	1.963	0.142
	ภายในกลุ่ม	346	53227	153.83		
	รวม	348	53830			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามอาชีพมารดา โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศ

จีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.137, 0.210, 0.482 และ 0.142 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 48 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพมารดาที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.01	3.11	4.01
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	3.01	-	-.11 (.215)	-1.01** (.000)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.11		-	-.90** (.000)
อื่นๆ	4.01			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.90

ตาราง 49 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพมารดาที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

อาชีพ		ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	อื่นๆ
	$\overline{X}$	3.25	3.42	3.89
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง	3.25	-	-.17 (.129)	-.64** (.000)
ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว	3.42		-	-.47** (.000)
อื่นๆ	3.89			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงาน

รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.64

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว กับอาชีพอื่นๆ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่บิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว แตกต่างเป็นรายคู่กับอาชีพอื่นๆ โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47

รายได้ผู้เรียนกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.8 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 50 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามรายได้ผู้เรียน

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.498	2.249	4.824**	0.009
	ภายในกลุ่ม	346	161.30	0.466		
	รวม	348	165.80			
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.678	1.339	1.567	0.210
	ภายในกลุ่ม	346	295.62	0.854		
	รวม	348	298.30			
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.806	0.903	0.866	0.422
	ภายในกลุ่ม	346	360.97	1.043		
	รวม	348	362.77			
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	5.877	2.939	10.639**	0.000
	ภายในกลุ่ม	346	95.56	0.276		
	รวม	348	101.44			
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	6.394	3.197	2.882	0.057
	ภายในกลุ่ม	346	383.87	1.109		
	รวม	348	390.26			
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.647	0.324	1.105	0.332
	ภายในกลุ่ม	346	101.31	0.293		
	รวม	348	101.96			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามรายได้ผู้เรียน โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับ

สมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.210, 0.422, 0.057 และ 0.332 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 51 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้ผู้เรียนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

รายได้		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001 - 30,000 บาท	ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป
	$\overline{X}$	3.37	3.38	3.13
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.37	-	-.01	.24*
			(.872)	(.015)
10,001 - 30,000 บาท	3.38		-	.25
				(.087)
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	3.13			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือ

เท่ากับ 10,000 บาท มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24

ตาราง 52 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้ผู้เรียนที่แตกต่างกันกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

รายได้		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001 - 30,000 บาท	ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป
	$\overline{X}$	1.12	1.38	1.44
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	1.12	-	-.26** (.000)	-.32** (.000)
10,001 - 30,000 บาท	1.38		-	-.06 (.374)
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	1.44			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 52 ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ 10,001 - 30,000 บาท และรายได้ครอบครัว ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ 10,001 - 30,000 บาท และรายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ 10,001 - 30,000 บาท และรายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.26 และ 0.34 ตามลำดับ

บุคคลที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.9 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 53 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามบุคคลที่มีอิทธิพล

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.086	0.362	0.428	0.733
	ภายในกลุ่ม	345	292.15	0.847		
	รวม	348	293.24			
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.405	0.468	0.717	0.542
	ภายในกลุ่ม	345	225.26	0.653		
	รวม	348	226.67			
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	3	13.048	4.349	1.902	0.129
	ภายในกลุ่ม	345	788.96	2.287		
	รวม	348	802.01			
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.358	0.786	2.024	0.110
	ภายในกลุ่ม	345	133.99	0.388		
	รวม	348	136.35			
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3	156.95	78.478	2.101	0.125
	ภายในกลุ่ม	345	8590.7	37.351		
	รวม	348	8747.6			
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.855	0.285	0.860	0.462
	ภายในกลุ่ม	345	114.29	0.331		
	รวม	348	115.15			

ตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามบุคคลที่มีอิทธิพล โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางทีประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.733, 0.542, 0.129, 0.110, 0.125 และ 0.462 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางทีประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ทีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สื่อที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

2.10 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

H_O : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. มีค่าน้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparision) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 54 แสดงความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามสื่อที่มีอิทธิพล

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	F-prob
แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	13.040	6.520	0.333	0.717
	ภายในกลุ่ม	172	3366.7	19.574		
	รวม	174	3379.7			
ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	30.215	15.107	2.952	0.054
	ภายในกลุ่ม	346	1771.0	5.119		
	รวม	348	1801.2			
จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.705	0.353	1.687	0.187
	ภายในกลุ่ม	346	72.304	0.209		
	รวม	348	73.009			
จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.341	0.170	0.583	0.559
	ภายในกลุ่ม	346	101.10	0.292		
	รวม	348	101.44			
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2	0.436	0.218	1.113	0.330
	ภายในกลุ่ม	346	67.782	0.196		
	รวม	348	68.218			
ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.125	0.562	0.524	0.593
	ภายในกลุ่ม	346	371.23	1.073		
	รวม	348	372.36			

ตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจำแนกตามสื่อที่มีอิทธิพล โดยการทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางทีประเทศจีน มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.717, 0.054, 0.187, 0.559, 0.330 และ 0.593 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางทีประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ทีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้เขียนเป็นสมมติฐานย่อยของการวิจัย ดังนี้

3.1 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_0: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_1: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง	แนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก	0.24**	0.000	ต่ำ
ทัศนคติด้านความเชื่อ	0.10	0.066	ไม่มีความสัมพันธ์

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 55 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.24 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.066 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3.2 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_0: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_1: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง	ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก	-0.03	0.543	ไม่มีความสัมพันธ์
ทัศนคติด้านความเชื่อ	0.20**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 56 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.543 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.20 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

3.3 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_0: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_1: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_o) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง	จำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก	0.37**	0.000	ปานกลาง
ทัศนคติด้านความเชื่อ	0.11*	0.048	ต่ำ

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 57 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.37 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.11 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางเพิ่มขึ้น

3.4 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_0: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_1: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง	จำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก	0.04	0.447	ไม่มีความสัมพันธ์
ทัศนคติด้านความเชื่อ	0.35**	0.000	ปานกลาง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 58 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.447 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ

ตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.35 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางเพิ่มขึ้น

3.5 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

H_0: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

H_1: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

ใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง	ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก	0.34**	0.000	ปานกลาง
ทัศนคติด้านความเชื่อ	0.21**	0.001	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 59 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.34 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.21 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น

3.6 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_0: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_1: ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง	ระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก	0.06	0.294	ไม่มีความสัมพันธ์
ทัศนคติด้านความเชื่อ	0.27**	0.000	ต่ำ

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 60 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มี

ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.294 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อกับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.27 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้เขียนเป็นสมมติฐานย่อยของการวิจัย ดังนี้

4.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_0: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_1: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise

ตาราง 61 แสดงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ในการทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

Model	B	SE(b)	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	9.003	0.353		25.517**	0.000
ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก	1.139	0.086	0.938	13.233**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย	-1.643	0.096	-1.089	-17.046**	0.000
ทัศนคติด้านความเชื่อถือ	-0.703	0.070	-0.443	-9.974**	0.000
ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง	0.021	0.002	0.759	13.676**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก	-0.331	0.084	-0.200	-3.936**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ	1.083	0.082	0.670	13.188**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	-0.657	0.047	-0.602	-13.868**	0.000
ประสบการณ์ทำงาน	-0.067	0.007	-0.416	-9.747**	0.000
จำนวนพี่น้อง	-0.211	0.021	-0.534	-10.165**	0.000
รายได้รวมทั้งครอบครัว	0.011	0.000	-0.230	-5.255**	0.000
จำนวนคนในครอบครัว			-0.027	-0.301	0.764
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน			-0.120	-1.945	0.053
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น			0.056	0.680	0.497

R	R^2	$R^2_{adjusted}$	SE(est.)	F
0.933	0.871	0.863	0.263	110.530

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 61 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise พบว่า

ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ประสบการณ์ทำงาน จำนวนพี่น้อง และรายได้รวมทั้งครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.139, -1.643, -0.703, 0.021, -0.331, 1.083, -0.657, -0.067, -0.211 และ 0.011 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.933 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน เท่ากับ 110.530 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ได้เท่ากับร้อยละ 86.3 ส่วนจำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน และมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น พบว่าไม่สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผลจากการทดสอบสมมติฐานทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ประสบการณ์ทำงาน จำนวนพี่น้อง และรายได้รวมทั้งครอบครัว สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนดังนี้

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

= 9.003 + 1.139 ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก -1.643มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย -0.703ทัศนคติด้านความเชื่อถือ + 0.021ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง -0.331มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก + 1.083 มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ -0.657มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล -0.067ประสบการณ์ทำงาน -0.211จำนวนพี่น้อง + 0.011รายได้รวมทั้งครอบครัว

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึกมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 1.139%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลงขึ้น 1.643%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านความเชื่อถือมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลงขึ้น 0.703%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลางมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น 0.021%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึกมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.331%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น 1.083%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.657%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ทำงาน มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.067%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนพี่น้องมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.211%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีรายได้รวมทั้งครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น 0.011%

4.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_0: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_1: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise ตาราง 62 แสดงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ในการทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

Model	B	SE(b)	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	3.466	0.270		12.849**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น	1.194	0.100	0.786	11.901**	0.000
จำนวนพี่น้อง	0.092	0.017	0.232	5.371**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย	-1.901	0.103	-1.259	-18.449**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ	2.703	0.099	1.670	27.419**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	-1.256	0.052	-1.150	-24.132**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์	0.601	0.064	0.494	9.462**	0.000
จำนวนคนในครอบครัว	-0.232	0.011	-0.894	-20.616**	0.000
ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง	0.012	0.001	0.441	13.454**	0.000
ทัศนคติด้านความเชื่อถือ	-0.533	0.069	-0.335	-7.771**	0.000
ประสบการณ์ทำงาน	-0.074	0.005	-0.458	-14.241**	0.000
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน	-0.379	0.083	-0.192	-4.546**	0.000
รายได้รวมทั้งครอบครัว			-0.045	-0.566	0.572
ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก			0.065	0.730	0.466

R	R^2	$R^2_{adjusted}$	SE(est.)	F
0.961	0.924	0.919	0.202	180.760

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 62 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise พบว่า

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ จำนวนคนในครอบครัว ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์ทำงาน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.194, 0.092, -1.901, 2.703, -1.256, 0.601, -0.232, 0.012, -0.533, -0.074 และ -0.379 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.961 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน 180.760 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ได้เท่ากับร้อยละ 91.9 ส่วนรายได้รวมทั้งครอบครัว และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก พบว่าไม่สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผลจากการทดสอบสมมติฐานมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ จำนวนคนในครอบครัว ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์ทำงาน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีนสามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนดังนี้

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

= 3.466 + 1.194มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น + 0.092จำนวนพี่น้อง -1.901มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย + 2.703มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ -1.256มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล + 0.601มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ -0.232จำนวนคนในครอบครัว + 0.012ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง - 0.533ทัศนคติด้านความเชื่อถือ -0.074ประสบการณ์ทำงาน -0.379ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็นมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 1.194%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนพี่น้องมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 0.092%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 1.901%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น 2.703%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 1.256%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น 0.601%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนคนในครอบครัว มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.232%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 0.012%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านความเชื่อถือมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.533%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ทำงาน มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.074%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีนมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.379%

4.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_0: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_1: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise

ตาราง 63 แสดงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ในการทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

Model	B	SE(b)	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	-3.741	0.406		-9.202**	0.000
ประสบการณ์ทำงาน	0.198	0.009	0.688	22.924**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	1.472	0.048	0.756	30.566**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ	-1.376	0.080	-0.477	-17.172**	0.000
ทัศนคติด้านความเชื่อถือ	0.589	0.096	0.208	6.162**	0.000
ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง	0.009	0.001	0.173	6.710**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น	1.131	0.203	0.418	5.565**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์	-0.286	0.098	-0.132	-2.932**	0.000
ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก	1.753	0.116	0.593	15.133**	0.000
จำนวนคนในครอบครัว	-0.300	0.016	-0.650	-18.799**	0.000
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน	-0.710	0.178	-0.201	-3.980**	0.000
รายได้รวมทั้งครอบครัว	0.600	0.000	0.360	10.295**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย	-0.800	0.215	-0.297	-3.720**	0.000
จำนวนพี่น้อง	0.118	0.038	0.167	3.066**	0.000

R	R^2	$R^2_{adjusted}$	SE(est.)	F
0.996	0.991	0.991	0.122	1438.123

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 63 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise พบว่า

ประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน รายได้รวมทั้งครอบครัว มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย และจำนวนพี่น้อง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.198, 1.472, -1.376, 0.589, 0.009, 1.131, -0.286, 1.753, -0.300, -0.710, 0.600, -0.800 และ 0.118 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.996 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 1438.123 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียน ได้เท่ากับร้อยละ 99.1

ผลจากการทดสอบสมมติฐานประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน รายได้รวมทั้งครอบครัว มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย และจำนวนพี่น้อง สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนดังนี้

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

= -3.741 + 0.198ประสบการณ์ทำงาน + 1.472มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล -1.376มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ + 0.589ทัศนคติด้านความเชื่อถือ +0.009ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง + 1.131มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น-0.286มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์+1.753ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก-0.300จำนวนคนในครอบครัว-0.710ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน+0.600รายได้รวมทั้งครอบครัว-0.800มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย+0.118จำนวนพี่น้อง

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ทำงานมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.198%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 1.472%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 1.376%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านความเชื่อถือมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.589%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลางมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.009%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็นมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 1.131%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 0.286%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึกมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 1.753%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนคนในครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 0.300%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีนมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 0.710%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีรายได้รวมทั้งครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.600%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 0.800%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนพี่น้องมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.118%

4.4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_0: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

H_1: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise ตาราง 64 แสดงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ในการทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

Model	**B**	**SE(b)**	**Beta**	**t**	**Sig.**
ค่าคงที่(Constant)	10.122	0.289		34.989**	0.000
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน	-1.696	0.065	-1.053	-26.012**	0.000
ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง	0.032	0.001	1.440	31.144**	0.000
จำนวนพี่น้อง	-0.507	0.020	-1.574	-24.813**	0.000
รายได้รวมทั้งครอบครัว	0.600	0.000	-0.704	-16.643**	0.000
ทัศนคติด้านความเชื่อถือ	0.547	0.057	0.423	9.560**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น	-1.002	0.058	-0.811	-17.150**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ	0.882	0.074	0.670	11.927**	0.000
มีประสบการณ์ทำงาน	-0.053	0.005	-0.401	-11.531**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	-0.394	0.039	-0.443	-10.156**	0.000
จำนวนคนในครอบครัว	-0.027	0.009	-0.130	-3.054**	0.003
มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย			-0.018	-0.235	0.815
มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์			0.043	0.930	0.354
ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก			0.119	1.722	0.087

R	**R^2**	**$R^2_{adjusted}$**	**SE(est.)**	**F**
0.956	0.914	0.909	0.175	173.873

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 64 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise พบว่า

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง รายได้รวมทั้งครอบครัว ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มีประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -1.696, 0.032, -0.507, 0.600, 0.547, -1.002, 0.882, -0.053, -0.394 และ -0.027 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.956 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง สถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 173.873 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ได้เท่ากับร้อยละ 90.9 ส่วนมูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก พบว่าไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ผลจากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง รายได้รวมทั้งครอบครัว ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มีประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล และจำนวนคนในครอบครัว สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนดังนี้

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

= 10.122-1.696ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน+0.032ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง-0.507จำนวนพี่น้อง+0.600รายได้รวมทั้งครอบครัว+0.547ทัศนคติด้านความเชื่อถือ-1.002มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น+0.882มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ-0.053มีประสบการณ์ทำงาน-0.394มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล-0.027จำนวนคนในครอบครัว

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีนมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 1.696%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลางมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.032%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนพี่น้องมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 0.507%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีรายได้รวมทั้งครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.600%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านความเชื่อถือมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.547%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็นมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 1.002%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.882%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ทำงานมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากขึ้น 0.053%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 0.394%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนคนในครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางลดลง 0.027%

4.5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

H_0: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

H_1: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีน

กลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise

ตาราง 65 แสดงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ในการทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

Model	**B**	**SE(b)**	**Beta**	**t**	**Sig.**
ค่าคงที่(Constant)	-40.809	0.000		-8.61E+07**	0.000
จำนวนคนในครอบครัว	2.622	0.000	1.042	1.09E+08**	0.000
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน	12.293	0.000	0.571	6.65E+07**	0.000
ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง	0.057	0.000	0.210	4.31E+07**	0.000
จำนวนพี่น้อง	-1.212	0.000	-0.310	-2.92E+07**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ	-14.696	0.000	-0.858	-6.19E+07**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	5.409	0.000	0.384	4.59E+07**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น	5.036	0.000	0.287	2.32E+07**	0.000
ประสบการณ์ทำงาน	0.230	0.000	0.054	1.58E+07**	0.000
ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก	1.630	0.000	0.079	6.11E+06**	0.000

R	**R^2**	**$R^2_{adjusted}$**	**SE(est.)**	**F**
99.90	99.90	99.90	0.001	1.69E+16

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 65 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise พบว่า

จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น ประสบการณ์ทำงาน และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.622, 12.293, 0.057, -1.212, -14.696, 5.409, 5.036, 0.230 และ 1.630 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 99.90 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง สถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 1.69E+16 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ได้เท่ากับร้อยละ 99.90

ผลจากการทดสอบสมมติฐานจำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น ประสบการณ์ทำงาน และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ที่มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนดังนี้

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

= -40.809+2.622จำนวนคนในครอบครัว+12.293ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน+0.057ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง-1.212จำนวนพี่น้อง-14.696มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ+5.409มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล+5.036มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น+0.230ประสบการณ์ทำงาน+1.630ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนคนในครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มากขึ้น 2.622%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีนมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มากขึ้น 12.293%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลางมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มากขึ้น 0.057%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนพี่น้องมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ลดลง 1.212%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ลดลง 14.696%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มากขึ้น 5.409%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็นมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มากขึ้น 5.036%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ทำงานมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มากขึ้น 0.230%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึกมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร มากขึ้น 1.630%

4.6 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_0: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

H_1: ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise

ตาราง 66 แสดงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ในการทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

Model	B	SE(b)	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	-65.094	6.393		-10.183**	0.000
ทัศนคติด้านความเชื่อถือ	-4.828	1.322	-0.166	-3.651**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์	25.033	1.718	1.126	14.571**	0.000
มีประสบการณ์ทำงาน	1.990	0.126	0.674	15.813**	0.000
ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง	-0.604	0.028	-1.192	-21.355**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย	-5.600	1.827	-0.203	-3.065**	0.003
รายได้รวมทั้งครอบครัว	2.100	0.101	0.598	11.596**	0.000
จำนวนพี่น้อง	3.583	0.391	0.495	9.174**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล	5.920	0.803	0.296	7.368**	0.000
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน	-16.141	2.190	-0.446	-7.370**	0.000
ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก	11.998	2.044	0.396	5.871**	0.000
จำนวนคนในครอบครัว	-0.941	0.215	-0.199	-4.379**	0.000
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น			0.276	1.076	0.283
มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ			0.151	1.598	0.112

R	R^2	$R^2_{adjusted}$	SE(est.)	F
0.939	0.883	0.875	4.609	111.358

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 66 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้วยสถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) วิธี Stepwise พบว่า

ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มีประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย รายได้รวมทั้งครอบครัว จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -4.828, 25.033, 1.990, -0.604, -5.600, 2.101, 3.583, 5.920, -16.141, 11.998 และ -0.941 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 93.9 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง สถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 111.358 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ได้เท่ากับร้อยละ 87.5 ส่วนมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น และมูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ พบว่าไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผลจากการทดสอบสมมติฐานทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มีประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย รายได้รวมทั้งครอบครัว จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก และจำนวนคนในครอบครัวสามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนดังนี้

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน

= -65.094-4.828ทัศนคติด้านความเชื่อถือ+25.033มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์+1.990มีประสบการณ์ทำงาน-0.604ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง-5.600มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย+2.100รายได้รวมทั้งครอบครัว+3.583จำนวนพี่น้อง+5.920มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล-16.141ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน +11.998ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก-0.941จำนวนคนในครอบครัว

เมื่อพิจารณารายละเอียดเป็นรายข้อพบว่า

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านความเชื่อถือมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 4.828%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์มาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 25.033%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์ทำงานมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 1.990%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลางมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.604%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 5.600%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีรายได้รวมทั้งครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 2.100%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนพี่น้องมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 3.583%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 5.920%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีนมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 16.141%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึกมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น 11.998%

ถ้าผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครมีจำนวนคนในครอบครัวมาก ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครก็จะมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนลดลง 0.941%

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปศึกษาภาษาจีนกลางต่อที่ประเทศจีนของนักศึกษาภาษาจีนกลางระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลในการวางแผนการตลาดของศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อภาษาจีนที่ประเทศจีน เป็นการช่วยในการมองเห็นถึงตัวแปรที่มีอำนาจจำแนกกลุ่มประชากรที่มีพฤติกรรมในการตัดสินใจเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีนซึ่งมีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการลงทุนทางการศึกษา นอกจากนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ปรับปรุงการศึกษาจัดหลักสูตร สถานที่ศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานในประเทศได้อย่างเหมาะสมและเพื่อเป็นประโยชน์ในอนาคตต่อผู้ที่จะประกอบกิจการทางด้านการสอนภาษาจีน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
3. ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
4. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้เรียนภาษาจีนกลางในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2,722 คน เป็นเพศชาย 893 คน และเพศหญิง 1,829 คน (ที่มา : ข้อมูลสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก. 2548)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้เรียนภาษาจีนกลาง ในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 349 คนเป็นเพศชาย 114 คน และเพศหญิง 234 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1996 : 583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) จากจำนวนประชากร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1.1 แบบสอบถามปลายปิด (Close Form) เป็นแบบสอบถามที่มีข้อคำถามที่ผู้วิจัยกำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ (Check List) เช่น

- เพศ O ชาย O หญิง

1.2 แบบสอบถามปลายเปิด (Open Form) เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนคำตอบอย่างอิสระ หรือเขียนแสดงข้อแนะนำหรือความคิดเห็นต่างๆ

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามขึ้นเองจากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน รวมทั้งสิ้น 27 ข้อ ในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสังคมเศรษฐศาสตร์และเชิงประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพ อาชีพบิดา/มารดา ประสบการณ์การทำงาน รายได้ผู้เรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกเพียงสองคำตอบ (Dichotomous Question) จำนวน 3 ข้อ คำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) จำนวน 8 ข้อ และลักษณะคำถามปลายเปิด (Open - ended Response Question) จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งหมด 15 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
4. สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
6. อาชีพบิดา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
7. อาชีพมารดา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
8. รายได้ผู้เรียน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
9. รายได้รวมครอบครัว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
10. ประสบการณ์การทำงาน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
11. ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
12. จำนวนพี่น้อง ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
13. จำนวนคนในครอบครัว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
14. บุคคลที่มีอิทธิพลตัดสินใจ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
15. สื่อที่มีอิทธิพลตัดสินใจ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมประเทศจีน

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อมจีนที่ส่งผลต่อผู้เรียนภาษาจีนกลางในการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยคำถามเป็นจะเป็นคำตอบวัดทัศนคติแบบ Likert scale แบ่งระดับความจริงออกเป็น 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 7 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับความจริง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจของผู้เรียนภาษาจีนกลางต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยคำถามเป็นจะเป็นคำตอบวัดทัศนคติแบบ Likert scale แบ่งระดับความจริงออกเป็น 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงที่สุด ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับมูลเหตุการจูงใจ

เพื่อใช้ทดสอบระดับความจริง แยกได้ดังนี้

1. มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและความจำเป็น (Needs)
2. มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย (Goals)
3. มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก ด้านลบ (Positive and Negative Motivation)
4. มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล (Rational Motives)
5. มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ (Emotional Motives)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนกลางต่อการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยคำถามเป็นจะเป็นคำตอบวัดทัศนคติแบบ Likert scale แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น มีจำนวนทั้งสิ้น 13 ข้อ เพื่อใช้ทดสอบระดับความคิดเห็น แยกได้ดังนี้

1. ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก	มีจำนวนคำถามทั้งหมด 10 ข้อ
2. ทัศนคติด้านความเชื่อ	มีจำนวนคำถามทั้งหมด 3 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

โดยลักษณะของแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย คำถามแบบ วัดแนวโน้มพฤติกรรมแบบ Semantic Differential โดยจัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ ให้ข้อความเชิงลบอยู่ด้านซ้าย (ไม่ไปแน่นอน) (ไม่สนใจเลย และข้อความเชิงบวกอยู่ด้านขวา (ไปแน่นอน) (สนใจศึกษามากที่สุด) จำนวน 2 ข้อ แบบคำถามปลายเปิด (Open - ended Response Question) Ratio Scale จำนวน 4 ข้อ และแบบคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งหมด 9 ข้อ

การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคมแตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงอนุมาน Independent Sample t-test และ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนภาษาจีนกลาง ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส

อาชีพ อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ต่อเดือน ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ บุคคลที่มีอิทธิพล และสื่อที่มีอิทธิพล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมานแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance or ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคมแตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงอนุมาน Independent Sample t-test และ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนภาษาจีนกลาง ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ อาชีพบิดา อาชีพมารดา และรายได้ต่อเดือน ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ บุคคลที่มีอิทธิพล และสื่อที่มีอิทธิพล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมานแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance or ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้รวมครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์พยากรณ์แนวโน้มพฤติกรรมด้วยค่าสถิติ การถดถอย พหุคูณ (Multiple Regression)

หลังจากเก็บข้อมูลได้แล้ว จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาทำการแปลงค่า (Coding) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนั้นมาทำการลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส สำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows Version 11.0 ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยเชิงประชากร และเชิงสังคมเศรษฐศาสตร์ ข้อ 1 – 8 และ ข้อ 13 – 14 โดยได้นำมาแจกแจงจำนวน ความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อ 9 – 13 ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

1.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อที่ 16 ลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมจีน ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

1.1.3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อที่ 17 มูลเหตุจูงใจของผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

1.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อที่ 18 ทัศนคติของผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

1.1.5 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 5 พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียน ข้อ 25 – 27 โดยได้นำมาแจกแจงจำนวน ความถี่ (Frequency) ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และข้อ 19 – 24 ใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และ 3

สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

เพศ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 และเพศชาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2

อายุ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 15 – 20 ปี จำนวน 140 8น คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาอายุ 21 – 26 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 อายุ 27 – 32 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 อายุ 33 – 38 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และอายุ 39 – 44 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ระดับการศึกษาสูงสุด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

สถานภาพสมรส

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 93.4 และสมรส / อยู่ด้วยกัน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6

อาชีพ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาชีพนักเรียน / นิสิต / นักศึกษา จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

อาชีพบิดา

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาอาชีพอื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ พ่อบ้าน จำนวน 46 คน

คิดเป็นร้อยละ 13.2 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และพนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6

อาชีพมารดา

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาอาชีพอื่น ๆ เช่น ข้าราชการเกษียณ แม่บ้าน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

รายได้ต่อเดือน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมารายได้ต่อเดือน 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 และรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

รายได้รวมทั้งครอบครัว

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีรายได้รวมทั้งครอบครัว เฉลี่ย 79,112 บาท/เดือน ต่ำสุด 30,000 บาท และสูงสุด 200,000 บาท

ประสบการณ์การทำงาน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 50.1 และไม่มีประสบการณ์การทำงาน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 49.9 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 5 ปี 5 เดือน มีประสบการณ์การทำงานต่ำสุด 2 ปี เดือน และสูงสุด 17 ปี

ประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง เฉลี่ย 1 ปี 5 เดือน ต่ำสุด 1 เดือน และสูงสุด 10 ปี 5 เดือน

จำนวนพี่น้อง

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนพี่น้อง เฉลี่ย 3 คน ต่ำสุด 1 คน และสูงสุด 7 คน

จำนวนคนในครอบครัว

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนคนในครอบครัว เฉลี่ย 5 คน ต่ำสุด 3 คน และสูงสุด 15 คน

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด คือ บิดา / มารดา จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมา อื่นๆ เช่น ตัวเอง แฟน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 เพื่อน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 อาจารย์และญาติ มีจำนวนเท่ากัน คือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด คือ โทรทัศน์ จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมาคือ อินเตอร์เน็ท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 อื่น ๆ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และ หนังสือพิมพ์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตอนที่ 2 ลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของประเทศจีนต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยรวมอยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ประเทศจีนเป็นแหล่งท่องเที่ยงทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศาสนาที่น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 รองลงมาคือ ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมายน่าศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ตามลำดับ

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับจริง คือ ประเทศจีนมีภูมิอากาศที่ดีเหมาะแก่การเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ประเทศจีนมีความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ระบบการจราจร หรือระบบการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 รองลงมาคือ การศึกษาที่ประเทศจีนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน อยู่ในระดับไม่แน่ใจ และสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศจีน เช่น ร้านอาหารมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

มูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยรวม อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณามูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนแต่ละด้าน พบว่า

มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมาคือ มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และมูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล อยู่ในระดับจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับจริงที่สุด คือเ ป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบันและ อนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับจริง คือ ต้องการโอกาสเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 รองลงมาคือ ต้องการไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ต้องการทำงานในประเทศจีนหรือกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก ได้แก่ (จีน ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และฮ่องกง เป็นต้น) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 มีผู้สนับสนุนแนะนำให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับไม่แน่ใจ คือ สมาชิกในครอบครัวต้องการให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และบริษัทจัดส่งหรือสนับสนุนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย

มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ต้องการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือ ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 องการคบค้าสมาคมกับบุคคลทั่วไปเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ต้องเดินทางไปทำงานที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และต้องการเดินทางไปดูงานที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ตามลำดับ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และได้เปรียบในเชิงการค้าการลงทุนกับบุคคล หน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน คนต่างชาติต่างภาษาได้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ตามลำดับ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับจริง คือ ชอบปรัชญาในการดำเนินชีวิตของคนในประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 รองลงมาคือ ชอบวัฒนธรรมของประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และชอบประเพณีปฏิบัติในประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ตามลำดับ

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ชอบวิถีชีวิต ของคนจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ การไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจะทำให้สามารถพูดภาษาจีนกลางเป็นได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับจริง คือ ประทับใจบุคคล ที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และค่าใช้จ่ายการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ถูกกว่าไปเรียนภาษาจีนกลางประเทศอื่นๆ (ไต้หวัน ฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ผู้ปกครอง มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางอยู่บ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ รู้สึกภูมิใจที่สามารถพูดสื่อสารภาษาจีนกลางได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับจริง คือ มีความสนใจเรียนภาษาจีนกลางเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รองลงมาคือ มีความสนใจใน เพลงจีน และภาพยนตร์จีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และเห็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ตามลำดับ

มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ คือ มีเพื่อนชักชวนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86

ตอนที่ 4 ทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติความคิดเห็นต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนโดยรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทัศนคติด้านความเชื่อ และทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และ 3.60 ตามลำดับเมื่อพิจารณาทัศนคติในแต่ละด้านพบว่า

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในระดับดีมาก คือ การศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศจีนมีคุณภาพมากกว่าการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในระดับดี คือ การไปศึกษาประเทศจีนทำให้เสียค่าใช้จ่ายมาก และเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 รองลงมาคือนักศึกษาสถาบัน OCA นิยมไปศึกษาต่อประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มหาวิทยาลัยในประเทศจีนมีสาขาวิชาให้เลือกเรียนมากตรงตามความสามารถและความต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ผู้ที่สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางจากประเทศจีนสามารถหางานทำได้ง่ายกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 การศึกษาประเทศจีนคือค่านิยมอย่างหนึ่งของคนไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 บริษัทต่างๆ จะพิจารณาคัดเลือกผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีนเป็นลำดับต้นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนภายในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ตามลำดับ

ทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในระดับปานกลาง คือผู้ที่นิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อประเทศจีนก็เพื่อต้องการฝึกให้บุตรหลานได้เรียนรู้การมีชีวิตอยู่เพียงลำพังในต่างแดน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

และ คนไทยส่วนมากให้ความสำคัญและยกย่องนับถือผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ตามลำดับ

ทัศนคติด้านความเชื่อ

ทัศนคติด้านความเชื่อที่อยู่ในระดับดีมาก คือ การไปศึกษาที่ประเทศจีนจะช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนกลางได้อย่างคล่องแคล่ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

ทัศนคติด้านความเชื่อที่อยู่ในระดับดี คือ ผู้ที่มีญาติเคยศึกษาในประเทศจีน ย่อมต้องการให้บุตรหลานไปศึกษาประเทศจีนด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

ทัศนคติด้านความเชื่อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ คนไทยไม่จำเป็นต้องไปศึกษาต่อประเทศจีน เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทยมีบุคลากร และมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีคุณภาพทัดเทียมมหาวิทยาลัยในประเทศจีน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามแนวโน้มในอนาคตต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีความสนใจไปศึกษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามเรียนภาษาจีนกลางที่สถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เฉลี่ย 2.72 หลักสูตร ต่ำสุด 1 หลักสูตร และมากที่สุด 5 หลักสูตร

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามเรียนภาษาจีนกลางใน 1 ปี ที่ผ่านมา เฉลี่ย 1.33 สถาบัน ต่ำสุด 1 สถาบันและสูงสุด 3 สถาบัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามมีความถี่ในการได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์. ข้อมูลทางอินเตอร์เนต, บุคคลที่รู้จัก หรือสื่อโฆษณาต่างๆ ต่อเดือนเฉลี่ย 4.39 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง และสูงสุด 30 ครั้ง

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามสนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน เฉลี่ย 1.5 ปี ต่ำสุด 1 ปี และสูงสุด 4 ปี

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน คือ ผู้ปกครอง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมาคือ ตัวท่านเอง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 และคู่สมรส จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากที่สุด คือ ตัวท่านเอง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาคือ ผู้ปกครอง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 เพื่อน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และ คู่สมรส จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกโรงเรียนในประเทศจีนโดยศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากบุคคลที่รู้จัก จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 รองลงมาคือ ข้อมูลทางอินเตอร์เนต จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และสื่อโฆษณาอื่นๆ กับงานนิทรรศการ มีจำนวนเท่ากัน คือ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

1.1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.3 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

1.4 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสดทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน

1.5 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ และอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.09 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.16

1.6 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก น้อยกว่าบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่าบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มากกว่าบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.7 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกันด้านความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดามีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ น้อยกว่ามารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดามีอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือ มากกว่ามารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.8 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันด้านความเชื่อถือ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก น้อยกว่ารายได้ต่อเดือน 10,001 - 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก น้อยกว่ารายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือน10,001 - 30,000 บาท มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่ารายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.9 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าผู้ทีอิทธิพลคือ อาจารย์ /ญาติ, เพื่อน และอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึก มากกว่าผู้เรียนที่มีเพื่อนเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกน้อยกว่า ผู้เรียนที่มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดา / มารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลมีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาจารย์ /ญาติเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนที่มีเพื่อน และบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 และ 0.47 ตามลำดับ

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสิใจเลือกเรียนภาษาจีนกลาง มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความเชื่อถือน้อยกว่า ผู้เรียนที่มีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.10 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าผู้เรียนที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีหนังสือพิมพ์ / อินเตอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนด้านความน่าเชื่อถือมากกว่าผู้เรียนที่มีสื่ออื่นๆ เป็นสื่อที่มีอิทธิพล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.18

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2.1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เป็นเพศชายมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เป็นเพศหญิง

2.2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 27-32 ปี มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 15-20 ปี มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุ 21-26 ปี มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มี อายุ 27-32 ปี และอายุ 33 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรีมีพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน น้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.4 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพโสด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.5 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางมากกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ มีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางน้อยกว่าอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้างข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ มีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากกว่าอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.6 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้างมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบิดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีบิดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30

2.7 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีมารดาอาชีพค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว มีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนที่มีมารดาอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.8 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้าน

ความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ 10,001 - 30,000 บาท และรายได้ ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.9 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางทีประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ทีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2.10 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียน

ภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ทีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3.1 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.17 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวม ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.24 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3.2 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.20 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

3.3 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.24 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวม ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.37 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.11 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลางเพิ่มขึ้น

3.4 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.35 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันใน

ทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางเพิ่มขึ้น

3.5 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.34 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวม ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.34 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.21 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น

3.6 ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ (r) มีค่าเท่ากับ 0.27 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านความเชื่อที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีน

กลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ประสบการณ์ทำงาน จำนวนพี่น้อง และรายได้รวมทั้งครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.139, -1.643, -0.703, 0.021, -0.331, 1.083, -0.657, -0.067, -0.211 และ 0.011 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.933 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน เท่ากับ 110.530 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ได้เท่ากับร้อยละ 86.3 ($R^2_{adjusted}$) ส่วนจำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน และมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น พบว่าไม่สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผลจากการทดสอบสมมติฐานทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ประสบการณ์ทำงาน จำนวนพี่น้อง และรายได้รวมทั้งครอบครัว สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ จำนวนคนในครอบครัว ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์ทำงาน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.194, 0.092, -1.901, 2.703, -1.256, 0.601, -0.232, 0.012, -0.533, -0.074 และ -0.379 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.961 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน 180.760 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ได้เท่ากับร้อยละ 91.9 ($R^2_{adjusted}$) ส่วนรายได้รวมทั้งครอบครัว และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก พบว่าไม่สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผลจากการทดสอบสมมติฐานมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ จำนวนคนในครอบครัว ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์ทำงาน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีนสามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคน

ในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน รายได้รวมทั้งครอบครัว มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย และจำนวนพี่น้อง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.198, 1.472, -1.376, 0.589, 0.009, 1.131, -0.286, 1.753, -0.300, -0.710, 0.600, -0.800 และ 0.118 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.996 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 1438.123 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ได้เท่ากับร้อยละ 99.1 ($R^2_{adjusted}$)

ผลจากการทดสอบสมมติฐานประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน รายได้รวมทั้งครอบครัว มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย และจำนวนพี่น้อง สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง รายได้รวมทั้งครอบครัว ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มีประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -1.696, 0.032, -0.507, 0.600, 0.547, -1.002, 0.882, -0.053, -0.394 และ -0.027 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.956 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง สถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 173.873 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ได้เท่ากับร้อยละ 90.9 ($R^2_{adjusted}$) ส่วนมูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก พบว่าไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง

ผลจากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง รายได้รวมทั้งครอบครัว ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มีประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล และจำนวนคนในครอบครัว สามารถนำไปทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้าน

สิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร

จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น ประสบการณ์ทำงาน และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 2.622, 12.293, 0.057, -1.212, -14.696, 5.409, 5.036, 0.230 และ 1.630 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 99.90 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง สถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 1.69E+16 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ได้เท่ากับร้อยละ 99.90 ($R^2_{adjusted}$)

ผลจากการทดสอบสมมติฐานจำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น ประสบการณ์ทำงาน และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีน

กลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.6 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มีประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย รายได้รวมทั้งครอบครัว จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -4.828, 25.033, 1.990, -0.604, -5.600, 2.101, 3.583, 5.920, -16.141, 11.998 และ -0.941 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 93.9 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง 111.358 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ได้เท่ากับร้อยละ 87.5 ($R^2_{adjusted}$) ส่วนมูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น และมูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ พบว่าไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ผลจากการทดสอบสมมติฐานทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มีประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย รายได้รวมทั้งครอบครัว จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก และจำนวนคนในครอบครัวสามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีค่าSig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนาย

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

1.1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 :126) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจ ในการเข้าเรียนรวมทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

1.2 เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล (2534 :126) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-35 ปี มีเหตุจูงใจในการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป

1.3 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี สอดคล้องกับงานวิจัยของมานะ โพธิ์น้อย (2548:บทคัดย่อ) เรื่องความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสาพัดช่างเพชรบุรี พบว่าผู้เรียนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน

1.4 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสดทัศนคติต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของมานะ โพธิ์น้อย (2548:บทคัดย่อ) เรื่องความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสาพัดช่างเพชรบุรี พบว่าผู้เรียนที่สถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรแตกต่างกัน

1.5 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของมานะ โพธิ์น้อย (2548:บทคัดย่อ) เรื่องความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสาพัดช่างเพชรบุรี พบว่าผู้เรียนที่เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อด้านการเรียนการสอนมากกว่าผู้เรียนที่มีอาชีพรับจ้างหรือค้าขาย/เจ้าของกิจการ

1.6 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชการ สังกัดกรมอาชีวะศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่ต่างกัน

1.7 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกันด้านความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพจน์ นฤมล (2534 : 623) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : กรณีศึกษาจังหวัดยโสธร และจังหวัด ระยอง แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันที่อยู่ในจังหวัดพื้นที่เขตอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสายในการเรียนต่อของนักเรียนต่างกัน

1.8 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันด้านความเชื่อถือ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของศตนันท์ ทรัพย์หิรัญ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

1.9 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิมล ดีลัน (2521 : 45) ได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยสรุปว่า องค์ประกอบทางด้านบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ บิดา มารดา หรือผู้อุปการคุณทางด้านการเงินมีฐานะดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนต่อจนสำเร็จการศึกษาชั้นสูงเท่าที่ต้องการ รองลงมาคือ ครู อาจารย์แนะแนว และตามพี่ๆ น้องๆ หรือญาติสนิทตามลำดับ

1.10 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านอารมณ์ความรู้สึก และความเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา (2514 : 77-78) ได้ศึกษากลุ่มวัยรุ่นไทยในชนบทในเรื่องประกอบอาชีพหรือเลือกศึกษาต่อ การศึกษาพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษาจากนอกชุมชนทำให้เห็นความสำคัญของการศึกษา การได้รับฟังข่าวสารจากทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา

2. ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2.1 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เป็นเพศชายมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เป็นเพศหญิง

สอดคล้องกับงานวิจัยของพล แสงสว่าง (2521 : 54-55) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในจังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่ศึกษาต่อเป็นชายมากกว่าหญิง เพราะว่า นักเรียนชายมีความสะดวก และปลอดภัยในการเดินทางไปโรงเรียนมากกว่านักเรียนหญิง และสอดคล้องกับงานวิจัยของประจักษ์ บุญอารีย์ (2522 : 80) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและการได้โอกาสในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เขตการศึกษาที่ 10 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่า จำนวน 1,152 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2,384 คน ในปีการศึกษา 2521 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนหญิงต้องการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย

2.2 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526 : 32.34) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่าเหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อ ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้นเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16-25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้เริ่มจะมองเห็นแนวทางในชีวิต

2.3 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรีมีพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนน้อยกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของศตนันท์ ทรัพย์หิรัญ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่าการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

2.4 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านแนวโน้มใน

การไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากกว่าผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพโสด

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของศตนันท์ ทรัพย์หิรัญ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า สถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

2.5 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง และด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของศตนันท์ ทรัพย์หิรัญ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า อาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

2.6 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพบิดาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของเตือนใจ อธิคม (2532 : 148) ได้ศึกษาพบว่า รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองมีผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ

2.7 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีอาชีพมารดา ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของสุโข มีอินทร์เกิด (2528 : 36) ได้เสนอแนวคิดในการเลือกศึกษาต่อได้ว่า การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิชางานอาชีพนั้น มักได้รับอิทธิพลจากฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของบิดามารดา

2.8 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้าน

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สอดคล้องกับงานวิจัยของศตนันท์ ทรัพย์หิรัญ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้านที่แตกต่างกัน

2.9 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศรี สุขเกษม (http://server2.tiac.or.th/thesis) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตของข้าราชการสำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ โดยปัจจัยบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการตัดสินใจในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญเชิญ คีสุวรรณ์ (2533 : 72) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกสาขาการเรียนของเด็ก มีปัจจัยที่เป็นบุคคลแวดล้อม เช่น พ่อแม่ พี่ และเพื่อน

2.10 ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร และด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของปรเมศวร์ โพธิ์คล้าย (2541 : 76-78) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่อยู่ในระดับมาก คือด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

3. ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาจีนกลางมีทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนกลางมีแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านอารมณ์ความรู้สึกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เนื่องจากทัศนคติเป็น ความคิดเห็นที่มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่มาประกอบเป็นแนวโน้ม อันเป็นความพร้อมที่จะให้มีการแสดงออกในการสนับสนุน หรือต่อต้านสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าทัศนคติหมายถึงแนวโน้ม หรือความพร้อมที่บุคคลอาจแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นหรือพฤติกรรมต่างๆที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด วันทนา สุรชีวิน (2541 : 41) อีกทั้งทัศนคติเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความเข้าใจ หรือความรู้ (Cognitive or Knowledge) องค์ประกอบที่ว่าด้วยความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective or Emotional) และองค์ประกอบที่ว่าด้วยพฤติกรรม หรือแนวโน้มพฤติกรรม (Cognitive or Behavior Tendency) ดังนั้นเมื่อผู้เรียนมีความคิดเห็น หรือมีความรู้สึก ต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมาก และความจำเป็นของการใช้ภาษาจีนกลางมีมากขึ้น บ้างต้องใช้ในการประกอบอาชีพ อีกตั้งต้องนำไปใช้ในการศึกษาในระดับสูง จากความจำเป็นของภาษาจีนกลางดังกล่าว ส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

4. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้รวมของครอบครัว ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน มูลเหตุจูงใจ และทัศนคติที่มีต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลาง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร กล่าวคือ

ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย ทัศนคติด้านความเชื่อถือประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ความรู้สึก มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ประสบการณ์ทำงาน จำนวนพี่น้อง และรายได้รวมทั้งครอบครัว สามารถทำนาย

พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านแนวโน้มในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ จำนวนคนในครอบครัว ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์ทำงาน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความสนใจในการเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ ทัศนคติด้านความเชื่อถือ ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน รายได้รวมทั้งครอบครัว มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย และจำนวนพี่น้อง สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนหลักสูตรที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง รายได้รวมทั้งครอบครัว ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มีประสบการณ์ทำงาน มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านจำนวนสถาบันที่เคยเรียนภาษาจีนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำนวนคนในครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ประสบการณ์เรียนจีนภาษาจีนกลาง จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านบวกและด้านลบ มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น ประสบการณ์ทำงาน และทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนคติด้านความเชื่อถือ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ มีประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เรียนภาษาจีนกลาง มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย รายได้รวมทั้งครอบครัว จำนวนพี่น้อง มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมประเทศจีน ทัศนคติด้านอารมณ์ความรู้สึก และจำนวนคนในครอบครัว สามารถทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลาง ด้านระยะเวลาที่สนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่ามูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายสามารถจะมีค่าสัมประสิทธ์มาก จึงทำให้มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางมาก เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ อีกทั้งภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบันและ อนาคต ผู้เรียนต้องการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้ต้องการคบค้าสมาคมกับบุคคลทั่วไปเพิ่มมากขึ้น และต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมความต้องการไปศึกษาภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ความต้องการหรือความจำเป็น (Needs) เป็น ความแตกต่างที่รับรู้ระหว่างสภาพในอุดมคติและสภาพปัจจุบันซึ่งมีอิทธิพลเพียงพอที่จะกระตุ้นพฤติกรรม (Engel, Blackwell and Miniard. 1993 : G7) และจุดมุ่งหมาย (Goals) เป็นผลจากพฤติกรรมการจูงใจ ทุกพฤติกรรมของบุคคลจะมีจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง โดยแต่ละบุคคลเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการของเขา (Schiffman and Kanuk. 1994 : 661)

5. ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของประเทศจีนต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน โดยรวมอยู่ในระดับจริง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ประเทศจีนเป็นแหล่งท่องเที่ยงทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศาสนาที่น่าสนใจ รองลงมาคือ ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมายน่าศึกษา ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับจริง คือ ประเทศจีนมีภูมิอากาศที่ดี เหมาะแก่การเรียน ปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีนที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ประเทศจีนมีความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ระบบการจราจร หรือระบบการสื่อสาร รองลงมาคือ การศึกษาที่ประเทศจีนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศจีน เช่น ร้านอาหารมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะ สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการศึกษาของบุคคลนั้นมีผู้กล่าวไว้ หลายทัศนะ ด้วยกันดังนี้ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2525 : 19-20) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป ภูมิลำเนาของสถานที่ศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค และความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

6. มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับจริงที่สุด คือเ ป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบันและ อนาคต และต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็นที่อยู่ในในระดับจริง คือ ต้องการโอกาสเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน รองลงมาคือ ต้องการไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน ต้องการทำงานในประเทศจีนหรือกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก ได้แก่ (จีน ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และฮ่องกง เป็นต้น) มีผู้สนับสนุนแนะนำให้ไปเรียนภาษาจีน

กลางที่ประเทศจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิมล ไชยเพชร (2536 : 79) ทำการวิจัยแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวะศึกษา เอกชนประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

7. มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ต้องการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้ รองลงมาคือ ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาจีนกลาง องการคบค้าสมาคมกับบุคคลทั่วไปเพิ่มมากขึ้น ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีน มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมายที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ต้องเดินทางไปทำงานที่ประเทศจีน และต้องการเดินทางไปดูงานที่ประเทศจีน ตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ Schiffman and Kanuk. (1994 : 661) กล่าวว่า พฤติกรรมการจูงใจ ทุกพฤติกรรมของบุคคลจะมีจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง ซึ่งแต่ละบุคคลเลือกเพื่อตอบสนองความต้องการของเขา

8. มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ และได้เปรียบในเชิงการค้าการลงทุนกับบุคคล หน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน คนต่างชาติต่างภาษาได้ดียิ่งขึ้น มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับจริง คือ ชอบปรัชญาในการดำเนินชีวิตของคนในประเทศจีน รองลงมาคือ ชอบวัฒนธรรมของประเทศจีน และชอบประเพณีปฏิบัติในประเทศจีน

มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ชอบวิถีชีวิต ของคนจีน สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าสิ่งกระตุ้นจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายด้านบวก (Positive goal) เป็นจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้เกิดความรู้สึก เกิดความต้องการ และเกิดพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 59) และในกรณีนี้สิ่งกระตุ้นจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายด้านลบ (Negative goal) เป็นจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะหลีกเลี่ยง (Avoidance) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการหลีกเลี่ยงพฤติกรราใด พฤติกรรมหนึ่ง

9. มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ การไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจะทำให้สามารถพูดภาษาจีนกลางเป็นได้อย่างรวดเร็ว มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับจริง คือ ประทับใจบุคคล ที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง และค่าใช้จ่ายการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ถูกกว่าไปเรียนภาษาจีนกลางประเทศอื่นๆ (ไต้หวัน ฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น) มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผลที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คือ ผู้ปกครอง มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง และเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางอยู่บ่อยๆ สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การที่เลือกจุดมุ่งหมายโดยถือเกณฑ์วัตถุประสงค์รวมหรือใช้หลักเหตุผลเข้ามาพิจารณาทางเลือกต่างๆ จะตัดสินใจเลือกอรรถประโยชน์สูงสุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 59)

10. มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับจริงที่สุด คือ รู้สึกภูมิใจที่สามารถพูดสื่อสารภาษาจีนกลางได้ มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์ที่อยู่ในระดับจริง คือ มีความสนใจเรียนภาษาจีนกลางเป็นพิเศษ รองลงมาคือ มีความสนใจใน เพลงจีน และภาพยนตร์จีน และเห็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ มูลเหตุจูงใจด้าน

อารมณ์ที่อยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ คือ มีเพื่อนชักชวนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าการเลือกจุดมุ่งหมายตามหลักเกณฑ์ความรู้สึกส่วนตัวหรือดุลพินิจส่วนตัว (Personal criteria or subjective criteria) (Schiffman and Kanuk. 1994 :660) เช่นความต้องการเฉพาะบุคคล ความภาคภูมิใจ ความกลัว ความเป็นมิตร ฯลฯ แนวคิดนี้ถือว่าบุคคลคำนึงถึง อรรถประโยชน์ (ความพึงพอใจสูงสุด) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538: 60)

11. ทัศนคติความคิดเห็นต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนโดยรวม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทัศนคติด้านความเชื่อ และทัศนคติทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าคือ ความรู้สึก เป็นความโน้มเอียง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากอารมณ์โดยธรรมชาติ วอลเตอร์ (ศุภร เสรีรัตน์. 2544 : 175 ; อ้างอิงจาก Walters. 1978 : 261) โดยอารมณ์สามารถมีลักษณะถาวร และมีสมมติฐานลึก แต่ความรู้สึกไม่จำเป็นสิ่งที่ถูกสนับสนุนโดยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกัน เราสามารถคิดเกี่ยวกับความรู้สึกในฐานะที่เป็นอารมณ์ที่แสดงออก (Sentiment) ความคิดเห็นในฐานะเป็นความรู้สึก หรือความประทับใจ (Impression) และความเชื่อในฐานะเป็นค่านิยม (Values) ที่บุคคลมี ฉะนั้นทัศนคติ จึงสามารถเป็นประเภทใดก็ได้ของการกระทำให้เกิดความเชื่อที่เข้มแข็ง หรืออ่อนแอหรือถาวร หรือชั่วคราวที่มีพื้นฐานมาจากข้อเท็จจริงหรืออารมณ์ก็ได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสาร และรายละเอียด หรือวัฒนธรรมความเป็นจูงเกี่ยวกับประเทศจีนอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการจูงจูงให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจที่จะเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากขึ้น

2. ควรจัดให้มีการประชุมหรือการสัมมนาเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้ถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาจีนในอนาคต ซึ่งภาษาจีนจะมีความสำคัญไม่ต่างจากภาษาอังกฤษ และการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศจีนมีคุณภาพมากกว่าการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทยเนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมและความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาจีนมากกว่า

3. รัฐบาลควรมีการสนับสนุนให้มีการบรรจุหลักสูตรพื้นฐานภาคบังคับแก้นักเรียนทั่วไปในการเรียนภาษาจีน เนื่องจากในอนาคตผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีต่างๆ ของประเทศจีนจะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น ดังการเรียนรู้ภาษาจีนจึงสิ่งจำเป็น

4. ควรมีการกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเรียนภาษาจีนกลางในระดับที่เหมาะสม และควรเป็นระบบการแบ่งจ่ายเป็นงวดๆ ไป ซึ่งจะเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางได้

5. แนวโน้มในอนาคตต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และความสนใจที่จะเรียนภาษาจีนกลางอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ประกอบกิจการทางด้านการสอนภาษาจีน ควรเน้นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้ภาษาจีนกลางอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความรู้และชี้ให้เห็นความจำเป็นของการใช้ภาษาจีนกลาง ทั้งบุคคลที่จะตัดสินใจเรียนเอง และบุคคลในครอบครัวด้วย

6. ช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศจีน เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับประเทศจีนมากที่สุด คือ โทรทัศน์

7. ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการนำความรู้จากการเรียนภาษาจีนกลางไปประกอบอาชีพ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องความจำเป็นและความชำนาญในการใช้ภาษาจีนกลาง จึงเป็นลู่ทางที่ผู้ประกอบการสามารถชักนำให้ผู้เรียนตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนกลางได้ เช่น การให้ส่วนลดค่าภาษี การแบ่งจ่ายค่าเรียน การลดค่าเล่าเรียน เป็นต้น

8. ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ กล่าวคือมีทัศนคติที่ดีต่อการเดินทางไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน และมีพฤติกรรมแนวโน้มและสนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน คือ ผู้เรียนที่มีอายุ 21 ปีขึ้นไป

9. ผลการศึกษาจากสมการถดถอย พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน คือ มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการและจำเป็น มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย ดังนั้นผู้ประกอบการควรใช้กลยุทธ์โดยการจูงใจผู้เรียนจากรายละเอียดดังกล่าว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตัดสินใจไปเรียนมากขึ้น

10. ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาจีนกลางที่มีบุคคลที่มีอิทธิพล และสื่อที่มีอิทธิพลที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ประกอบการควรมีการพิจารณาเลือกใช้สื่ออย่างชาญฉลาด และเหมาะสมในการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร โดยเลือกใช้สื่อที่มีต้นทุนต่ำสุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการศึกษาในเรื่องเดิมแต่แยกศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นรายกลุ่มตามอาชีพ เช่น นักศึกษา พนักงาน เพื่อจะได้ข้อมูลที่ชัดเจนต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

2. ทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นรายคน เพื่อสอบถามความต้องการ สภาพปัญหา และการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ซึ่งจะได้ข้อมูลเป็นรายบุคคลไปในการใช้ในการวางแผนการศึกษาต่อไป

3. ทำการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาด หลักสูตรการเรียนการสอนที่ผู้ประกอบการทางด้านการสอนภาษาจีนนำมาใช้

4. ศึกษาความคิดเห็นของบุคคลทั่วไปทั่วไปเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อภาษาจีนกลาง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กฤช ภูริสินสิทธิ์. (2520) ***เศรษฐศาสตร์เทคโนโลยี.*** คณะเศรษฐศาสตร์ ภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

ก่อ สวัสดิพานิช. (2529) **การศึกษาและวิเคราะห์สภาปัจจุบันและปัญหาทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

เขียน ธีระวิทย์. เจีย แยนจอง. (2543) **ความสัมพันธ์ไทย-จีน : เหลียวหน้าแลหลัง.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เขียน ธีระวิทย์. (2541) **จีน-ไทย ในศตวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สถาบันเอเชียศึกษา

จุติมา ภิรมย์. (2523) **ปัญหาการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ แผนกพาณิชการ.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ – การสอน) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เจตน์ โรจน์อัศวเสถียร. (2547) **การวิเคราะห์การตัดสินใจในการเลือกเรียน ภาษาจีนหลักสูตรการค้าระหว่างประเทศของนักศึกษาระดับกลางและสูง วิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (OCA).** วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2524, ธันวาคม – 2525, มกราคม) **“ความต้องการทางการศึกษา”** “โอกาสทางเลือก”, **วารสารการศึกษาแห่งชาติ.** 2 : 17-23.

จำเนียร สุขสง. (2543 : 66) **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส : กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสตูล.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชุติมา ศิริสมรรถการ. (2544) **หน้าต่างสู่โลกกว้างประเทศจีน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. หน้า 353-361. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง จำกัด.

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา. (2514) **ปัจจัยที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยในชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ.** วิทยานิพนธ์. สค.ม. (สังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล. (2534). **องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ดารา ทีปะปาล. (2542). **พฤติกรรมผู้บริโภค.** กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

ธงชัย สันติวงษ์. (2533). **พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.** พิมพ์ครั้งที่ 5 (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2527) **โครงสร้างประชากรศึกษา : เป้าหมาย แนวคิดรวมและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม = A Structure for population education : goals, generalizations, and behavioral objectives.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

เทียนฉาย กีระนันท์. (2519) **เศรษฐศาสตร์ : ทรัพยากรมนุษย์และกำลังคน.** (กรุงเทพฯ) : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธำรง อุดมไพจิตรกุล. (2543) **เศรษฐศาสตร์การศึกษา.** กรุงเทพฯ : เอกสารประกอบการสอน

นวลฉวี วิศาลศิริกุล. (2538) **แรงจูงใจมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนอาชีพกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์. กศ.ม.(บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

นวลทิพย์ ควกุล. (2527) **เศรษฐศาสตร์การศึกษา.** กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุรวีริยาสาสน์.

บุญพุ่ม เสนารักษ์. (2531**) เศรษฐศาสตร์การศึกษา.** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. บางแสน.

บุญรัตน์ อภิชาติไตรสรณ์. (2538) **จีนเขย่าโลก.** กรุงเทพฯ : เดอะเนชั่น.

บุญเพ็ง ธานี. (2530) **ศึกษาเรื่องสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล ปีการศึกษา 2528.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

บุญคง หันจางสิทธิ์. (2541) **เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์** : ประชากรการศึกษาฝึกอบรมศาสนธรรมจริยธรรมสุขภาพอนามัยสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปฐม นิคมานนท์. (2528) **การศึกษานอกโรงเรียน.** กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.

ประจักษ์ บุญอารีย์. (2522) **ความต้องการและการได้โอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาเขตการศึกษา 10**. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประหยัด ทองมาก. (2529) **ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ปราณี รามสูต. (2538) **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูธนบุรี.

ปริญ ลักษิตาท์. (2537). **หัวใจกลยุทธ์การตลาด.** พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.

พจน์ สะเพียรชัย. (2525, ธันวาคม – 2526, มกราคม) **“**การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน**” วารสารการศึกษาแห่งชาติ.** 2 : 7-35.

พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2544) **รายงานการวิจัยเรื่องภาวะวิกฤตและยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์เพื่อปฏิรูปการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 9-10 (พ.ศ. 2545 – 2554).** กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปวิชาชีพครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

พล แสงสว่าง. (2521) **องค์ประกอบในการศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อของนักเรียนไทยมุสลิมชั้นประถมปีที่ 7 ในจังหวัดยะลา**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ภาวิต ประกาศิต. (2534) **พลิกแผนการตลาด = Bottom up marketing.** กรุงเทพฯ : ครีเอทีฟพับลิชชิงเฮาส์.

ภิญโญ สาธร. (2525) **การลงทุนเพื่อการศึกษา.** กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

เมตตา ศรีสุข. (2546) **ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของโรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น).** ปริญญานิพนธ์. บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ยุทธนา ธรรมเจริญ. (2530). **พฤติกรรมผู้บริโภค.** กรุงเทพฯ: ศรีบุญอุตสากรรมการพิมพ์.

ระวีวรรณ ภัทรปรีชา. (2524) **การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ลัดดาวัลย์ โค้วตระกูล. (2528) **การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เลิศพร ภาระสกุล. (2527) **รายงานการวิจัยเรื่องทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ สัมฤทธิ์ผลของการเรียนภาษาอังกฤษ และความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในการเรียนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ : วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544) **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปรญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ.** สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธรุกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วุฒิชัย จำนง. (2523) **การพัฒนาการจัดการแนวการวิจัยกึ่งทดลองในการฝึกอบรม.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2539) **การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2546). **การบริหารการตลาดยุคใหม่ ฉบับปรับปรุง.** กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด

----------. (2543). **หลักการตลาด.** กรุงเทพฯ: บริษัท ธีระฟิลม์ และไซเท็กซ์ จำกัด.

----------. (2541). **การบริหารการตลาดยุคใหม่.** กรุงเทพฯ: บริษัท ธีระฟิลม์ และไซเท็กซ์ จำกัด.

ศุภร เสรีรัตน์. (2544). **พฤติกรรมผู้บริโภค.** พิมพ์ครั้งที่ 3. ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ.อาร์. บิซิเนส เพรส จำกัด.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2540, 16-21 เมษายน). **"ภาษาที่ 3 ของคนกรุงเทพฯ"** โพลล์ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร.

สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2542) **ศูนย์จีนศึกษา.** กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. สกว.

สมศรี สุขเกษม. **(http://server2.tiac.or.th/thesis)**

สุพจน์ นฤมล. (2534) **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรณีศึกษาจังหวัดยโสธรจังหวัดระยอง**.

สุพัตรา สุภาพ. (2523) **ปัญหาสังคม.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุวิมล ไชยเพชร. (2536) **แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนอาชีวะศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบโนกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุวิมล ดีลัน. (2526) **การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนมัธยมตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในเขตจังหวัด อุบลราชธานี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

โสมอุษา เลี้ยงถนอม. (2528**) เหตุจูงใจและความต้องการของผู้เรียนในโครงการรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติในจังหวัดนครราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สมชัย เจตจตุรงค์. (2542) **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. สาขาบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

โสภณ เสือพันธ์. (2529) **ปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักศึกษาระดับประโยควิชาชีพขั้นต้น ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง สังกัดกรมอาชีวศึกษา.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อดุลย์ จาตุรงคกุล. (2539). **พฤติกรรมผู้บริโภค.** ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อภิชัย พันธเสน. (2518) การศึกษา : **ปฏิรูปหรือปฏิวัติ :** เศรษฐศาสตร์การศึกษา กรุงเทพฯ : ดวงกมล.

อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520) **เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อรพินทร์ หงส์วัฒนานนท์. (2526) **การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ – การสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อุทัยวรรณ กุลสันติธำรงค์. (2544) **ไปเรียนเมืองจีน.** กรุงเทพฯ : บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

Barnard, Choster I. (1966). **The Functions of The Executive.** New York : Haevard University Press.

Cronbach, Lee J. (1963). **Education Psychology. 2nd .ed.** New York : Harcourt, Brace.

Edward,H.Linchfield. (1956). **Notes on General Theory of Administration**. Administrative Science Oruterly.

Gage,N.L. and David C. Berliner. (1979**). Educational Psychology. 2nd** .ed. Chicago : Rand Mc Nally College Publishing

Garrison, Karl C., Albert J. Kingston and Arthurs S. Mcdonld. (1966). **Educational Psychology**. Bombay : Vakils.

Gore, William J. (1964). **Administrative Decision – Making.** New York : John Wileysons, Inc.

Hurlock, E.B. (1964). **Child Development. 2nd ed**. New York : Mc Graw – Hill.

Kandel, Denis B. and Geral S. Lesser. (1962, April). “Parental and Pre Influence on Education Plane of Adolescents”, **American Sociological Review.** 34 (22) : 221- 222

Krech, David. (1962X. **Individual in Society.** New York : MaGraw – Hill Book Company, Inc.

Likert, Renie. (1970). **A Technique for the Measureement of Attitude**. Chicago : Rand Ma Nally Company.

McDavid, John W. and H. Harari (1963). **The Achivement Motive.** New York : Appleton Century Grofts, Inc.

Morris, Tzree David. (1979, August). “Analysis of Decision making Process in Public Libraries, **“Dissertation Abstracts International”.** 40 (2) : 513 A.

Moor D. (1973, April). “Prepared Children and Marital Satisfaction During the Anteoartum and Postpartum Periods**.**” **Nursing Research**. 60 (32) : 73 – 79.

Nichols, Glennadee A (1972, January) “Important Satisfying and Dissatisfying Aspects of Nurses Job.” **Supervision Nurse.** 45 (5) : 10 – 15.

Patterson, John. (1980). **Teaching Personalized Decision Making.** Santa Clara Country K – 12 Career Education Consortium San Jose.

Rahman. Syed Abbur. (1965, July). “An Investigation of the Extend and Causes of Dropout in Class X Through XII of The Secondary Schools of Decca East Pakistan During 1965,“ **Dissertation Abstracts.** 28 (46) : 405.

Shull, Freinont A. and Others. (1970). **Organizational Decision Making.** New York : McGraw – Hill.

Simon, Herbert A.B. (1976). **Administrative Behavior.** New York : The Macmillan.

Song and Hattie John. (1984, December). “Home Environment Self – Concept and Academic Achievement: A causal Modeling Approach.” **The Journal of Education Psychology.** 76 (119) : 1276 – 1281

Tannenbaum, Robert. (1950). **Managerial Decision – Making Angeles**: Institute of Industrial Relation. University of California.

Thorndike, Edward. (1928). **Adult Learning.** New York: Macmillan.

Yamane, Taro. (1967). Statistic: **An Introductory Analysis. 2nd ed.** New York: Harper and Row.

www.thailand-china.com **(พันธมิตรเศรษฐกิจไทย-จีน)**

www.dtn.moc.go.th **(กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)**

www.oae.go.th/TrendSituation.php **(สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)**

www.krc.co.th/ **(ศูนย์วิจัยกสิกรไทย)**

http://election.prd.go.th/China/China_Map.aspx (ดัชนีเศรษฐกิจ. **แผนที่จีน**. ผู้จัดการออนไลน์)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (OCA) เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : นาย จรูญ จารุรัชตานนท์ นิสิตปริญญาโท สาขาการตลาด
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และนำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ และขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลเสียหายต่อท่านผู้ตอบแต่อย่างใด ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนที่ประเทศจีนผู้เรียนชาวไทย เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผน พัฒนาและปรับปรุงธุรกิจการศึกษาภาษาจีนทั้งในไทย และศูนย์แนะแนวการศึกษาต่อประเทศจีน รวมทั้งธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษาจีน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และสนองความพึงพอใจของผู้เรียนชาวไทยได้อย่างเหมาะสม

1. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่
   ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม
   ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมประเทศจีน
   ตอนที่ 3 แบบสอบถามมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
   ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
   ตอนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน
2. แบบสอบถามนี้ใช้เวลาในการตอบประมาณ 10 นาที โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ❍ และตอบคำถามในช่องที่ว่างไว้

แบบสอบถาม

โครงการวิจัย เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนของนักศึกษาระดับต้น กลาง และสูง แห่งวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก (OCA) เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน ❍ หน้าข้อที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

❍ ชาย ❍ หญิง

2. อายุ

❍ 15 – 20 ปี ❍ 21 – 26 ปี
❍ 27 – 32 ปี ❍ 33 – 38 ปี
❍ 39 – 44 ปี ❍ 45 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

❍ ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี ❍ สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพสมรส

❍ โสด ❍ สมรส / อยู่ด้วยกัน
❍ อื่นๆ โปรดระบุ _____

5. อาชีพ

❍ นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา ❍ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
❍ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง ❍ ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว
❍ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

6. อาชีพบิดา

❍ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ❍ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง
❍ ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว ❍ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

7. อาชีพมารดา

❍ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ❍ พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง
❍ ค้าขาย / ประกอบอาชีพส่วนตัว ❍ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

8. รายได้ต่อเดือน

❍ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ❍ 10,001 – 30,000 บาท
❍ 30,001 – 50,000 บาท ❍ ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป

ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคม

9. รายได้รวมทั้งครอบครัวและท่าน _____ บาท / เดือน
10. ประสบการณ์การทำงาน
    - ❍ มีโปรดระบุ _____ ปี
    - ❍ ไม่มี
11. ประสบการณ์การเรียนภาษาจีนกลาง _____ ปี _____ เดือน
12. จำนวนพี่น้อง _____ คน
13. จำนวนคนในครอบครัว _____ คน
14. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด
    - ❍ บิดา / มารดา
    - ❍ อาจารย์
    - ❍ คู่สมรส
    - ❍ เพื่อน
    - ❍ ญาติ
    - ❍ อื่นๆ โปรดระบุ _____
15. สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีนกลางมากที่สุด
    - ❍ โทรทัศน์
    - ❍ วิทยุ
    - ❍ หนังสือพิมพ์
    - ❍ อินเตอร์เน็ท
    - ❍ อื่น ๆ โปรดระบุ _____

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมของประเทศจีน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านที่สุด

16. ท่านให้ความสำคัญต่อลักษณะปัจจัยสนับสนุนสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของประเทศจีนต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด ต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความจริง				
		จริงที่สุด (5)	จริง (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงที่สุด (1)
1	การศึกษาที่ประเทศจีนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน					
2	สิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศจีน เช่น ร้านอาหารมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะ					
3	ประเทศจีนมีความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ระบบการจราจร หรือระบบการสื่อสาร					
4	ประเทศจีนมีภูมิอากาศที่ดี เหมาะแก่การเรียน					
5	ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย					
6	ประเทศจีนมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากมายน่าศึกษา					
7	ประเทศจีนเป็นแหล่งท่องเที่ยงทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศาสนาที่น่าสนใจ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามมูลเหตุจูงใจต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง
ไม่จริง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน
ไม่จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านที่สุด

17. ท่านให้ความสำคัญต่อมูลเหตุจูงใจมากน้อยเพียงใด ต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความจริง				
		จริงที่สุด (5)	จริง (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงที่สุด (1)
มูลเหตุจูงใจด้านความต้องการหรือความจำเป็น						
1	ต้องการไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน					
2	ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ					
3	ต้องการโอกาสเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน					
4	เป็นภาษาที่ต้องการของตลาดแรงงานปัจจุบันและอนาคต					
5	สมาชิกในครอบครัวต้องการให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน					
6	บริษัทจัดส่งหรือสนับสนุนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน					
7	มีผู้สนับสนุนแนะนำให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน					
8	ต้องการทำงานในประเทศจีนหรือกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลัก ได้แก่ (จีน ไต้หวัน สิงคโปร์ มาเลเซีย และฮ่องกง เป็นต้น)					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความจริง				
		จริงที่สุด (5)	จริง (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงที่สุด (1)
มูลเหตุจูงใจด้านจุดมุ่งหมาย						
9	ต้องการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนความรู้					
10	ต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถภาษาจีนกลาง					
11	ต้องการคบค้าสมาคมกับบุคคลทั่วไปเพิ่มมากขึ้น					
12	ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศจีน					
13	ต้องเดินทางไปทำงานที่ประเทศจีน					
14	ต้องการเดินทางไปดูงานที่ประเทศจีน					
มูลเหตุสิ่งกระตุ้นจูงใจด้านบวก และด้านลบ						
15	ได้เปรียบในเชิงการค้าการลงทุนกับบุคคล หน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน คนต่างชาติต่างภาษาได้ดียิ่งขึ้น					
16	ชอบวัฒนธรรมของประเทศจีน					
17	ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ					
18	ชอบวิถีชีวิต ของคนจีน					
19	ชอบปรัชญาในการดำเนินชีวิตของคนในประเทศจีน					
20	ชอบประเพณีปฏิบัติในประเทศจีน					
มูลเหตุจูงใจด้านเหตุผล						
21	เดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาจีนกลางอยู่บ่อยๆ					
22	ประทับใจบุคคล ที่มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง					
23	ผู้ปกครอง มีความสามารถทางด้านภาษาจีนกลาง					
24	การไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนจะทำให้สามารถพูดภาษาจีนกลางเป็นได้อย่างรวดเร็ว					
25	ค่าใช้จ่ายการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ถูกกว่าไปเรียนภาษาจีนกลางประเทศอื่นๆ (ไต้หวัน ฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เป็นต้น)					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความจริง				
		จริงที่สุด (5)	จริง (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่จริง (2)	ไม่จริงที่สุด (1)
มูลเหตุจูงใจด้านอารมณ์						
26	มีความสนใจเรียนภาษาจีนกลางเป็นพิเศษ					
27	มีเพื่อนชักชวนให้ไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน					
28	เห็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ					
29	รู้สึกภูมิใจที่สามารถพูดสื่อสารภาษาจีนกลางได้					
30	มีความสนใจใน เพลงจีน และภาพยนตร์จีน					

ตอนที่ 4 ทัศนคติที่มีต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในข้อที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด
เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ท่านเห็นด้วย
ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความที่ท่านเห็นด้วยบ้าง และไม่เห็นด้วยบ้าง
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความที่ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

18. ท่านมีทัศนคติความคิดเห็นอย่างไรต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ลำดับ	ทัศนคติต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
ทัศนคติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก						
1	การศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศจีนมีคุณภาพมากกว่าการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย					
2	นักศึกษาสถาบัน OCA นิยมไปศึกษาต่อประเทศจีน					
3	มหาวิทยาลัยในประเทศจีนมีสาขาวิชาให้เลือกเรียนมากตรงตามความสามารถและความต้องการ					

ลำดับ	ทัศนคติต่อการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)	เห็นด้วย (4)	ไม่แน่ใจ (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
4	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางจากประเทศจีนสามารถหางานทำได้ง่ายกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย					
5	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาภาษาจีนภายในประเทศไทย					
6	บริษัทต่างๆ จะพิจารณาคัดเลือกผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีนเป็นลำดับต้นๆ					
7	การศึกษาประเทศจีนคือค่านิยมอย่างหนึ่งของคนไทย					
8	คนไทยส่วนมากให้ความสำคัญและยกย่องนับถือผู้สำเร็จการศึกษาจากประเทศจีน					
9	การไปศึกษาประเทศจีนทำให้เสียค่าใช้จ่ายมาก และเป็นการสิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ *					
10	ผู้ที่นิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อประเทศจีนก็เพื่อต้องการฝึกให้บุตรหลานได้เรียนรู้การมีชีวิตอยู่เพียงลำพังในต่างแดน					
ทัศนคติด้านความเชื่อ						
11	คนไทยไม่จำเป็นต้องไปศึกษาต่อประเทศจีน เพราะปัจจุบันสถาบันการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทยมีบุคลากร และมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีคุณภาพทัดเทียมมหาวิทยาลัยในประเทศจีน *					
12	ผู้ที่มีญาติเคยศึกษาในประเทศจีน ย่อมต้องการให้บุตรหลานไปศึกษาประเทศจีนด้วย					
13	การไปศึกษาที่ประเทศจีนจะช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาจีนกลางได้อย่างคล่องแคล่ว					

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายลงในช่องว่างให้ตรงกับระดับการตัดสินใจของท่านเพียงข้อเดียว

19. แนวโน้มในอนาคตต่อการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

ไม่ไปแน่นอน ..... : ..... : ..... : ..... : ..... ไปแน่นอน

1 2 3 4 5

20. ภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ที่มีการเปิดสอนนั้นท่านมีความสนใจที่จะศึกษาหรือไม่

ไม่สนใจเลย ..... : ..... : ..... : ..... : ..... สนใจไปศึกษามากที่สุด

1 2 3 4 5

21. ใน 1 ปี ที่ผ่านมาท่านเรียนภาษาจีนกลางที่สถาบันนี้มากี่หลักสูตร _____

22. ใน 1 ปี ที่ผ่านมาท่านเรียนภาษาจีนกลางมากี่สถาบัน _____

23. ก่อนการตัดสินใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน ท่านได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์. ข้อมูลทางอินเตอร์เนต, บุคคลที่รู้จัก หรือสื่อโฆษณาต่างๆ บ่อยแค่ไหน _____ ครั้ง / เดือน

24. ระยะเวลาที่ท่านสนใจไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน _____ ปี _____เดือน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในข้อที่ตรงกับความจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

25. ใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีน

❍ 1. ตัวท่านเอง ❍ 2. คู่สมรส

❍ 3. ผู้ปกครอง ❍ 4. ญาติ

❍ 5. เงินทุนจากโรงเรียน ❍ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

26. ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกไปเรียนภาษาจีนกลางที่ประเทศจีนมากที่สุด

❍ 1. ตัวท่านเอง ❍ 2. คู่สมรส

❍ 3. ผู้ปกครอง ❍ 4. อาจารย์

❍ 5. เพื่อน ❍ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

27. ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนในประเทศจีน ท่านได้ศึกษาหรือค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนจากที่ใด

❍ 1. หนังสือพิมพ์ ❍ 2. ข้อมูลทางอินเตอร์เนต

❍ 3. บุคคลที่รู้จัก ❍ 4. สื่อโฆษณาอื่นๆ

❍ 5. งานนิทรรศการ ❍ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

ขอบพระคุณอย่างสูงในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	จรูญ จารุรัชตานนท์
วันเดือนปีเกิด	15 สิงหาคม 2520
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	10/13 ซอยสุนทรพิมล ถนนเจริญเมือง แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษา รร.เทพศิรินทร์
พ.ศ. 2543	บริหารธุรกิจบัณฑิต (อังกฤษธุรกิจ) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2546	ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง （进修本科）(ภาษาและวัฒนธรรมจีน) มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ปักกิ่ง ประเทศจีน（北京大学）
พ.ศ. 2548	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ